

50Th YEARS ANNIVERSARY CRRU

CHIANG RAI RAJABHAT UNIVERSITY

คู่มือครู

หนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

และการพัฒนาท้องถิ่น

โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นพี่เลี้ยง

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕

“ลดปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของเด็กไทย
ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และทักษะชีวิต”

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

จัดทำโดย
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

คำนำ

คู่มือครูเล่มนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้เป็นหนังสือสำหรับครูอ่านประกอบการใช้งานหนังสือหลัก คือ หนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นพี่เลี้ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ : ลดปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของเด็กไทย และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและทักษะชีวิตระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นพี่เลี้ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

คู่มือครูเล่มนี้ คณะผู้จัดทำได้ออกแบบให้มีหัวข้อและคำอธิบายครอบคลุมโครงสร้างส่วนประกอบของหนังสือหลัก ทำให้สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ในเล่มได้ง่าย อีกทั้งยังมีส่วนเฉลยเพื่อช่วยให้เห็นแนวทางการอธิบายคำตอบแก่นักเรียน ตลอดจนคำแนะนำที่จะช่วยให้ครูสามารถนำหนังสือไปต่อยอดกิจกรรมหรือสื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือครูเล่มนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกและช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยด้วยหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นพี่เลี้ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ : ลดปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของเด็กไทย และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและทักษะชีวิตระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สารบัญ

	หน้า
ที่มาและความสำคัญ	๔
โครงสร้างหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นฯ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๕
ทฤษฎี แนวคิดและวิธีการถ่ายทอดความรู้	๖
คำชี้แจงในการใช้คู่มือครูเล่มนี้	๑๒
แนวทางการใช้งานหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นฯ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑	๑๓
ส่วนเฉลยแบบฝึกหัดประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ พยัญชนะและสระ	๑๙
เรื่องที่ ๑ เสียงและรูปพยัญชนะที่คล้ายกัน	๒๐
เรื่องที่ ๒ เสียงอักษรต่ำคู่เทียบกับอักษรสูง	๓๑
เรื่องที่ ๓ เสียงพยัญชนะต้นควบ	๓๗
เรื่องที่ ๔ ตำแหน่งของสระ	๔๔
เรื่องที่ ๕ สระเสียงสั้นเทียบกับสระเสียงยาว	๕๑
เรื่องที่ ๖ สระที่มีกออกเสียงผิด	๕๖
แนวทางการใช้งานหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นฯ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	๖๒
ส่วนเฉลยแบบฝึกหัดประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ คำกับความหมาย	๖๗
เรื่องที่ ๑ คำที่ประสมตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา	๖๘
เรื่องที่ ๒ คำที่ใช้สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป	๗๖
เรื่องที่ ๓ การผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา	๘๑
เรื่องที่ ๔ คำที่มีกอ่านผิด เขียนผิด	๘๘

แนวทางการใช้งานหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นฯ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓

๙๒

ส่วนเฉลยแบบฝึกหัดประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ประโยคและข้อความ

๙๘

เรื่องที่ ๑ การเว้นวรรคตอน

๙๙

เรื่องที่ ๒ เครื่องหมายวรรคตอน

๑๐๔

เรื่องที่ ๓ การอ่านจับใจความ

๑๐๘

เรื่องที่ ๔ การอ่านตอบคำถามจากเรื่อง

๑๑๓

พระบรมราโชวาทด้านการศึกษาในหลวงรัชกาลที่ ๙

๑๒๒

ที่มาและความสำคัญ

องค์การยูเนสโกได้พยายามส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของ
ผู้คนทั่วโลกมาโดยตลอดนับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๙ เป็นต้นมา (UNESCO: ๒๐๑๙) ส่งผลให้
การอ่านออกเขียนได้ของประชาชนนับเป็นคุณสมบัติประการหนึ่งที่ทั่วโลกยอมรับว่ามีผลต่อ
การพัฒนาสังคมและประเทศ ด้วยสายพระเนตรอันยาวไกล พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๑๐ ทรงเล็งเห็นความสำคัญของพสกนิกรของพระองค์ในทิศทางที่สอดคล้องกัน ทรงมี
พระราชดำริให้มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศตระหนักในภารกิจสำคัญ คือ การยกระดับ
คุณภาพชีวิตของประชาชนและท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบ โดยหนึ่งในประเด็นสำคัญที่พระองค์
ทรงห่วงใยคือการส่งเสริมทักษะการอ่าน เขียน การคิด และคุณธรรมของนักเรียนและเยาวชน
ซึ่งจะเติบโตเป็นกำลังของสังคมและประเทศชาติต่อไป

ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายน้อมรับพระราชดำริ
ดังกล่าว และมอบหมายให้คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย รับผิดชอบ
ดำเนินงานพัฒนาโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงรายเป็นพี่เลี้ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ : ลดปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้
ของเด็กไทยและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและทักษะชีวิต นำมาสู่โครงการพัฒนาสื่อการเรียนรู้
เพื่อลดปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของเด็กไทยให้แก่นักเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ คณะทำงาน
จึงลงพื้นที่สำรวจข้อมูลความต้องการของโรงเรียน ร่วมกับจัดประชุมคณะครูและผู้บริหาร
โรงเรียนเพื่อสำรวจปัญหาการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนในพื้นที่ และวิเคราะห์ประเด็นปัญหา
การอ่าน-เขียนภาษาไทยของนักเรียน จากนั้นประชุมศึกษาวิเคราะห์ ก่อนจะสรุปผลให้จัดทำสื่อ
ในรูปแบบหนังสือ ชื่อว่า หนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น
โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นพี่เลี้ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ : ลดปัญหา
การอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของเด็กไทย และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและทักษะชีวิตของ
นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๑ ๒ และ ๓ พร้อมคู่มือครูประกอบการนำไปใช้ชั้นปีละ ๑ เล่ม
เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านภาษาไทย ตลอดจนคุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถือเป็น
องค์ประกอบสำคัญที่จะพัฒนาเยาวชนให้เติบโตเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป

โครงสร้างเนื้อหาหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาท้องถิ่นฯ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

หนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นพี่เลี้ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ : ลดปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของเด็กไทย และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและทักษะชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ ๓ หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ พยัญชนะและสระ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ คำกับความหมาย และหน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ประโยคและข้อความ โดยแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วย การให้ความรู้หัวข้อเรื่องต่างๆ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ : พยัญชนะและสระ ประกอบด้วยหัวข้อเรื่องดังนี้

- เรื่องที่ ๑ เสียงและรูปพยัญชนะที่คล้ายกัน
- เรื่องที่ ๒ เสียงอักษรต่ำคู่เทียบกับอักษรสูง
- เรื่องที่ ๓ เสียงพยัญชนะต้นควบ
- เรื่องที่ ๔ ตำแหน่งของสระ
- เรื่องที่ ๕ สระเสียงสั้นเทียบกับสระเสียงยาว
- เรื่องที่ ๖ สระที่มีกออกเสียงผิด

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ : คำกับความหมาย ประกอบด้วยหัวข้อเรื่องดังนี้

- เรื่องที่ ๑ คำที่ประสมตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา
- เรื่องที่ ๒ คำที่ใช้สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป
- เรื่องที่ ๓ การผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา
- เรื่องที่ ๔ คำที่มีกอ่านผิด เขียนผิด

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ : ประโยคและข้อความ ประกอบด้วยหัวข้อเรื่องดังนี้

- เรื่องที่ ๑ การเว้นวรรคตอน
- เรื่องที่ ๒ เครื่องหมายวรรคตอน
- เรื่องที่ ๓ การอ่านจับใจความ
- เรื่องที่ ๔ การอ่านตอบคำถามจากเรื่อง

ทฤษฎี แนวคิด และวิธีการถ่ายทอดความรู้

๑. ทฤษฎีและแนวคิดในการออกแบบหนังสือ

หนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นพี่เลี้ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ : ลดปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของเด็กไทย และส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและทักษะชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เป็นหนังสือเสริมความรู้จากฐานความรู้เดิมที่นักเรียนมีวัตถุประสงค์ของหนังสือที่ออกแบบขึ้นมาจึงมิได้มุ่งอธิบายความรู้ทั้งหมด เพราะจะกลายเป็นซ้ำซ้อนกับหนังสือเรียน แต่คณะผู้จัดทำร่วมกันวิเคราะห์และพิจารณาว่าควรเลือกจัดกลุ่มปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยที่มักเกิดขึ้นกับนักเรียน และหาวิธีการแก้ไขอย่างง่ายหรือเทคนิคในการทำความเข้าใจเพื่อแก้ปัญหาทางภาษาไทยเหล่านั้น คณะผู้จัดทำจึงเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ปัญหาจากการประชุมคณะครูในพื้นที่รับผิดชอบของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่าปัญหาด้านความรู้และการใช้ภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เกิดจากความไม่รู้และไม่ทราบหลักการที่ถูกต้อง และมีบางกลุ่มที่รู้หลักการแต่ยังสับสน จำเป็นต้องมีการวางระบบความคิดให้ชัดเจน คณะผู้จัดทำจึงนำทฤษฎีการเรียนรู้เกสตัลท์ (Gestalt's Theory) ที่เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยเน้นการรับรู้ส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อยมาประยุกต์สู่การออกแบบหนังสือส่งเสริมการเรียนรู้ฯ ซึ่งเวอร์ไฮเมอร์ (Wertheimer, ๑๙๙๗) ได้เสนอแนวทางการถ่ายทอดความรู้ด้วยทฤษฎีเกสตัลท์ ไว้ดังนี้

- ๑.๑ ให้ผู้เรียนเห็นภาพรวมก่อนภาพย่อย
- ๑.๒ การจัดระเบียบสิ่งเร้าที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ควรจัดสิ่งที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน
- ๑.๓ ครูไม่จำเป็นต้องเสียเวลาเสนอเนื้อหาทั้งหมดที่สมบูรณ์ ครูสามารถเสนอเนื้อหาแต่เพียงบางส่วนได้

๑.๔ บทเรียนหรือเนื้อหาควรต่อเนื่องกันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และเร็ว

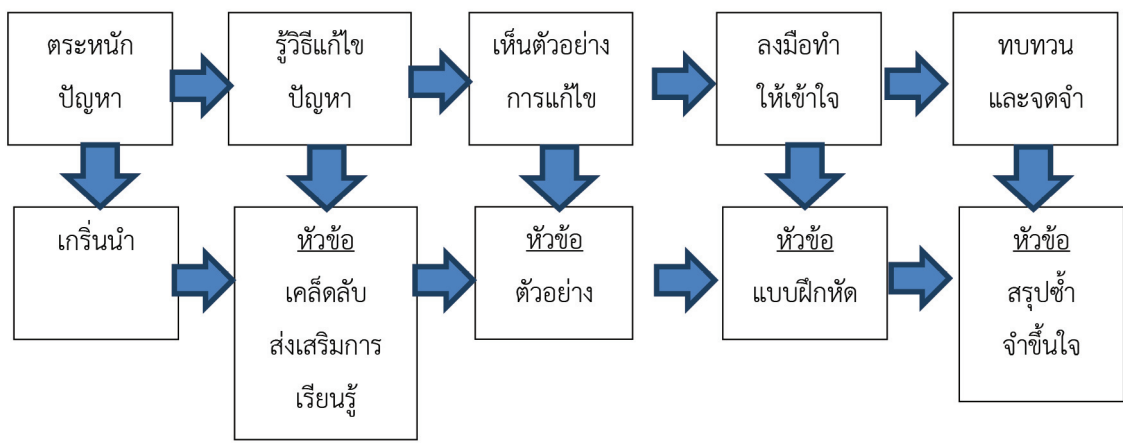
๑.๕ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่หลากหลาย กว้างขวางเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์เหล่านั้นไปใช้ในการแก้ปัญหาแบบหยั่งเห็นได้

๑.๖ ให้ผู้เรียนได้ฝึกมองปัญหาทุกแง่มุม

คณะผู้จัดทำได้นำแนวทางดังกล่าวมาประยุกต์ให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างของเนื้อหาจากภาพรวมคือหน่วยของภาษา จากนั้นจึงแยกองค์ประกอบออกเป็นหัวข้อเรื่องซึ่งจะสัมพันธ์กับระดับความรู้ทางภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ แล้วแต่ละหัวข้อเรื่องจึงแยกย่อยออกเป็นประเด็นปัญหาทางภาษาในหัวข้อเรื่องนั้นๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งแต่ละหัวข้อแต่ละปัญหาได้ผ่านการลำดับให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันจากพื้นฐานไปสู่ซับซ้อน และมีกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้ อย่างเป็นขั้นตอนดังที่จะกล่าวในหัวข้อต่อไป

๒. วิธีการถ่ายทอดความรู้

โครงสร้างหนังสือแบ่งเป็น ๓ หน่วยการเรียนรู้ แต่ละหน่วยการเรียนรู้ แบ่งออกเป็นหัวข้อเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัน แต่ละหัวข้อเรื่องมีองค์ประกอบ ๕ ส่วน เรียงลำดับการอธิบายในรูปแบบเดียวกันทุกหัวข้อเรื่อง และสัมพันธ์กับการเรียนรู้เพื่อเชื่อมโยงให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นขั้นตอน ดังนี้

แผนผังที่ ๑ : แผนผังแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับแต่ละองค์ประกอบภายในหัวข้อเรื่อง

๓. คำอธิบายองค์ประกอบ

ส่วนที่ ๑ เกริ่นนำ คือ ส่วนที่อธิบายปัญหาการเรียนรู้ทางภาษาไทยที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

เรื่องที่ ๑ เสียงและรูปพยัญชนะที่คล้ายกัน

รู้หรือไม่ว่าพยัญชนะต้นเดี่ยวมีกี่ตัวและมีกี่เสียงนอกจากนี้ยังมีบางตัวที่เสียงเหมือนกันแต่เขียนไม่เหมือนกัน เรามาดูกันดีกว่าว่าพยัญชนะเหล่านั้นมีตัวใดบ้าง

ส่วนที่ ๒ หัวข้อ เคล็ดลับเสริมการเรียนรู้ คือ เคล็ดลับ วิธีคิดแบบง่าย ๆ หรือเทคนิคบางประการที่จะช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจหลักการแล้วแก้ไขปัญหาทางภาษาในหัวข้อเรื่องนั้นได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เคล็ดลับส่งเสริมการเรียนรู้ที่ ๑

แยกกลุ่มพยัญชนะที่เสียงคล้ายกันแต่เขียนต่างกันเพื่อให้สังเกตความแตกต่างได้ชัดเจนขึ้น

ตัวอย่าง

กลุ่มพยัญชนะต้นเดี่ยว ที่ออกเสียงไม่เหมือน พยัญชนะตัวอื่น ใช้ สีดำ	ก	ง	จ	บ	ป
	ม	ร	ว	อ	

<p>กลุ่มพยัญชนะต้นเดี่ยว ที่ออกเสียงคล้ายกัน สองตัว ใช้ สีเหลือง</p>	<p>ญ ย ด ฎ ต ฏ น ณ พ ภ ล ฬ</p>
<p>กลุ่มพยัญชนะต้นเดี่ยว ที่ออกเสียงคล้ายกัน หลายตัว ใช้ สีแดง</p>	<p>ข ค ฃ ค ช ฉ ฌ ซ ส ๒ ศ ท ฐ ฎ ฑ พ ผ ภ ฒ ฌ</p>

ส่วนที่ ๓ หัวข้อ ตัวอย่าง คือ ส่วนของตัวอย่างประกอบเคล็ดลับ เพื่อให้
นักเรียนเข้าใจเคล็ดลับวิธีคิดหรือทำความเข้าใจที่ได้ชัดเจนขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ก **ญ ย** ข ค ฃ ค

ส่วนที่ ๔ หัวข้อ แบบฝึกหัด คือ ส่วนที่ให้นักเรียนลองนำเคล็ดลับมาใช้ เพื่อทบทวนและประเมินความเข้าใจของนักเรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

แบบฝึกหัดที่ ๔

เขียนพยัญชนะให้ถูกต้องตามภาพที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

๑.

ส่วนที่ ๕ หัวข้อ สรุปซ้ำ จำขึ้นใจ คือ ส่วนสรุปความรู้ขนาดสั้น ทวนซ้ำ
ความเข้าใจและความจำของนักเรียนก่อนจบเรื่อง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

สรุปซ้ำจำขึ้นใจ

มีพยัญชนะต้นเดี่ยวที่ออกเสียงคล้ายกันแต่เขียนไม่เหมือนกัน
เช่น พยัญชนะที่ออกเสียงคล้าย ท ได้แก่ ธ ฑ ฐ ถ

**อย่าลืม!.. ทบทวน ฝึกอ่าน ฝึกเขียน
คำที่ออกเสียงคล้ายกันด้วยนะ**

คำชี้แจงในการใช้คู่มือครูเล่มนี้

คู่มือครูเล่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาไทยสามารถใช้นหนังสือส่งเสริมทักษะภาษาไทยเพื่อยกระดับการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียน และการวิเคราะห์ของนักเรียนในระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยแต่ละหัวข้อเรื่อง มีคำอธิบายแนวทางการใช้งานหรือวิธีการเสริมความรู้เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

๑. *วัตถุประสงค์* คือ ส่วนที่จะอธิบายถึงจุดมุ่งหมายในการแก้ไขปัญหาทางภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องนั้น

๒. *สมรรถนะของนักเรียน* คือ ส่วนที่จะอธิบายผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ภายหลังการเรียนรู้หลักการและเคล็ดลับในการแก้ปัญหาทางภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องนั้น

๓. *เสริมการเรียนรู้* คือ ส่วนที่จะช่วยแนะนำกิจกรรมการเรียนรู้อื่นที่ครูสามารถนำมาใช้ส่งเสริมการเรียนรู้ ความเข้าใจให้นักเรียน

๔. *เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป* คือ ส่วนที่จะช่วยให้ครูทราบว่าหัวข้อเรื่องที่กำลังสอนนั้น เชื่อมต่อไปยังหัวข้อต่อไปในหนังสือเล่มเดียวกันได้อย่างไร

๕. *เฉลยแบบฝึกหัด* คือ ส่วนที่จะเฉลยคำตอบของแบบฝึกหัด ซึ่งจะอธิบายไว้ที่ส่วนท้ายของคำอธิบายแนวทางการใช้งานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

แนวทางการใช้งานหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาท้องถิ่นฯ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ : พยัญชนะและสระ

เรื่องที่ ๑ เสียงและรูปพยัญชนะที่คล้ายกัน

เรื่องที่ ๒ เสียงอักษรต่ำคู่เทียบกับอักษรสูง

เรื่องที่ ๓ เสียงพยัญชนะต้นควบ

เรื่องที่ ๔ ตำแหน่งของสระ

เรื่องที่ ๕ สระเสียงสั้นเทียบกับสระเสียงยาว

เรื่องที่ ๖ สระที่มักออกเสียงผิด

เรื่องที่ ๑ เสียงและรูปพยัญชนะที่คล้ายกัน

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และแยกแยะรูปพยัญชนะภาษาไทยที่มีความคล้ายคลึงกันได้

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างเป็นระบบ ในการจัดจำแนกกลุ่มของพยัญชนะที่ออกเสียงแตกต่างกันและกลุ่มของพยัญชนะที่ออกเสียงคล้ายคลึงกัน รวมทั้งการพิจารณารูปพยัญชนะที่มีลีลาการเขียนคล้ายกัน นำไปสู่การเขียนพยัญชนะภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ บัตรภาพพยัญชนะ

ครูสามารถผลิตสื่อบัตรภาพพยัญชนะที่เชื่อมโยงการมองเห็นลักษณะของพยัญชนะที่ต่างกับกับรูปภาพ ตามตัวอย่างที่ปรากฏในส่วนเคล็ดลับเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนจดจำได้ง่ายขึ้นและสนุกกับการฝีกออกเสียงพยัญชนะให้ถูกต้อง

๓.๒ เกมจัดกลุ่มอักษร

ครูสามารถนำสื่อบัตรคำมาใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียน โดยจัดกิจกรรมการเล่นเกมที่แข่งขันจำแนกตัวอักษรตามหมู่ โดยครูเน้นให้นักเรียนสังเกตตัวอักษรตามสีที่กำหนดให้ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และจดจำได้

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

นักเรียนสามารถจดจำ แยกแยะพยัญชนะภาษาไทยที่เป็นอักษรต่ำที่มีเสียงคู่เทียบกับอักษรสูงได้อย่างถูกต้อง อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการออกเสียงคำและการผันวรรณยุกต์

เรื่องที่ ๒ เสียงอักษรต่ำคู่เทียบกับอักษรสูง

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและแยกแยะอักษรต่ำคู่และอักษรสูงได้

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างเป็นระบบ ในการจัดจำแนกกลุ่มของพยัญชนะที่ออกเสียงแตกต่างกันและกลุ่มของพยัญชนะกลุ่มอักษรต่ำคู่และอักษรสูง

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ บัตรคำ

ครูสามารถผลิตสื่อบัตรคำที่แบ่งตัวอักษรเป็น ๓ หมู่ คือ อักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ ด้วยการกำหนดสีที่ใช้กับตัวอักษรแต่ละหมู่ต่างกัน อีกทั้งยังสอดแทรกความรู้เรื่องการผันวรรณยุกต์โดยการนำคำจากบัญชีคำพื้นฐานมาใช้ในบัตรคำ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และจดจำคำศัพท์ไปพร้อมกัน

๓.๒ เกมจัดกลุ่มอักษร

ครูสามารถนำสื่อบัตรคำมาใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมการเรียนรู้แก่ผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมการเล่นเกมที่แข่งขันจำแนกตัวอักษรตามหมู่ โดยครูเน้นให้ผู้เรียนสังเกตตัวอักษรตามสีที่กำหนดให้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และจดจำได้

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

นักเรียนสามารถจดจำ แยกแยะพยัญชนะภาษาไทยที่เป็นอักษรต่ำที่มีเสียงคู่เทียบกับอักษรสูงได้อย่างถูกต้อง อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการออกเสียง คำและการผันวรรณยุกต์

เรื่องที่ ๓ เสียงพยัญชนะต้นควบ

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนเสียงพยัญชนะต้นควบแท้ได้

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนนำความรู้มาใช้ในการพิจารณาเสียงพยัญชนะต้นควบแท้ ซึ่งเป็นการพัฒนาความสามารถทางการคิด นักเรียนสามารถอ่านและเขียนพยัญชนะต้นควบแท้จนเกิดความชำนาญและนำไปใช้ได้ถูกต้อง

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ เกมจับคู่ควบ

ครูสามารถนำสื่อบัตรภาพพยัญชนะที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนจับบัตรภาพขึ้นมาแล้วนำมาประกอบกับอักษร ร ล ว ที่นำมาควบแล้วให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง

๓.๒ บัตรภาพ ไฟล์ภาพ

ครูจัดทำสื่อบัตรภาพ หรือไฟล์ภาพ โดยคำในภาพนั้นต้องเป็นคำควบกล้ำแท้ที่เป็นคำใกล้ตัวนักเรียน หรือเกี่ยวข้องกับชีวิตกับนักเรียน ให้นักเรียน ๑ คน เป็นผู้ถือภาพ(ผู้ถือจะไม่เห็นภาพ) และให้นักเรียนร่วมชั้นช่วยกันอธิบายให้ผู้ถือภาพตอบคำนั้นให้ถูกต้อง เมื่อนักเรียนตอบคำถามถูกต้อง ครูจะต้องออกเสียงเป็นตัวอย่างและให้นักเรียนออกเสียงตามครูให้ถูกต้องอีกครั้ง

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนพยัญชนะต้นควบแท้ได้อย่างถูกต้อง การออกเสียงพยัญชนะต้นควบเป็นการออกเสียงหน่วยพื้นฐานที่สำคัญในภาษาไทย

เมื่อนำพยัญชนะควบไปประสมกับเสียงสระจะทำให้การออกเสียงภาษาไทยนั้น
ชัดเจนและถูกต้อง

เรื่องที่ ๔ ตำแหน่งของสระ

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนอ่านและเขียนสระตามตำแหน่งได้

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ โดยการพิจารณา
การใช้สระตามตำแหน่งที่ปรากฏเมื่อประสมกับพยัญชนะ ทำให้นักเรียน
สามารถอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง การพิจารณตำแหน่งของสระ
อย่างสม่ำเสมอทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะ
ทางภาษาที่ดียิ่งขึ้น

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ เกมตัวอักษรพาเพลิน

ครูสามารถผลิตสื่อการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยทำสื่อบัตรภาพสระและ
บัตรภาพพยัญชนะ (ทำเป็นชิ้นเล็ก) วิธีการเล่นผู้เล่นทุกคนจะต้องมีบัตรภาพสระ
คนละ ๓ แผ่น จากนั้นให้ทุกคนจับบัตรภาพพยัญชนะที่อยู่ในกล่อง เมื่อได้
บัตรภาพ พยัญชนะแล้วให้นำมาประสมกับสระ ให้เป็นคำที่มีความหมาย คนที่ได้
ความหมายมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ โดยระหว่างการเล่นเกมนี้ ครูต้องอยู่กับ
นักเรียนตลอดการเล่น เนื่องจากนักเรียนยังเป็นเด็ก ครูจึงจำเป็นต้องคอยอธิบาย
ความหมาย

๓.๒ เกมสระอยู่ไหน

ครูสามารถผลิตสื่อการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยการใช้ปากกาสีเขียนสระทุกตัว
ที่สอนลงในกระดาษสี หรือกระดาษขนาดใหญ่ จากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม
แต่ละกลุ่มจะมีปากกาคคนละสี ครูจะออกเสียงสระ เมื่อครูออกเสียงสระตัวใด
ให้นักเรียนช่วยกันวงกลมสระบนกระดาษนั้น กลุ่มไหนวงได้มากที่สุด กลุ่มนั้น
เป็นผู้ชนะ

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ตำแหน่งของสระและสามารถอ่าน เขียนสระได้อย่างถูกต้องแล้วสิ่งสำคัญอีกประการเกี่ยวกับสระในภาษาไทย คือ ความสั้นยาวของสระ อันส่งผลกับความหมายในการสื่อสารดังจะกล่าวถึงในเรื่องถัดไป

เรื่องที่ ๕ สระเสียงสั้นเทียบกับสระเสียงยาว

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนอ่านและเขียนสระเสียงสั้นกับสระเสียงยาวได้

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์ การแยกแยะในการพิจารณาสระเสียงสั้นกับสระเสียงยาว และนำสระไปใช้ในการประกอบสร้างคำภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ เพลง

ครูสามารถนำพยานุชชะ สระเสียงสั้นและยาว มาแต่งเพลงโดยใช้ทำนองเพลงที่นักเรียนคุ้นเคย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

๓.๒ ข้อความเสียงต่อเนื่อง

ครูสามารถนำพยานุชชะที่ประกอบไปด้วยเสียงสั้นยาวมาเรียงต่อกันเป็นข้อความเสียงต่อเนื่องสั้น ๆ จากนั้นให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงจากข้อความที่ได้รับ โดยครูต้องกำหนดความเร็วในการออกเสียงให้นักเรียนด้วย

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

นักเรียนสามารถแยกแยะความแตกต่างความสั้นยาวของเสียงสระได้ การเรียนรู้จะเกิดการจดจำและนำไปใช้ได้ถูกต้องจำเป็นต้องมีการนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งในด้านการสื่อสาร การออกเสียงของผู้พูดอาจจะไม่ตรงกับภาษาเขียน ดังนั้นผู้สอนควรที่จะอธิบายเพิ่มเติมถึงประเด็นการใช้คำในการสื่อสารด้วย

เรื่องที่ ๒ สระที่มักออกเสียงผิด

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้องตามการออกเสียงภาษาไทย

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการคิด การใช้ภาษา และการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง ออกเสียงสระภาษาไทยมาตรฐานโดยไม่สับสนกับการใช้ภาษาไทยถิ่น

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ นิทาน

ครูสามารถสร้างสื่อนิทานจากคำศัพท์ที่มักออกเสียงผิดในแบบฝึกหัดโดยแต่งเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับสภาพชีวิตนักเรียนและอธิบายวิธีการออกเสียง เมื่อออกเสียงเป็นภาษาท้องถิ่นเปรียบเทียบกับการออกเสียงในภาษาไทยมาตรฐาน

๓.๒ เกมบ้านฉันว่าอย่างนี้

ครูสร้างสื่อบัตรคำโดยการนำคำศัพท์ที่มักออกเสียงผิดในแบบฝึกหัดมาถามนักเรียนว่า "คำนี้ ออกเสียงว่า ... แล้วบ้านฉันออกเสียงว่าอะไร" เพื่อให้ นักเรียนได้คุ้นเคยกับคำศัพท์และใช้ได้ถูกต้อง

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

การเรียนรู้ระดับเสียงเป็นพื้นฐานที่สำคัญมาก ครูต้องแนะนำนักเรียนได้สังเกต จดจำเทคนิคที่ได้บอกไว้ เพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ในระดับคำต่อไป

ส่วนเฉลยแบบฝึกหัด
ประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑
พยัญชนะและสระ

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๑ เสียงและรูปพยัญชนะที่คล้ายกัน

- สังเกตความแตกต่างของรูปพยัญชนะแต่ละกลุ่ม

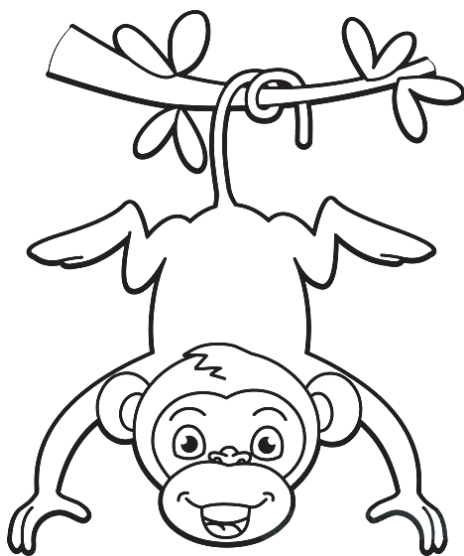
ตัวอย่าง

ข ไข่ หัวกลมไม่มีหาง

ช ขวด หัวหยักไม่มีหาง

รูปพยัญชนะ	ความแตกต่าง
ข ช	ข ไข่ หัวกลมไม่มีหาง ช ข้าง หัวกลมมีหาง ช ขวด หัวหยักไม่มีหาง ช โข่ หัวหยักมีหาง
ม ฆ น	ม ม้า หัวม้วนข้างหน้า ฆ ระฆัง หัวม้วนข้างหน้าแต่หัวแตก น หนู หัวม้วนข้างหลัง
ก ฎ ฏ	ก ไก่ ปากจิกไม่มีหัว ฎ ลำเภา มีหัวแต่หัวออก ฏ ถุง มีหัวแต่หัวเข้า
ท ฑ	ท ทหาร ใส่หมวกหัวไม่แตก ฑ นางมณโฑ ไม่ใส่หมวกหัวแตก
บ ป	บ ใบไม้ หางสั้น ป ปลา หางยาว
ผ ฝ	ผ ผึ้ง ม้วนหัวเข้ามีหยักหางสั้น ฝ ฝา ม้วนหัวเข้ามีหยักหางยาว

พ ฟ	พ พาน ม้วนหัวออกมีหยักทางสั้น ฟ ฟัน ม้วนหัวออกมีหยักทางยาว
ล ส	ล ลิง ไม่มีหาง ส เสือ มีหาง
ณ ฌ	ณ เณร หัวเข้าและหัวออก ฌ หัวเข้าสองหัวแต่หัวไม่ชนกัน
ด ต	ด เด็ก หัวโต ต เต่า หัวแตก
ฎ ฏ	ฎ ชฎา มีหยักหนึ่งหยัก ฏ ปฏัก มีหยักสองหยัก
อ ฮ	อ อ่าง หัวเข้ากลมไม่มีหาง ฮ นกฮูก หัวกลมมีหาง

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

เขียนพยัญชนะต้นเดี่ยวที่อยู่ในกรอบตามสีที่กำหนดให้ดังต่อไปนี้

ก ง จ บ ป ม ร ว อ

ญ ย ด ฎ ต ฏ น

ณ พ ภา ล ฬ ฮ ห

ข ค ฌ ศ ช ฉ ฌ

ซ ส ษ ศ ท

ฐ ฑ ฒ ฌ ฬ ผ ภ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

จับคู่ตัวอักษรที่ออกเสียงคล้ายกันให้ถูกต้องพร้อมระบายสีให้สวยงาม

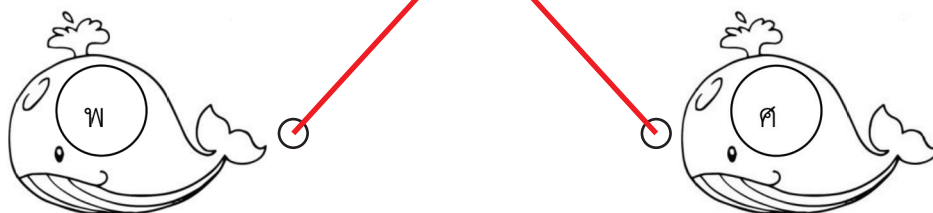
๑.

๒.

๓.

๔.

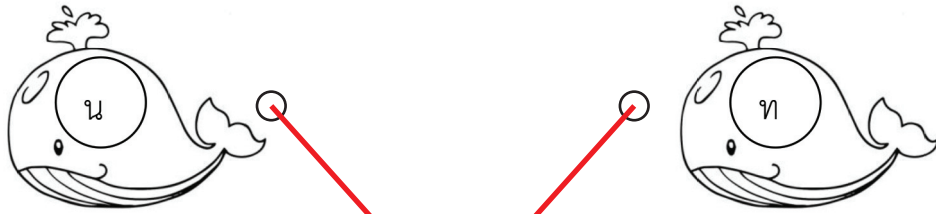
๕.

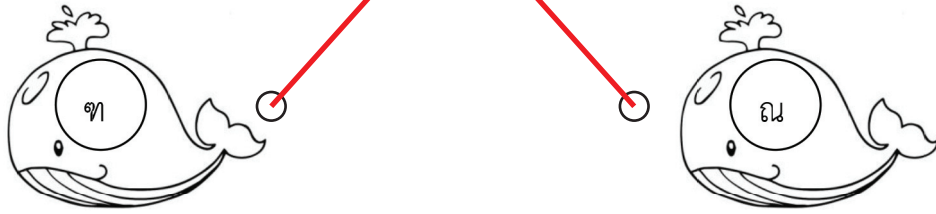
๖.

๗.

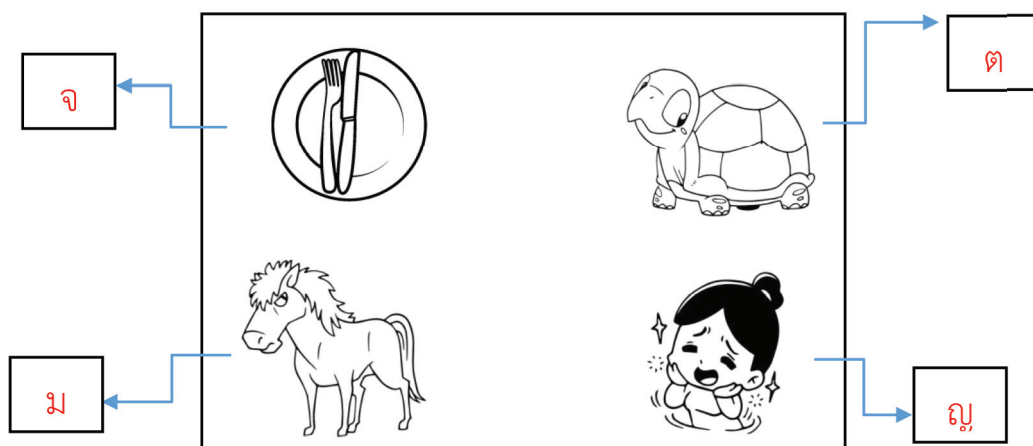
๘.

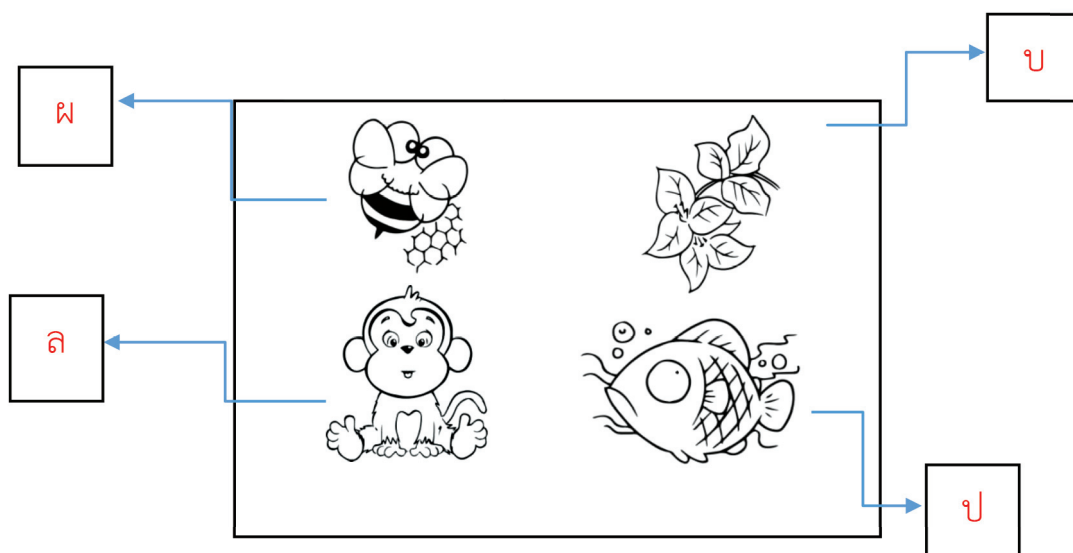
เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

เขียนพยัญชนะให้ถูกต้องตามภาพที่กำหนดให้

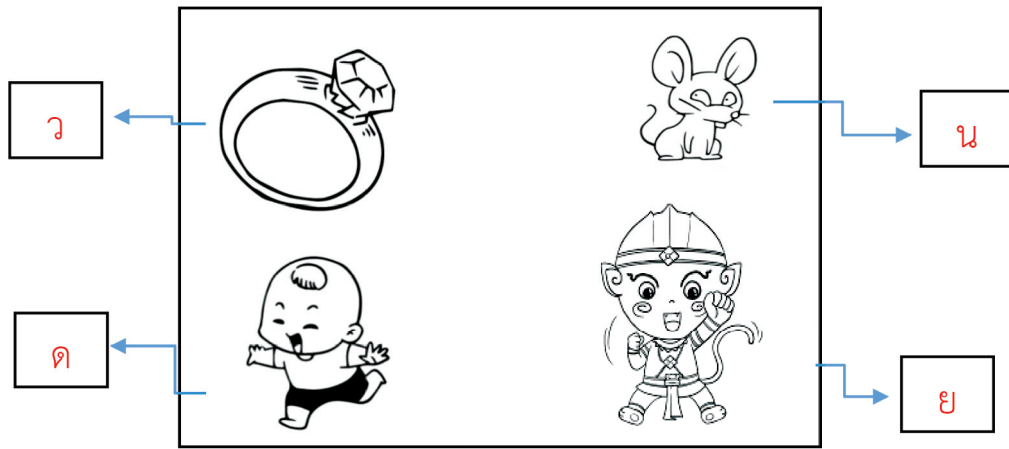
๑.

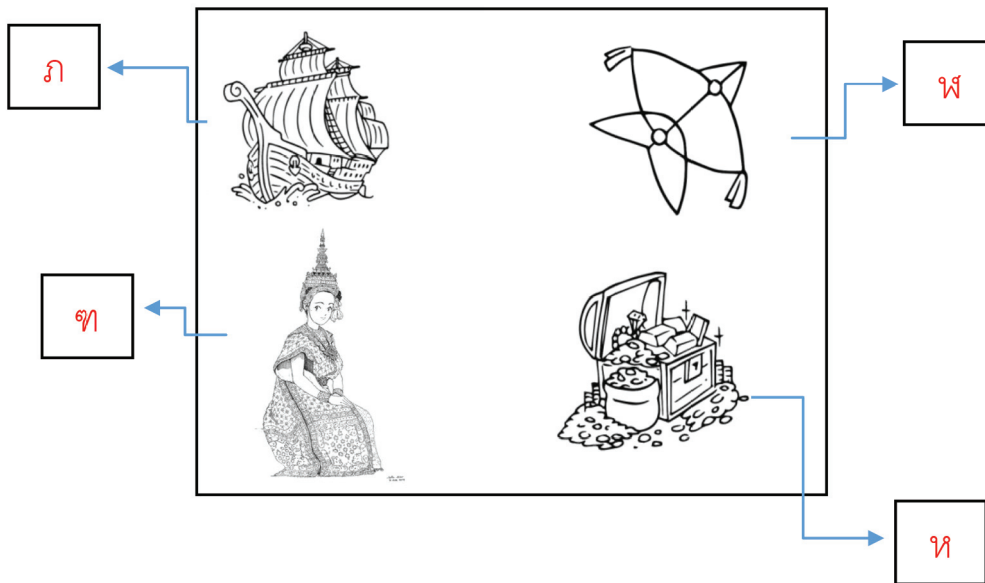
๒.

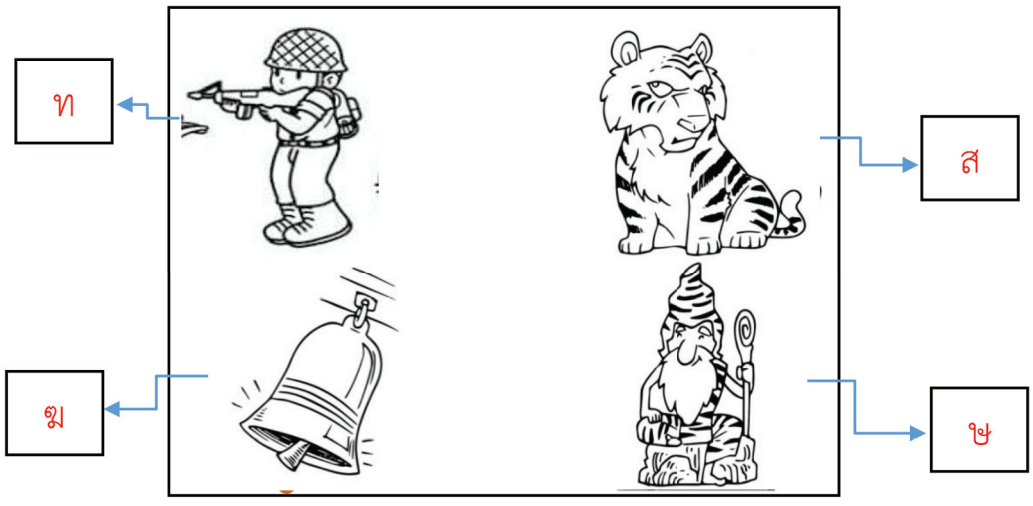
๓.

๔.

၉.

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๕

ดูรูปภาพแล้วเลือกพยัญชนะที่ถูกต้อง จากนั้นเขียนพยัญชนะนั้น ๓ ตัว

๑.

ท

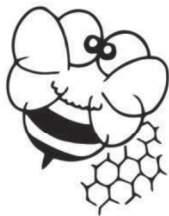
ฮ

ท

ท

ท

๒.

ฝ

ฝ

ฝ

ฝ

ฝ

๓.

น

ณ

น น น

๔.

ศ

ส

ส ส ส

๕.

ท

ธ

ท ท ท

การออกเสียงกลุ่มพยัญชนะ

โดย แทน กลุ่มพยัญชนะต้นเดี่ยวที่ออกไม่เหมือนพยัญชนะตัวอื่น

 แทน กลุ่มพยัญชนะต้นเดี่ยวที่ออกเสียงคล้ายกันสองตัว

 แทน กลุ่มพยัญชนะต้นเดี่ยวที่ออกเสียงคล้ายกันหลายตัว

ก ช ญ ง ศ ข

ซ จ ศ น บ ข

ย ด ส ญ ฎ ฌ

 พยัญชนะเสียงเดี่ยว ได้แก่ ก ง จ บ

 พยัญชนะเสียงคู่ ได้แก่ ย ญ ด ฎ น ฌ

 พยัญชนะหลายเสียง ได้แก่ ซ ส ษ ศ ข ฌ ค

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๒ เสียงอักษรต่ำคู่เทียบกับอักษรสูง

ตารางเปรียบเทียบอักษรสูงกับอักษรต่ำคู่

อักษร สูง	ข ช	ฉ	ศ ส ษ	ฐ ถ	ฒ	ฬ	ท
อักษร ต่ำคู่	ค ค ฌ	ช ฉ	ซ	ฑ ฒ ท ฐ	พ ภ	ฟ	ธ

ฝึกออกเสียงพยัญชนะอักษรคู่และอักษรสูงที่ประสมด้วยสระอา
ตัวอย่าง

อักษรสูง	อักษรต่ำคู่
ข ประสม สระอา อ่านว่า ขา	ค ประสม สระอา อ่านว่า คา
ฉ ประสม สระอา อ่านว่า ฉา	ช ประสม สระอา อ่านว่า ชา
ศ ประสม สระอา อ่านว่า สา	ซ ประสม สระอา อ่านว่า ซา
ฒ ประสม สระอา อ่านว่า ฒา	พ ประสม สระอา อ่านว่า พา
ฬ ประสม สระอา อ่านว่า ฬา	ฟ ประสม สระอา อ่านว่า ฟา
ท ประสม สระอา อ่านว่า ทา	ธ ประสม สระอา อ่านว่า ธา

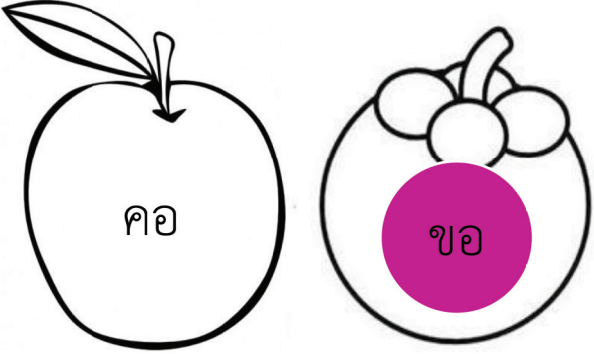
เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

ระบายสีรูปภาพคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกันให้ถูกต้อง

๑.

ข ประสม สระ ออ

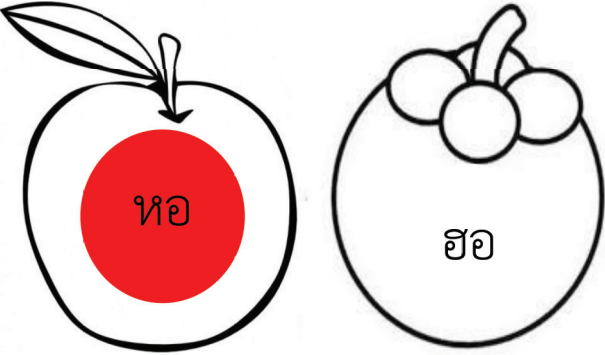
อ่านว่า

๒.

ท ประสม สระ ออ

อ่านว่า

๓.

ส ประสม สระ อะ

อ่านว่า

๔.

ช ประสม สระ อะ

อ่านว่า

๕.

ท ประสม สระ อะ

อ่านว่า

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

จับกลุ่มอักษรสูงและอักษรต่ำคู่ แล้วนำมาเขียนให้ถูกต้อง

ฮ ข ค ข ค ฃ ฉ ช ศ ส ๓ ฒ ท ธ
ษ พ ฐ ฟ ถ ผ ภ ฝ ฌ ห ๗

อักษรสูงได้แก่

ข ข ฉ ศ ส ๗ ฐ ถ ผ ฝ ห

อักษรต่ำคู่ได้แก่

ฮ ค ค ฃ ช ๓ ฒ ท ธ พ พ

ภ ฌ ๗

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

ระบายสีกลุ่มพยัญชนะที่กำหนดให้โดยอักษรสูงให้ระบายสีชมพู อักษร
ต่ำคู่ให้ระบายสีเขียว

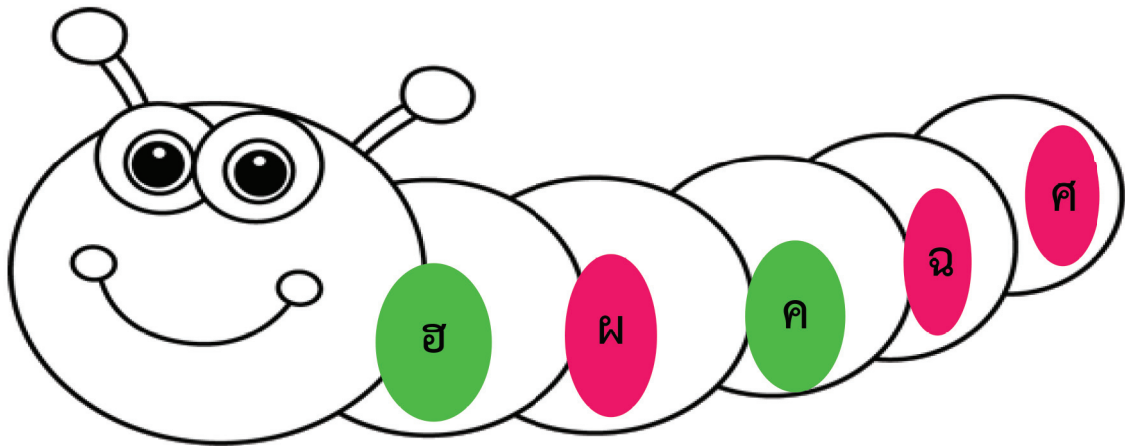
A collection of 12 colorful shapes containing Thai consonants. The shapes and their contents are:

- Green cloud: พ
- Green star: ท ฐ
- Green circle: ช
- Pink circle: ฐ ฑ
- Green heart: ฮ
- Pink pentagon: ฉ
- Green triangle: ฑ ฒ
- Green star: ฟ
- Pink heart: ฝ
- Pink rounded rectangle: ส ษ ศ
- Pink cloud: ฝ
- Green circle: ภา

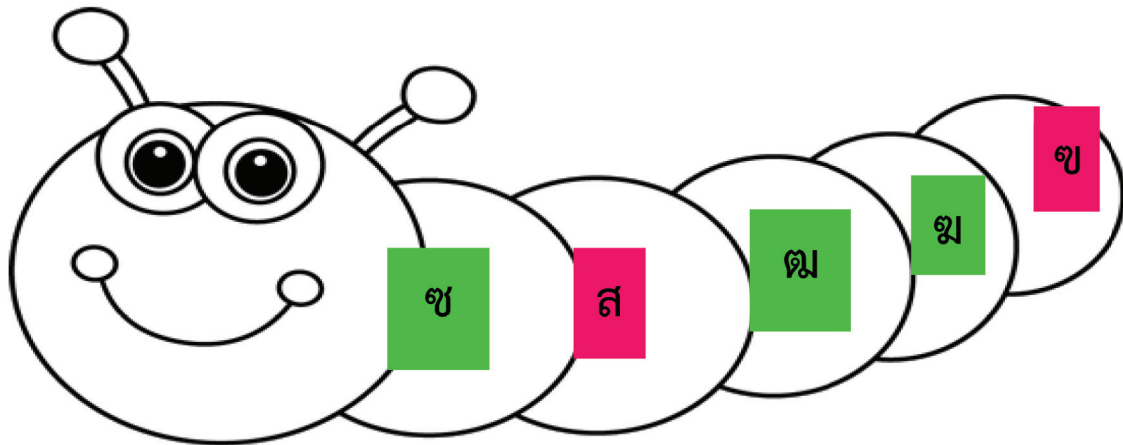
เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๔

ระบายสีตัวหนอนให้สวยงาม โดยอักษรสูงสีชมพู อักษรต่ำสีเขียว

๑.

๒.

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๓ เสียงพยัญชนะต้นควบ

พยัญชนะต้น	พยัญชนะที่นำมาควบกล้ำ		
	ร	ล	ว
ก	กร	กล	กว
ข	ขร	ขล	ขว
ค	คร	คล	คว
ป	ปร	ปล	-
พ	พร	พล	-
ต	ตร	-	-

ตัวอย่าง พยัญชนะ ก ที่ ควบกล้ำ ร ล ว เช่น

กร ประสมสระ อา สะกดด้วยตัว บ เขียนว่า กราบ

กล ประสมสระ อี สะกดด้วยตัว บ เขียนว่า กลีบ

กวาด ประสมสระ อา สะกดด้วยตัว ด เขียนว่า กวาด

ตัวอย่าง พยัญชนะ ข ที่ ควบกล้ำ ร ล ว เช่น

ขริม ประสมสระ อี สะกดด้วยตัว ม เขียนว่า ขริม

ขลุ่ย ประสมสระ อุ สะกดด้วยตัว ย เขียนว่า ขลุ่ย

ขวาน ประสมสระ อา สะกดด้วยตัว น เขียนว่า ขวาน

ตัวอย่าง พยัญชนะ ค ที่ ควบกล้ำ ร ล ว เช่น

ครีม ประสมสระ อี สะกดด้วยตัว ม เขียนว่า ครีม

คลอด ประสมสระ ออ สะกดด้วยตัว ด เขียนว่า คลอด

ควาย ประสมสระ อา สะกดด้วยตัว ย เขียนว่า ควาย

ตัวอย่าง พยัญชนะ ป ที่ ควบกล้ำ ร ล เช่น

ปรุง ประสมสระ อุ สะกดด้วยตัว ง เขียนว่า ปรุง

ปลื้ม ประสมสระ อือ สะกดด้วยตัว ม เขียนว่า ปลื้ม

ตัวอย่าง พยัญชนะ พ ที่ ควบกล้ำ ร ล เช่น

พร้อม ประสมด้วยสระ ออ สะกดด้วยตัว ม เขียนว่า พร้อม

พลอย ประสมด้วยสระ ออ สะกดด้วยตัว ย เขียนว่า พลอย

ตัวอย่าง พยัญชนะ ต ที่ ควบกล้ำ ร เช่น

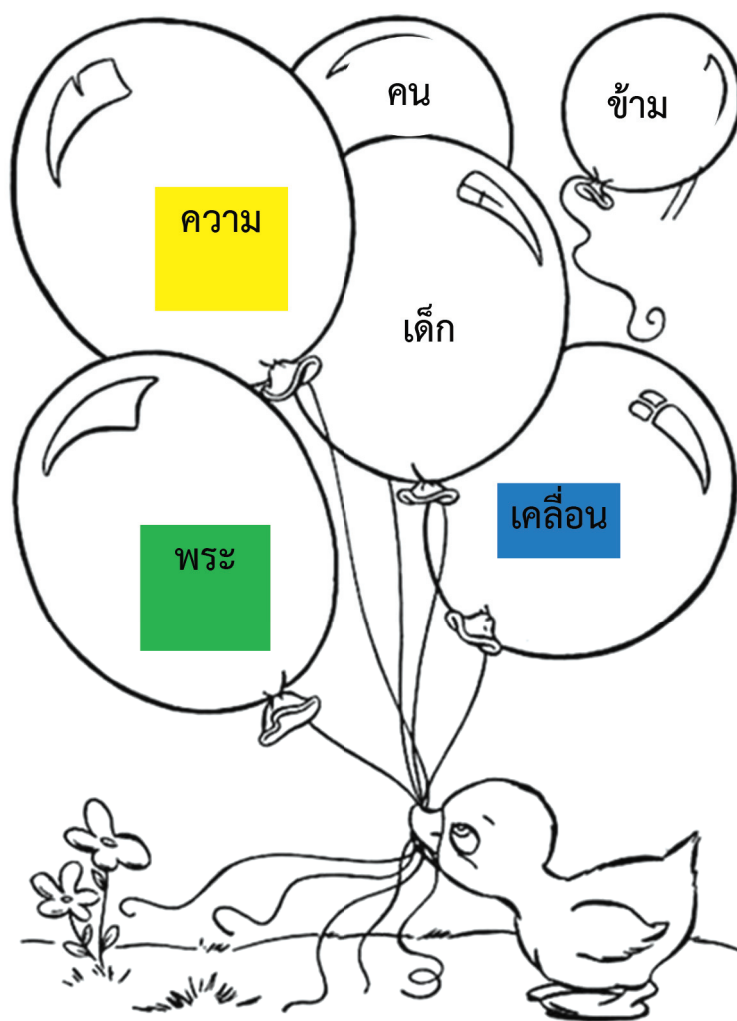
ตรง ประสมสระ โอะ สะกดด้วยตัว ง เขียนว่า ตรง

ตราบ ประสมสระ อา สะกดด้วยตัว บ เขียนว่า ตราบ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

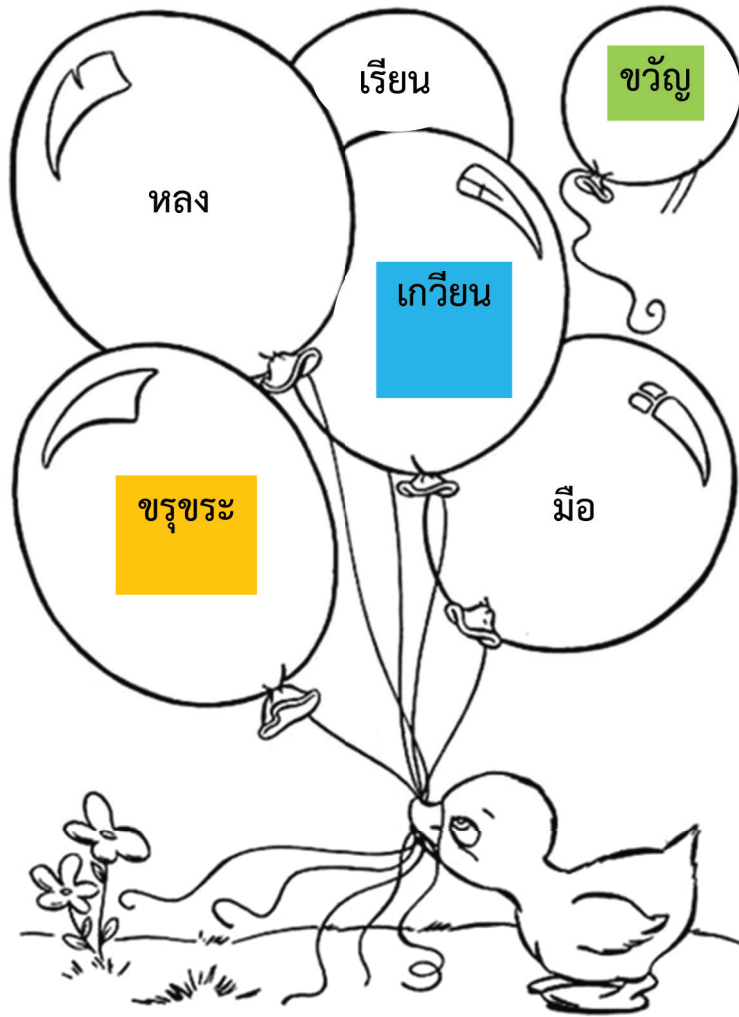
ให้ระบายสีคำควบกล้ำให้ถูกต้อง

๑.

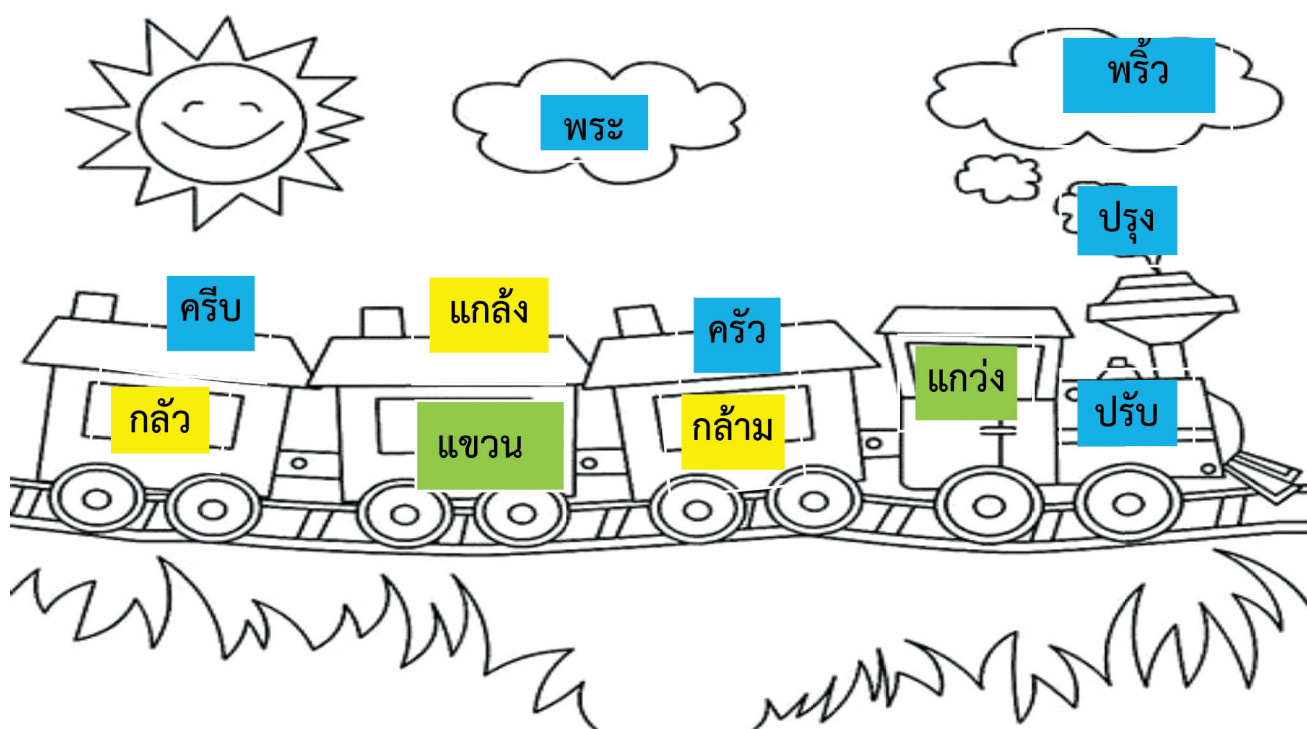

๒.

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

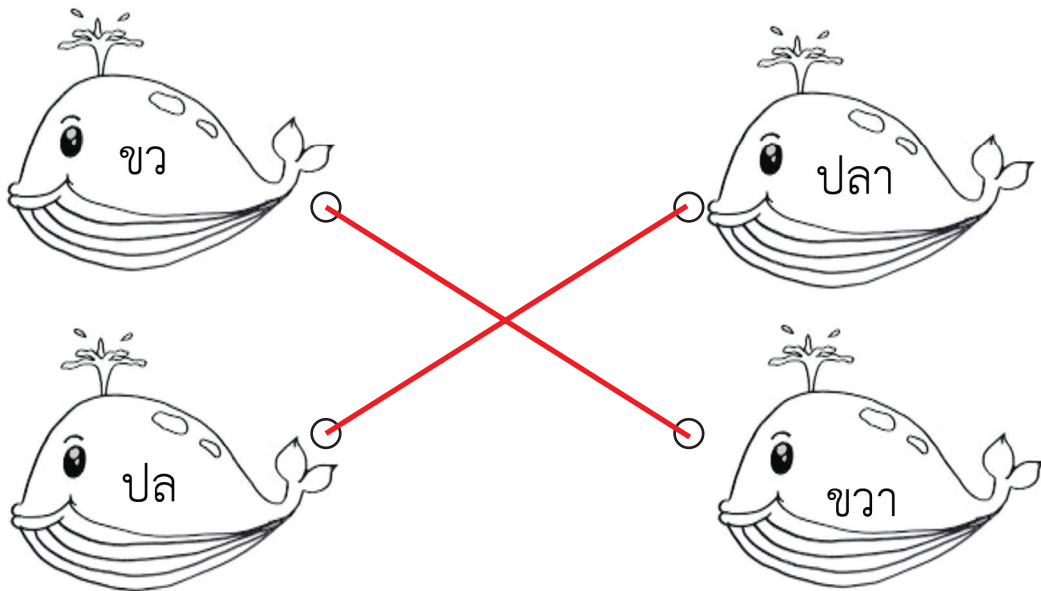
ระบายสีคำควบกล้ำให้ถูกต้อง โดยควบกล้ำ ร ให้ระบายสีฟ้า ควบกล้ำ
ล ระบายสีเหลือง ควบกล้ำ ว ระบายสีเขียว

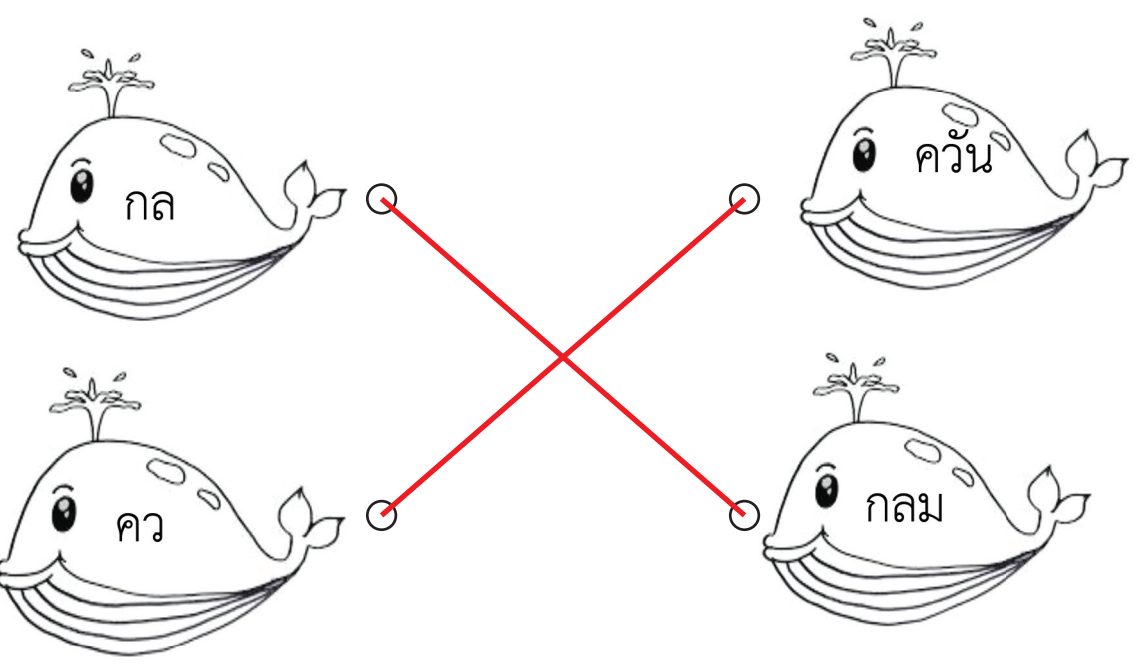
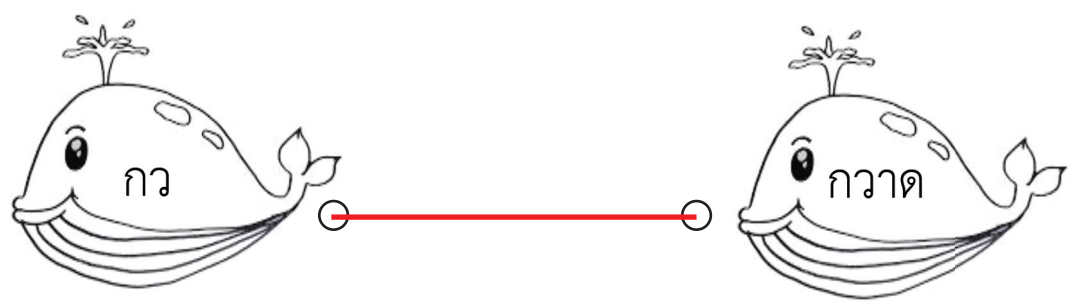
เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

ให้โยงเส้นจับคู่คำควบกล้ำให้ถูกต้องแล้วระบายสีให้สวยงาม

๑.

๒.

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๔ ตำแหน่งของสระ

สังเกตตำแหน่งของสระ

๑.) สระที่อยู่บนพยัญชนะ ได้แก่ สระอิ สระอี สระอิ สระอี

ตัวอย่าง ตี ปี อี มือ

ถ้าเป็นพยัญชนะต้นควบสระต้องอยู่ตรงพยัญชนะตัวที่สอง

ตัวอย่าง ตริ ปลี กลิ่น พริก

สระอี๋ ถ้าไม่มีตัวสะกดต้องใส่ ตัว อ ข้างหลังเสมอ

ตัวอย่าง มือ คือ พื่อ

๒.) สระที่อยู่หน้าพยัญชนะ ได้แก่ สระเอ สระแอ สระโอ สระไอ สระออ

ตัวอย่าง เท แพ โต ไป ไส

๓.) สระที่อยู่ใต้พยัญชนะ ได้แก่ สระอุ สระอู

ตัวอย่าง พุ ปู

ถ้าเป็นพยัญชนะต้นควบสระต้องอยู่ล่างพยัญชนะตัวที่สอง

ตัวอย่าง ขลุ ครู

๔.) สระที่อยู่หลังพยัญชนะ ได้แก่ สระอะ สระอา สระออ

ตัวอย่าง ปะ กา คอ

ถ้าเป็นพยัญชนะต้นควบสระต้องอยู่หลังพยัญชนะตัวที่สอง

ตัวอย่าง ขระ คว่า กรอบ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

ระบายสีตามตำแหน่งสระที่กำหนดให้

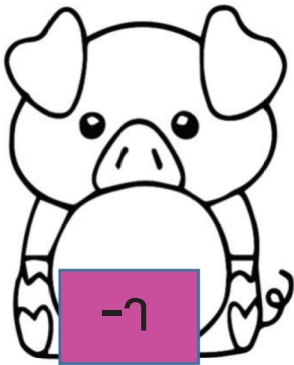
สระเต็ม **บน** พยัญชนะ ให้ระบาย **สีเขียว**

สระเต็ม **หน้า** พยัญชนะ ให้ระบาย **สีแดง**

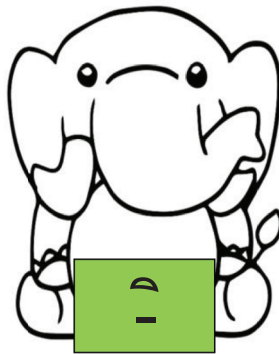
สระเต็ม **ล่าง** พยัญชนะ ให้ระบาย **สีฟ้า**

สระเต็ม **หลัง** พยัญชนะ ให้ระบาย **สีชมพู**

๑

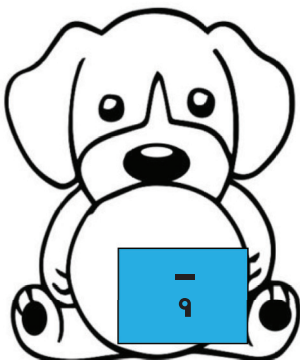
๒

๓

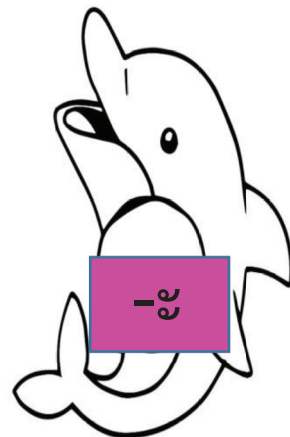
๔

๕

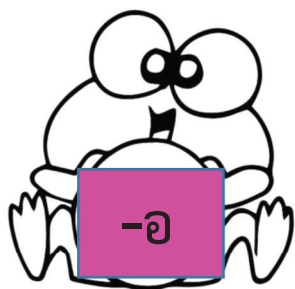

๖

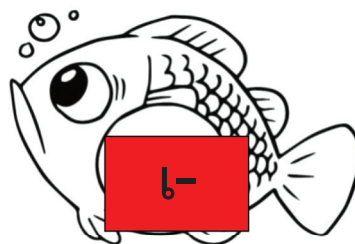
၈၇.

၈၈

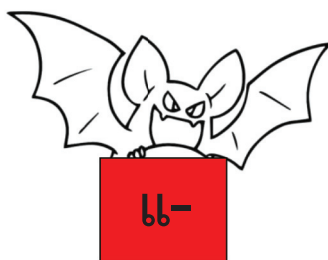
၈၉.

၉၀.

၉၁.

၉၂.

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

ระบายสีหัวใจ ตามตำแหน่งสระที่กำหนดให้ถูกต้อง

สระเต็ม **บน** พยัญชนะให้ระบายหัวใจ สีเขียว

สระเต็ม **หน้า** พยัญชนะให้ระบายหัวใจ สีแดง

สระเต็ม **ใต้** พยัญชนะให้ระบายหัวใจ สีฟ้า

สระเต็ม **หลัง** พยัญชนะให้ระบายหัวใจ สีชมพู

อุง

ทมอ

ติด

แคบ

ไป

ปู

เตร

โยน

มือ

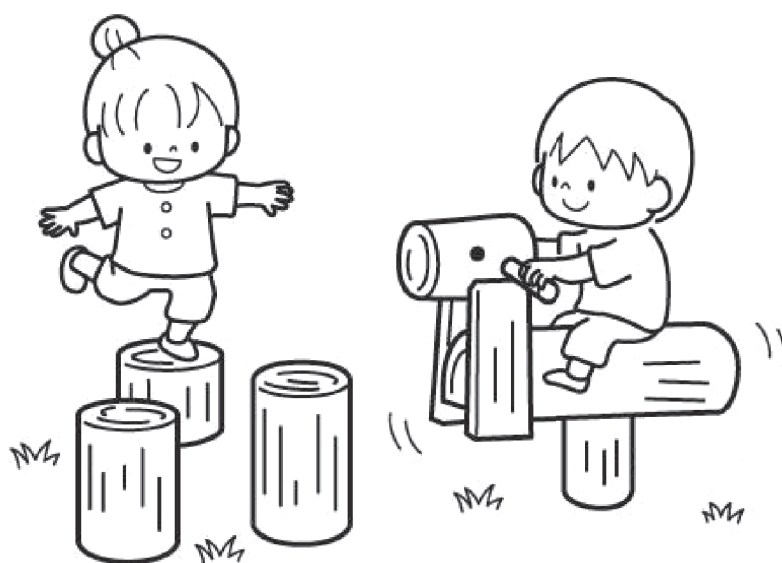
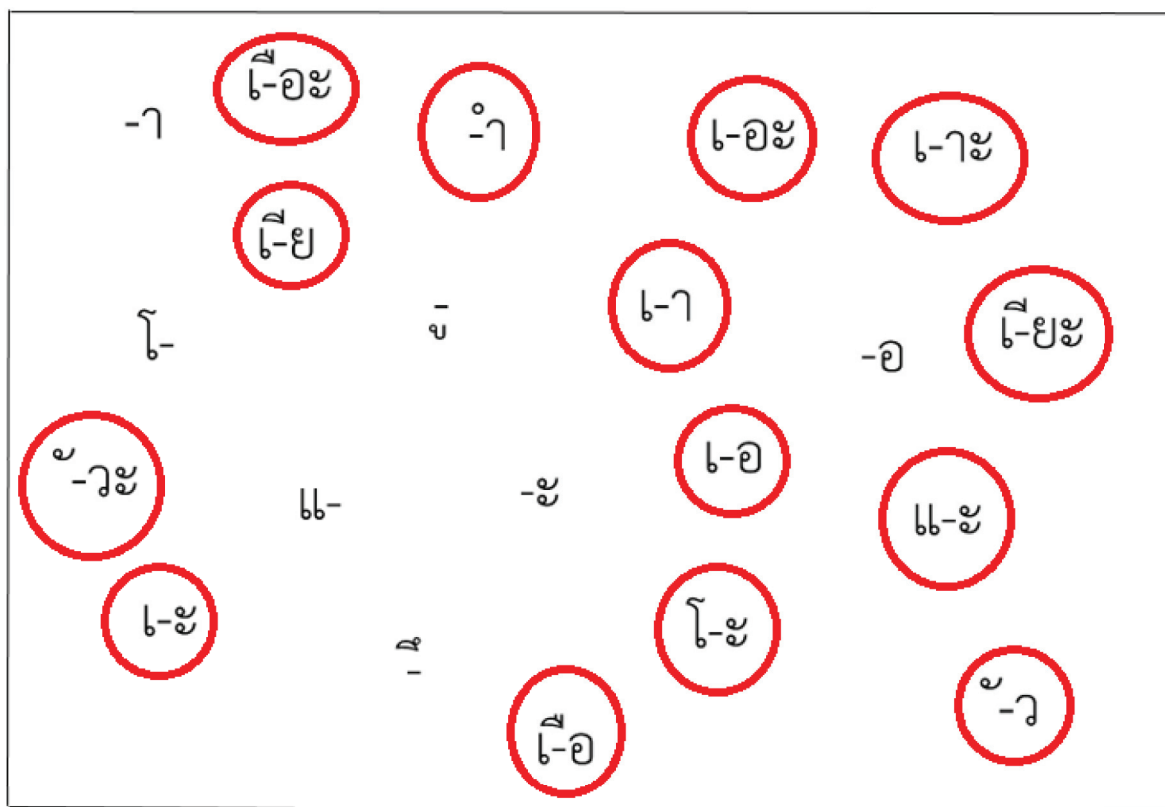

จี้

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

วงกลมสระที่เป็นสระครอบ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๔

เขียนตามเส้นประและฝึกอ่านออกเสียง

๑. สระที่อยู่ทั้ง **หน้าและหลัง** ของพยัญชนะต้น

ต ประสมสระ เอะ เขียนว่า เตะ

พ ประสมสระ แอะ เขียนว่า แพะ

ป ประสมสระ โอะ เขียนว่า โปะะ

ก ประสมสระ เอาะ เขียนว่า เกาะะ

จ ประสมสระ เออะ เขียนว่า เจอะะ

ช ประสมสระ เออ เขียนว่า เอะ

ด ประสมสระ เอา เขียนว่า เต้า

พร ประสมสระ เอาะ เขียนว่า เพาะะ

กร ประสมสระ เออะ เขียนว่า เกรอะ

๒. สระที่อยู่ทั้ง **หน้า บน และหลัง** ของพยัญชนะต้น

พ ประสมสระ เอียะ เขียนว่า เพียะ

ป ประสมสระ เอีย เขียนว่า เปีย

พ ประสมสระ เอื้อะ เขียนว่า เพื้อะ
 ส ประสมสระ เอื้อ เขียนว่า เสื้อ
 ผล ประสมสระ เอื้อะ เขียนว่า เผลื้อะ
 พล ประสมสระ เอื้อ เขียนว่า เพลื้อ
 คร ประสมสระ เอื้อ เขียนว่า เคื้อ

๓. สระที่อยู่ทั้ง **บนและหลัง** ของพยัญชนะต้น

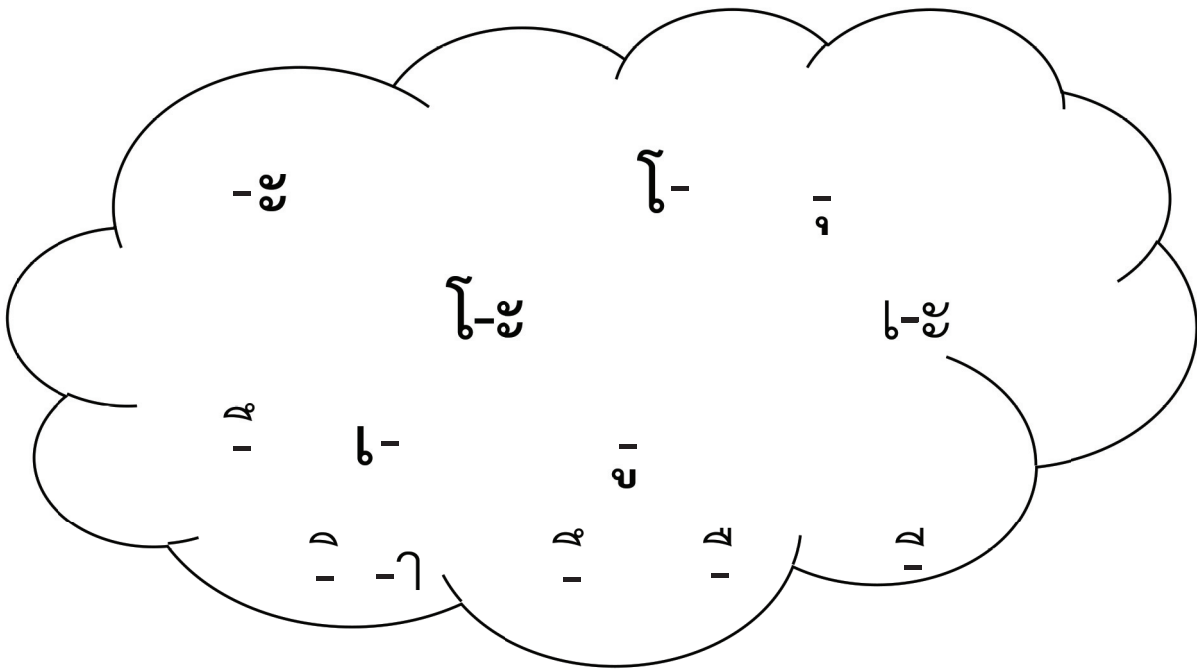
ย ประสมสระ อัวะ เขียนว่า ยัวะ
 บ ประสมสระ อัว เขียนว่า บัว
 ร ประสมสระ อำ เขียนว่า รำ
 คร ประสมสระ อัว เขียนว่า ครัว
 กล ประสมสระ อัว เขียนว่า กลัว
 กล ประสมสระ อำ เขียนว่า กลำ
 คล ประสมสระ อำ เขียนว่า คลำ

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๕ สระเสียงสั้นเทียบกับสระเสียงยาว

ดูที่วิสรรชนีย์ (ะ) ถ้าเห็นวิสรรชนีย์จะออกเสียงสั้น ถ้าไม่มี
วิสรรชนีย์ (ะ) ออกเสียงยาว

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

หาสระเสียงสั้นแล้วนำไปเติมในพยัญชนะ อ ให้ถูกต้อง

๑.

อ ะ

๒.

อ า

๓.

อ ะ

๔.

อ ิ

๕.

อ ู

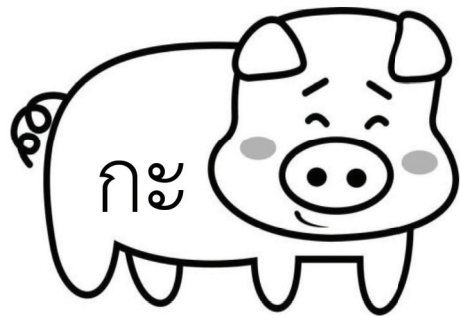
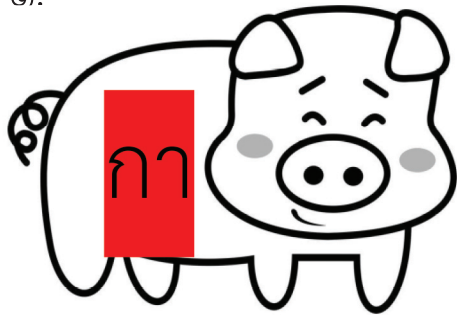
๖.

อ ะ

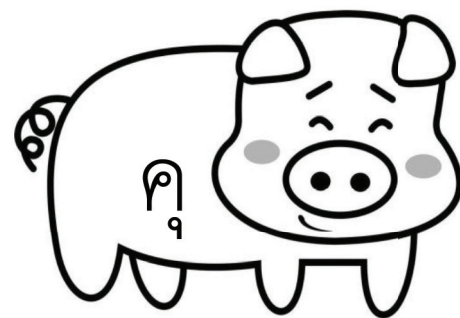
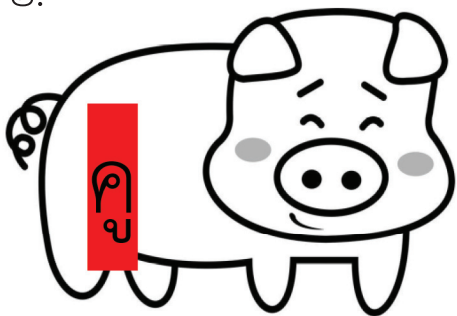
เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

ระบายสีน้องหมูที่มีสระเสียงยาวแล้วฝึกออกเสียง

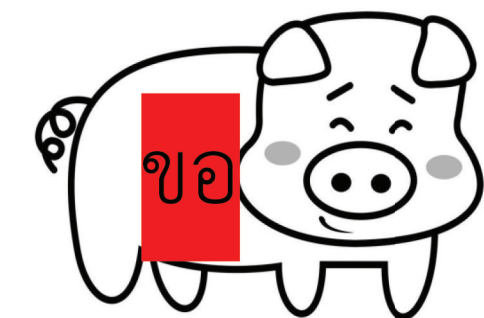
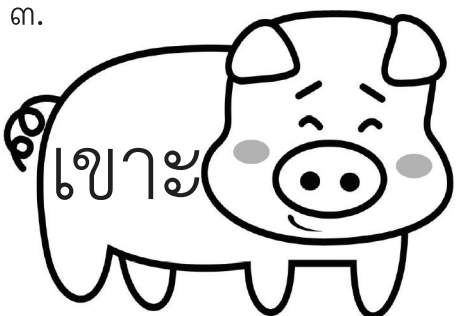
๑.

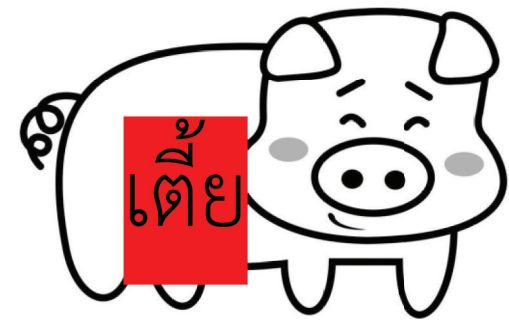
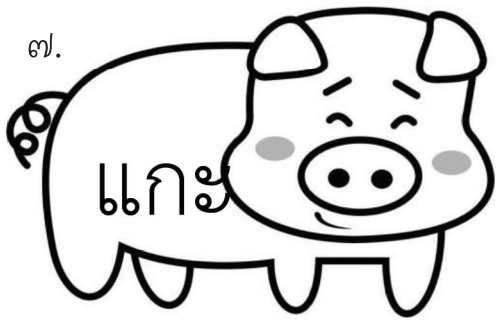
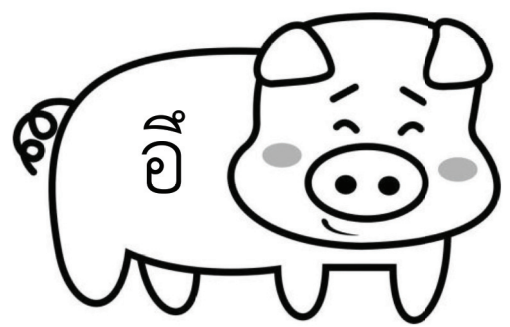
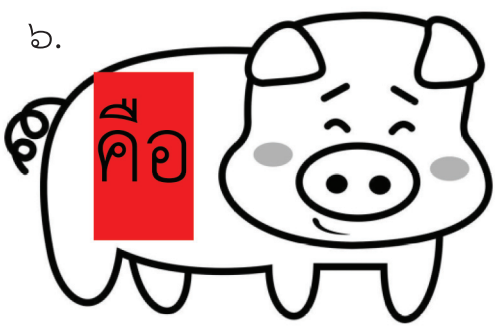
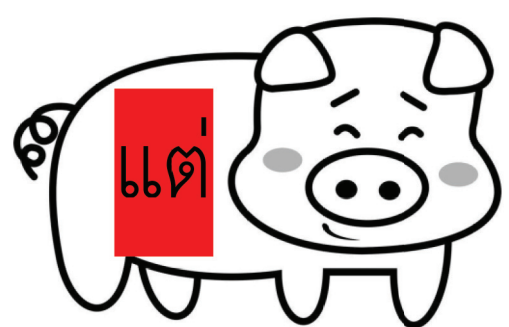
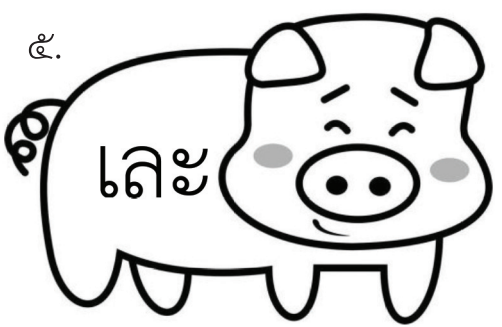
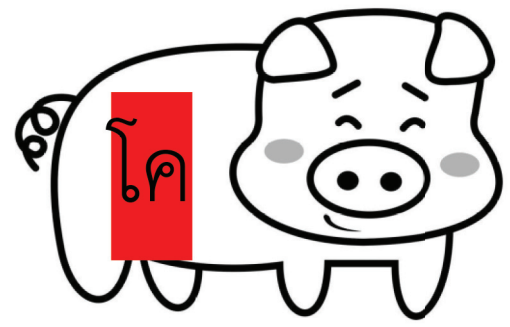
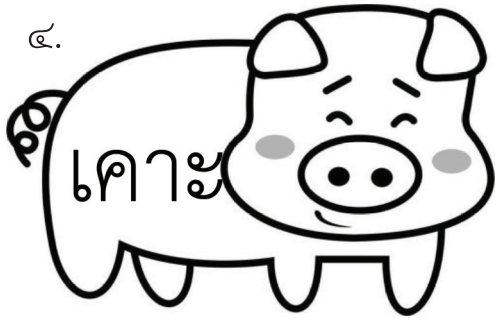

๒.

๓.

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

โยงเส้นจับคู่สระกับคำให้ถูกต้อง

		
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;">ะ</div>		<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; display: inline-block;">เกม</div>
		
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;">า</div>		<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; display: inline-block;">ดู</div>
		
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;">ุ</div>		<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; display: inline-block;">มา</div>
		
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;">ึ</div>		<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; display: inline-block;">คะ</div>
		
<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; display: inline-block;">เ</div>		<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; display: inline-block;">กิน</div>

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๖ สระที่มักออกเสียงผิด

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

โยงเส้นจับคู่สระกับคำที่มีความหมายถูกต้อง

๑

สระอ้าว

 โสย สวย

๒

สระเอื้อ

 เหี้ยอก เหี้ยยง

๓

สระอ้าว

 โปย ป่วย

๔

สระเอื้อ

 เพี้ย เพื้อ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

วงกลมและระบายสีคำที่เขียนสระถูกต้องตามรูปภาพที่กำหนดให้

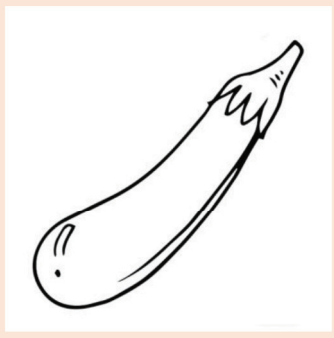
๑.

เรือ

เรีย

๒.

มะเขีย

มะเขือ

๓.

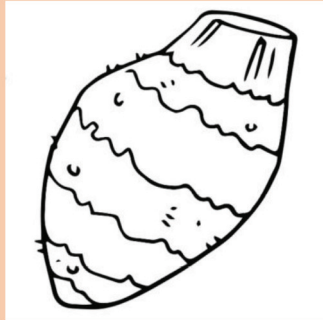

เสือ

เสีย

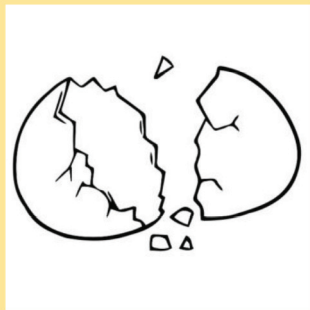
๔.

เปลือก

เปลือก

๕.

เปลือก

เปลือก

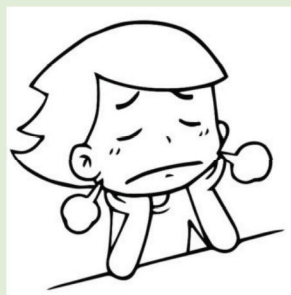
๖.

เหยือก

เหยือก

๗.

เบื่อ

เบื่อ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

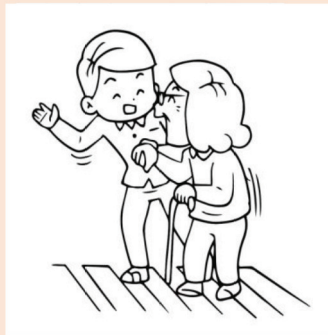
โยงเส้นจับคู่ภาพกับคำที่มีความหมายตรงกัน

๑.

- รวย
- รวย

๒.

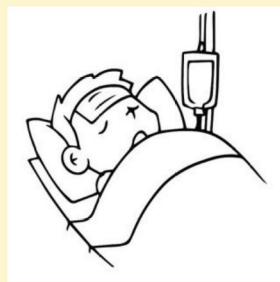
- ช่วย
- โข้ย

๓.

- นักมวย
- นักโมย

๔.

○ ป่วย

○ ไปย

๕.

○ โสย

○ สวย

๖.

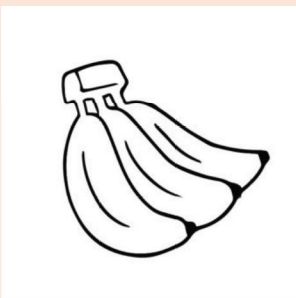

○ ถ้าย

○ ไถ้ย

๗.

○ โกล้าย

○ กล้าย

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๔

เขียนคำอ่านในบรรทัดและอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้อง

๑. ร ประสมสระ เอื้อ อ่านว่า เรือ

หมายความว่า เป็นยานพาหนะที่ใช้เดินทางทางน้ำ

๒. ต ประสมสระ อัว อ่านว่า ตัว

หมายความว่า ใช้เรียกแทนคนสัตว์และสิ่งของบางอย่าง

๓. กล ประสมสระ เอื้อ อ่านว่า เกลือ

หมายความว่า เป็นวัตถุขี้ขาว รสชาติเค็มใช้ปรุงอาหาร

๔. กล ประสมสระ อัว อ่านว่า กลัว

หมายความว่า รู้สึกไม่ยากพบสิ่งไม่ดี

๕. ผ ประสม เอื้อ สะกดด้วย ก อ่านว่า เฟือก

หมายความว่า เป็นผลที่อยู่ในดินสามารถรับประทานได้

แนวทางการใช้งานหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาท้องถิ่นฯ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ : คำกับความหมาย

เรื่องที่ ๑ คำที่ประสมตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา

เรื่องที่ ๒ คำที่ใช้สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป

เรื่องที่ ๓ การผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา

เรื่องที่ ๔ คำที่มักอ่านผิด เขียนผิด

เรื่องที่ ๑ คำที่ประสมตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่ประสมตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตราได้

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการคิดอย่างเป็นระบบ ในการอ่านและเขียนคำที่ประสมตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง โดยใช้เทคนิคในการจำจนเกิดความชำนาญในการออกเสียงและการเขียน

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ กลอน

ครูสามารถนำกลอนตัวสะกดไปใช้ในการเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำได้
แม่นยำขึ้น

๓.๒ บัตรคำ

ครูสามารถสร้างสื่อบัตรคำที่เว้นว่างที่ตัวสะกด และนำพยัญชนะตัวสะกดตรงตามมาตราและตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ให้นักเรียนนำไปเติมช่องว่างให้ถูกต้อง

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

นักเรียนได้เรียนรู้การอ่านและเขียนตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในเรื่องตัวสะกด ลำดับถัดไปจะกล่าวถึงคำที่ใช้สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป

เรื่องที่ ๒ คำที่ใช้สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่ใช้สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปได้

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ โดยการอ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดแล้วทำให้สระในคำนั้นเกิดการลดรูปหรือเปลี่ยนรูป นักเรียนฝึกสังเกต จดจำ นำเทคนิคไปใช้ เพื่อให้สามารถอ่านและเขียนคำให้ถูกต้อง

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ บัตรภาพสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป

ครูนำบัตรภาพที่ออกเสียงคำศัพท์ที่เป็นสระลดรูปมาให้ให้นักเรียนดู ครูออกเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงสระที่ได้ยินนั้น เป็นสระใด จากนั้นให้เขียนลงในสมุดบันทึก

๓.๒ กลอน

ครูนำกลอนเรื่องสระลดรูปให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู เพื่อให้ นักเรียนคุ้นเคยกับคำศัพท์

๕. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

สรุปลักษณะและสรุปลักษณะรูปเป็นความรู้ที่สัมพันธ์กับการออกเสียงคำ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการผันอักษรและผันผันวรรณยุกต์โดยจะกล่าวในหัวข้อต่อไป

เรื่องที่ ๓ การผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา ได้

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ โดยการผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา ตามหมู่อักษรทั้งคำที่ประสมด้วยสระสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวได้ถูกต้อง

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ กลอน

ครูนำกลอนที่มีการผันวรรณยุกต์ในแม่ ก กา มาให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน ฝึกเขียน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดความคุ้นเคยในลีลาการเขียนและการออกเสียง

๓.๒ นิ้วมือวิเศษ

ครูสามารถแนะนำให้นักเรียนใช้นิ้วมือของตนเองช่วยในการผันวรรณยุกต์ เริ่มจากคำที่ไม่มีตัวสะกด สระเสียงยาว สระเสียงสั้น จากนั้นค่อยเริ่มผันวรรณยุกต์ในคำที่มีตัวสะกด ครูแนะนำให้นักเรียนสังเกต เสียงวรรณยุกต์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการจดจำ

๓.๓ ดนตรีวิเศษ

ครูอาจเล่นดนตรีตามเสียงวรรณยุกต์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตว่า เมื่อเสียงดนตรีเปลี่ยน หมายถึงระดับเสียงวรรณยุกต์ที่เปลี่ยนไป จากนั้นทำซ้ำ เพื่อให้นักเรียนสังเกตรูปอักษรที่ปรากฏ ทั้งพยัญชนะต้น สระวรรณยุกต์ รวมทั้งตัวสะกด ไปที่ละส่วน

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

การเรียนรู้เรื่องการผันวรรณยุกต์เป็นการศึกษาภาษาในระดับคำที่ค่อนข้างมีความซับซ้อน นักเรียนจะต้องรู้จักตัวอักษรแต่ละหมู่ สระทั้งเสียงสั้นและเสียงยาว รวมถึงตัวสะกด ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดนั้นล้วนเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการผันวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง ในหน่วยการเรียนรู้ถัดไปจะเป็นการใช้ภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

เรื่องที่ ๔ คำที่มักอ่านผิด เขียนผิด

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนอ่านและเขียนคำให้ถูกต้อง

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ โดยการสังเกตความแตกต่างด้านการออกเสียงพยัญชนะ เสียงสระ ตามภาษาไทยมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ บัตรคำเสียงคล้าย

ครูนำบัตรคำที่มีการออกเสียงคล้ายกันมาใช้ในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อเสริมให้นักเรียนคุ้นเคยกับตัวอักษรและการออกเสียงที่ถูกต้อง ครูต้องออกเสียงที่ถูกต้องเป็นตัวอย่าง เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ จดจำวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง

๓.๒ สนทนาภาษาถิ่น

ครูสามารถจัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้โดยกำหนดสถานการณ์ เช่น ไปตลาดพบเจอเพื่อนใหม่ ชื่อของที่ถนนคนเดิน จากนั้นให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติหรือสร้างบทสนทนาสั้น ๆ โดยสื่อสารเป็นภาษาท้องถิ่น ในขณะเดียวกันครูต้อง

ให้คำแนะนำให้นักเรียนเข้าใจว่าหากพูดเป็นภาษาถิ่นด้วยประโยคนี ภาษาไทยมาตรฐานจะพูดได้อย่างไร เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และจดจำจากสถานการณ์จำลองเสมือนจริง

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

การเรียนรู้เรื่องในระดับเสียงเป็นการเรียนรู้ระดับพื้นฐาน ซึ่งเป็นความรู้เบื้องต้นที่สำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ในหน่วยถัดไปจะเป็นการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับคำและความหมาย

ส่วนเฉลยแบบฝึกหัด
ประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ ๒
คำกับความหมาย

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๑

คำที่ประสมตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา

- **ตัวสะกดตรงตามมาตรา** คือ มาตราที่มีตัวสะกดแค่ตัวเดียว

ตัวอย่าง

แม่กอว เช่น ว่าว ใช้ ว สะกด

แม่กง เช่น กอง ใช้ ง สะกด

แม่กย เช่น ลาย ใช้ ย สะกด

แม่กม เช่น คม ใช้ ม สะกด

- **ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา** คือ มาตราที่มีตัวสะกดหลายตัว แต่ออกเสียงเหมือนแม่ของมาตรานั้นๆ ตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรามี ๔ มาตรา ได้แก่ แม่กก แม่กน แม่กบ แม่กด

ตัวอย่างเช่น

- ๑) สูตรท่องจำตัวสะกดแม่กนให้ท่องว่า

หญิงจหรือลาเณร

คำว่า หญิง แทนตัวสะกดมาตราแม่กน คือ ญ หญิง

คำว่า จหี แทนตัวสะกดมาตราแม่กน คือ พ จหี

คำว่า รอ แทนตัวสะกดมาตราแม่กน คือ ร รอ

คำว่า ลา แทนตัวสะกดมาตราแม่กน คือ ล ลิง

คำว่า เณร แทนตัวสะกดมาตราแม่กน คือ ณ เณร

- ๒) สูตรท่องจำตัวสะกดแม่กกให้ท่องว่า

ขวดคมฆง

คำว่า ขวด แทนตัวสะกดมาตราแม่กก คือ ข ขวด

คำว่า คม แทนตัวสะกดมาตราแม่กก คือ ค ควาย

คำว่า ฆง แทนตัวสะกดมาตราแม่กก คือ ฆ ระฆง

๓) สูตรท่องจำตัวสะกดแม่กบให้ท่องว่า

ภาพปลาฟันฟอง

คำว่า ภาพ แทนตัวสะกดมาตราแม่กบ คือ ภ สำเภา

คำว่า ปลา แทนตัวสะกดมาตราแม่กบ คือ ป ปลา

คำว่า ฟัน แทนตัวสะกดมาตราแม่กบ คือ ฟ ฟาน

คำว่า ฟอง แทนตัวสะกดมาตราแม่กบ คือ ฟ ฟัน

๔) สูตรท่องจำตัวสะกดแม่กดให้ท่องว่า

เจ้าชายใส่ชฎาถือธงเตรียมแทง

คำว่า เจ้า แทนตัวสะกดมาตราแม่กด คือ จ จาน

คำว่า ชาย แทนตัวสะกดมาตราแม่กด คือ ช ช้าง

คำว่า ใส่ แทนตัวสะกดมาตราแม่กด คือ ส เสื่อ, ศ ศาลา, ซ ธานี

คำว่า ชฎา แทนตัวสะกดมาตราแม่กด คือ ฎ ชฎา

คำว่า ถือ แทนตัวสะกดมาตราแม่กด คือ ถ ถุง, ฐ ฐาน

คำว่า ธง แทนตัวสะกดมาตราแม่กด คือ ธ ธง, ท ทหาร, ฒ ผู้เฒ่า, ฑ มณโฑ

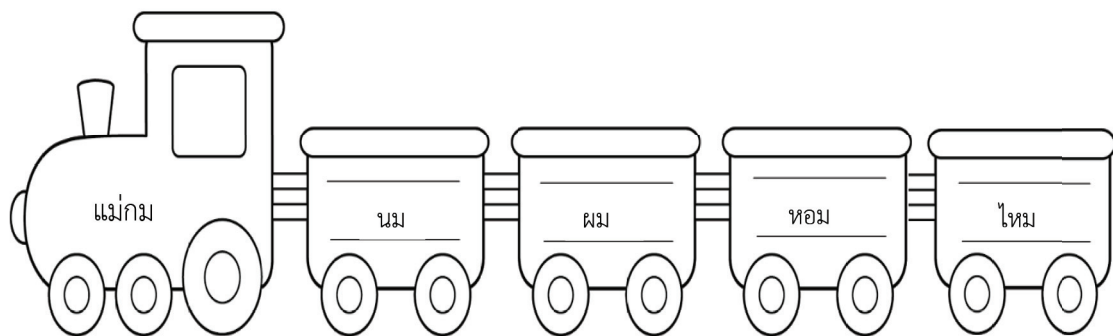
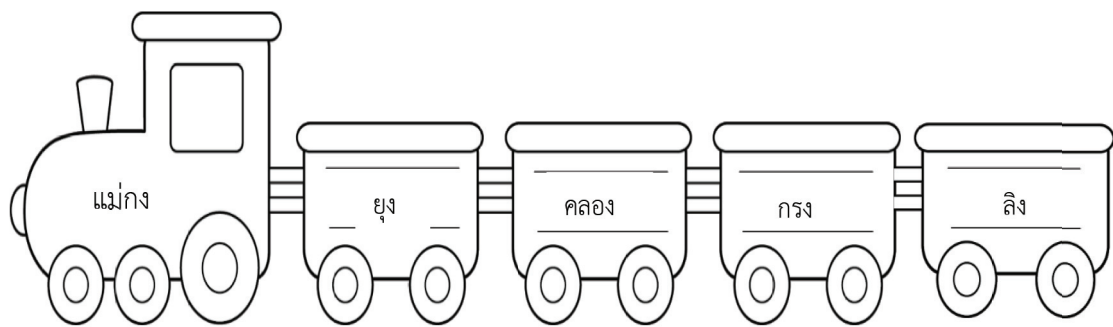
คำว่า เตรียม แทนตัวสะกดมาตราแม่กด คือ ต เต่า, ฏ ปฏัก

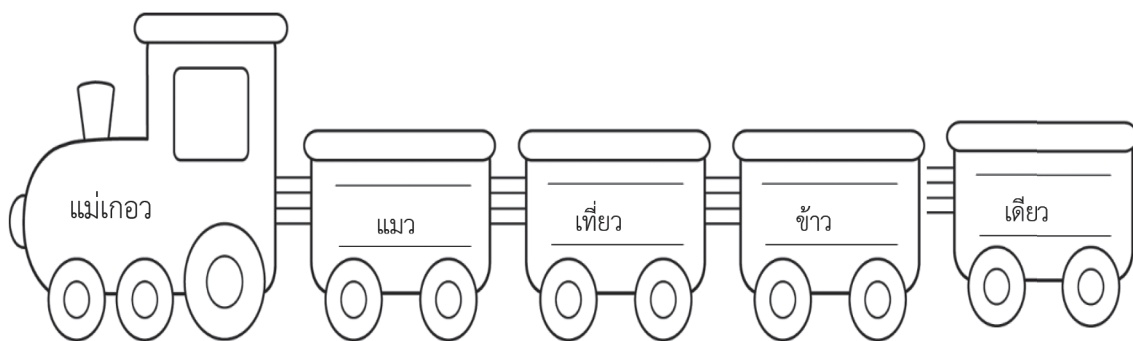
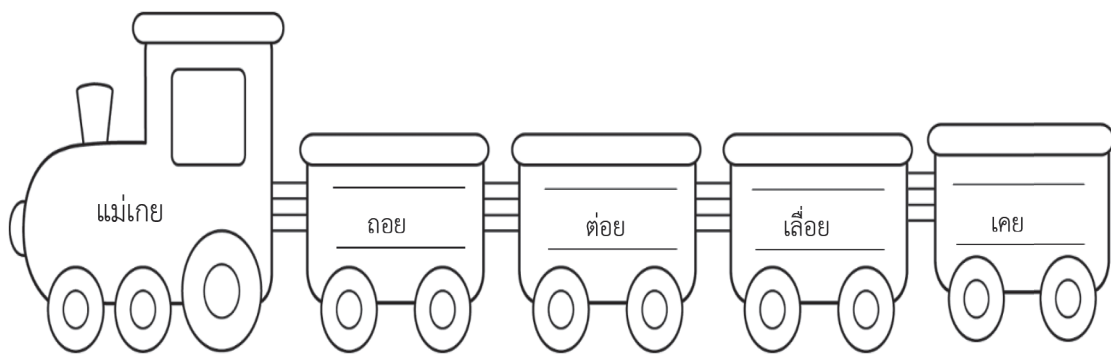
คำว่า แทง แทนตัวสะกดมาตราแม่กด คือ ท ทหาร, ธ ธง, ฒ ผู้เฒ่า, ฑ มณโฑ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

นำคำศัพท์ที่กำหนดให้ไปใส่ในรถไฟให้ตรงตามมาตราตัวสะกดแล้ว
ระบายสีให้สวยงาม

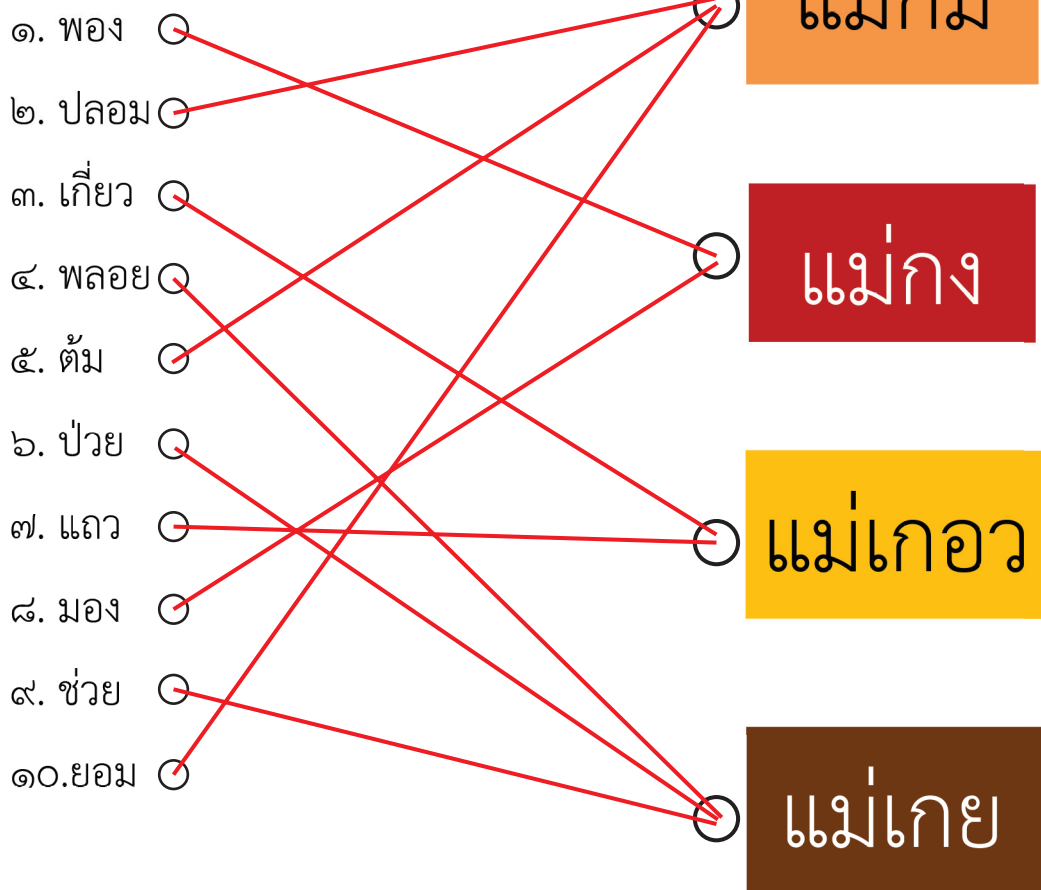
ถอย เที้ยว ยุง คลอง ต่อย นม ข้าว ผม
กรง เลี้ยว เดียว เคย หอม ลิง ไหม ~~แมว~~

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

ให้จับคู่คำศัพท์และมาตราตัวสะกดให้ถูกต้อง

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

นำคำที่กำหนดให้มาเขียนให้ตรงกับภาพพร้อมทั้งเขียนบอกมาตราตัวสะกด

สุนัข เมฆ วาฬ มด ไฟ ภาพ เปิด บ้าน

๑.

สุนัข

สะกดด้วยแม่..ก ก.....

๓.

บ้าน

สะกดด้วยแม่.....กน.....

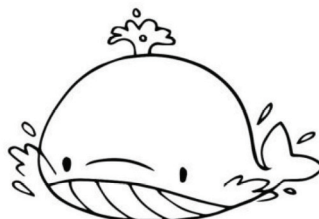
๒.

เมฆ

สะกดด้วยแม่.....ก ก.....

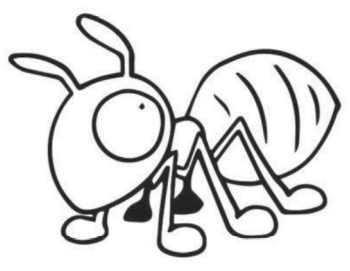
๔.

วาฬ

สะกดด้วยแม่.....กน.....

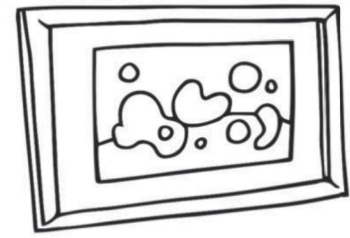
๕.

มด

สะกดด้วยแม่.....กต.....

๗.

ภาพ

สะกดด้วยแม่.....กบ.....

๖.

เป็ด

สะกดด้วยแม่.....กต.....

๘.

ไฟ

สะกดด้วยแม่.....กบ.....

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๔

ระบายสีคำศัพท์ที่กำหนดให้ถูกต้องและสวยงาม

โดย แมงกน ระบายสีแดง แมงก ก ระบายสีฟ้า แมงกต ระบายสีเหลือง

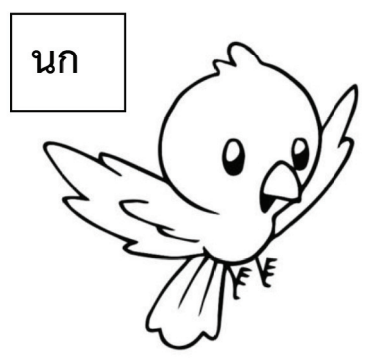
แมงกบ ระบายสีเขียว แมงก ง ระบายสีส้ม แมงกเ ว ระบายสีเทา

๑.

กบ

๒.

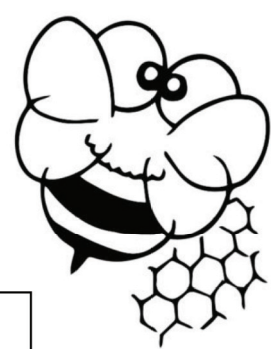
นก

๓.

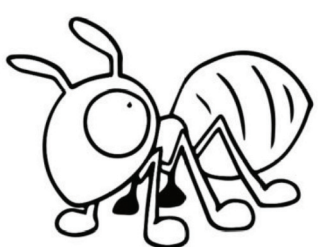
หนอน

๔.

ผึ้ง

๕.

มด

๖.

แมว

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๒ คำที่ใช้สระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป

ลักษณะของสระลดรูป

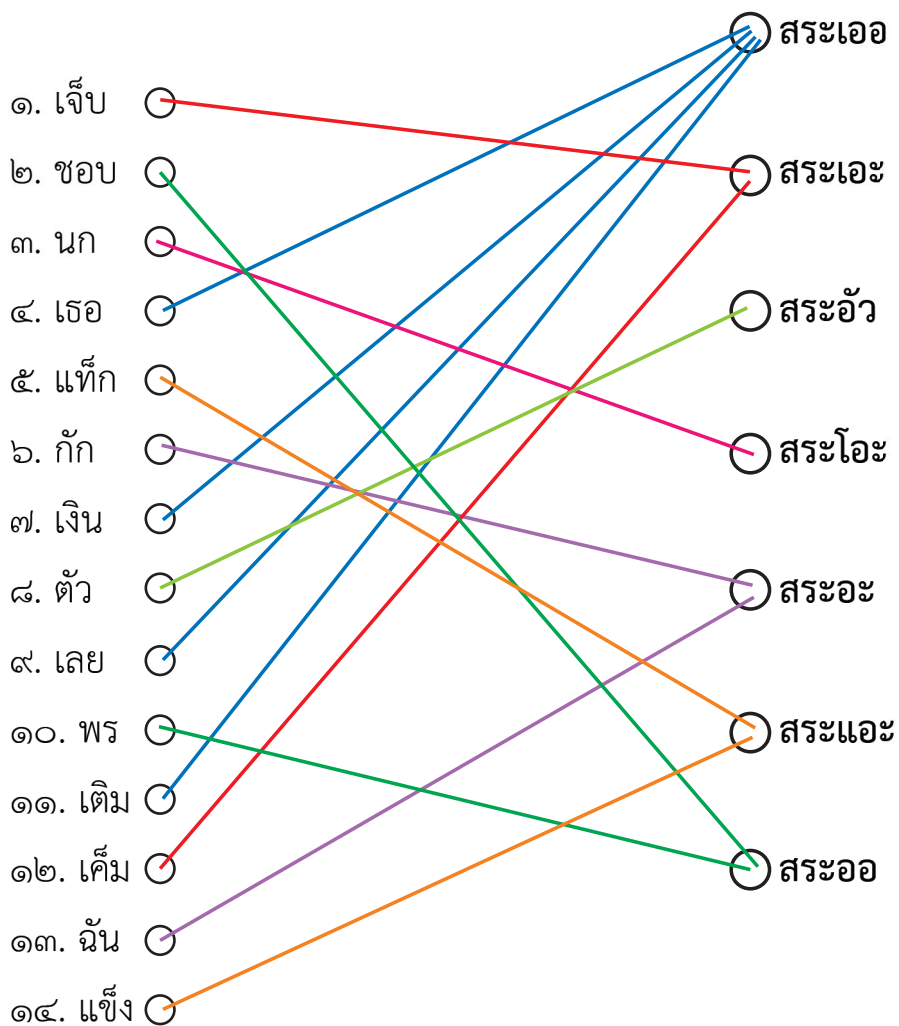
สระออ (-อ)	<ul style="list-style-type: none"> ตัว อ ของสระออจะหายไปเมื่อสะกดด้วย ร
สระเออ (-เอ)	<ul style="list-style-type: none"> แต่ถ้าสะกดด้วยแม่เอย ตัว อ จะหายไป
สระโอะ (-ะ)	<ul style="list-style-type: none"> วิสรรชนีย์ของสระโอะจะหายไปเมื่อมีตัวสะกด
สระอัว (-ัว)	<ul style="list-style-type: none"> ไม้หันอากาศของสระอัวจะหายไปเมื่อมีตัวสะกด

ลักษณะของสระเปลี่ยนรูป

สระแอะ (-ะ)	<ul style="list-style-type: none"> วิสรรชนีย์ของสระแอะจะเปลี่ยนเป็นไม้ไตคู้ (๕)
สระเออ (-เอ)	<ul style="list-style-type: none"> เมื่อมีตัวสะกด ตัว อ จะเปลี่ยนเป็นสระอิ (ิ)
สระอะ (-ะ)	<ul style="list-style-type: none"> เมื่อมีตัวสะกดจะเปลี่ยนรูปกลายเป็นไม้หันอากาศ (๖)
สระเอะ (-ะ)	<ul style="list-style-type: none"> วิสรรชนีย์ของสระเอะจะเปลี่ยนเป็นไม้ไตคู้ (๕)

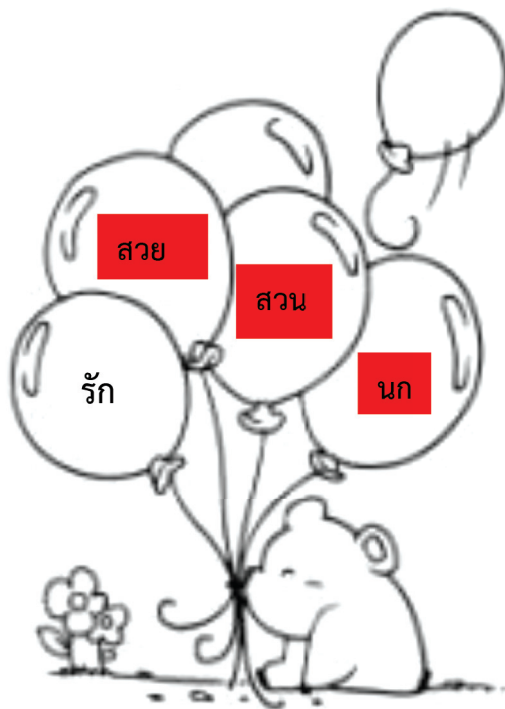
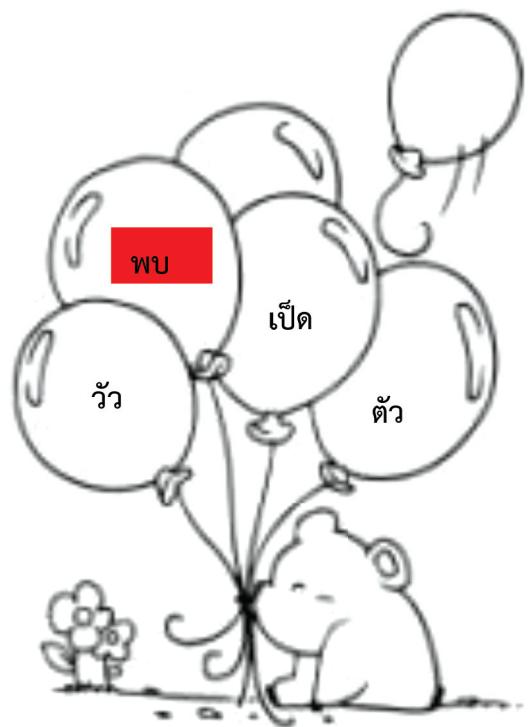
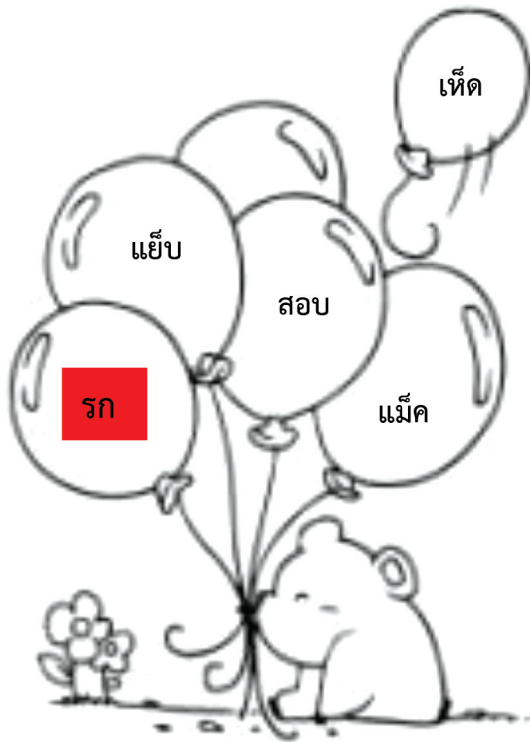
เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

โยงเส้นจับคู่คำกับสระให้ถูกต้อง (บางคำอาจประสมด้วยสระเดียวกัน)

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

ระบายสีลูกโป่งที่ประสมด้วยสระลดรูป

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

เขียนแจกลูกสะกดคำให้ถูกต้อง

ก ประสมด้วยสระเออ สะกดด้วย น

ก ประสมด้วยสระอะ สะกดด้วย บ

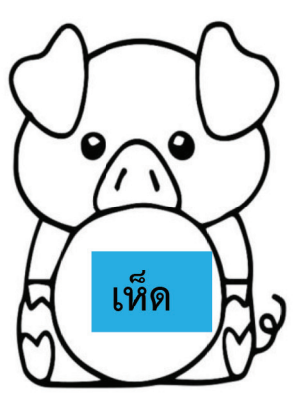
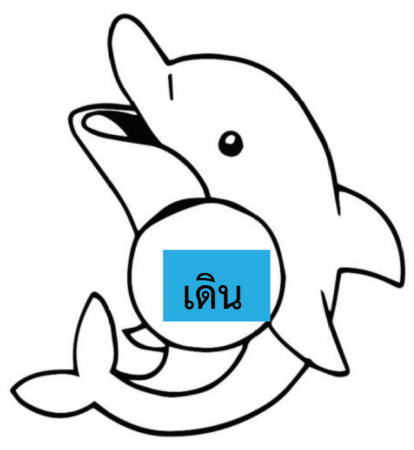
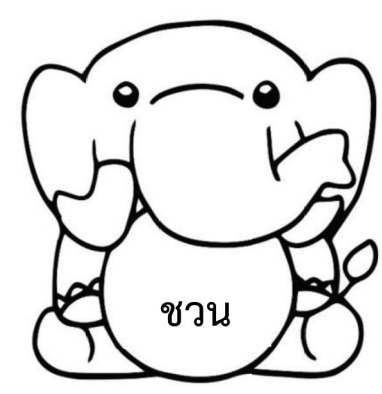
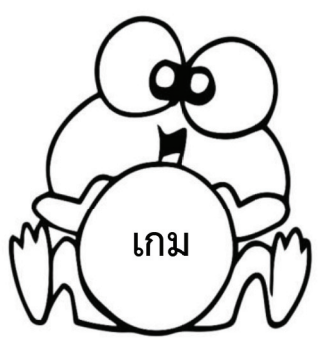
ท ประสมด้วยสระเอะ สะกดด้วย บ

ม ประสมด้วยสระเอะ สะกดด้วย ด

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๔

ระบายสีภาพที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๓ การผันวรรณยุกต์คำในแม่ ก กา

จำรูปและเสียงวรรณยุกต์

วรรณยุกต์มี ๔ รูป ดังนี้

'	เรียกว่า	ไม้เอก
ˊ	เรียกว่า	ไม้โท
ˋ	เรียกว่า	ไม้ตรี
ˋˋ	เรียกว่า	ไม้จัตวา

วรรณยุกต์มี ๕ เสียง ดังนี้

ไม่มีรูป	แทน	เสียงสามัญ
ไม้เอก (')	แทน	เสียงเอก
ไม้โท (ˊ)	แทน	เสียงโท
ไม้ตรี (ˋ)	แทน	เสียงตรี
ไม้จัตวา (ˋˋ)	แทน	เสียงจัตวา

ใช้มือผันเสียงวรรณยุกต์

วิธีการผันเสียงวรรณยุกต์ด้วยมือ มีดังนี้

๑) นิ้วทั้งห้าแทนการออกเสียงวรรณยุกต์ ๕ เสียง ดังนี้

นิ้วโป้ง	แทนเสียงสามัญ
นิ้วชี้	แทนเสียงเอก
นิ้วกลาง	แทนเสียงโท
นิ้วนาง	แทนเสียงตรี
นิ้วก้อย	แทนเสียงจัตวา

การแทนเสียงวรรณยุกต์ด้วยนิ้วเช่นนี้ทำเหมือนกันทุกกลุ่ม
อักษร และหากงอนิ้วไหน แสดงว่าพยัญชนะหรืออักษรตัวนั้นออก
เสียงวรรณยุกต์นั้นไม่ได้

๒) จำรูปวรรณยุกต์ที่เขียนไม่ตรงตามเสียงวรรณยุกต์
อักษรกลาง นิ้วมือ (เสียง) ตรงตามรูปวรรณยุกต์
อักษรสูง นิ้วมือ (เสียง) ไม่ตรงตามรูปวรรณยุกต์ ต้องจำให้ดี
อักษรต่ำ นิ้วมือ (เสียง) ไม่ตรงตามรูปวรรณยุกต์ ต้องจำให้ดี

๓) การผันวรรณยุกต์ จะต้องดูพยัญชนะต้นว่าอยู่ในกลุ่มใดในอักษร
สามหมู่

อักษรกลาง มี ๙ ตัว คือ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ จะผันวรรณยุกต์
ได้ ๕ เสียง

คือ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี เสียงจัตวา

อักษรสูง มี ๑๑ ตัว คือ ข ฃ ฉ ฐ ถ ผ ฝ ศ ษ ส ห ผันวรรณยุกต์
ได้ ๓ เสียง

คือ เสียงเอก เสียงโท เสียงจัตวา

อักษรต่ำ มี ๒๔ ตัว คือ ค ฅ ฆ ง ซ ฌ ญ ฑ ฒ ณ ท ธ น พ ฟ
ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ ผันวรรณยุกต์ได้ ๓ เสียง เสียงวรรณยุกต์กับรูป
วรรณยุกต์ไม่ตรงกัน

คือ เสียงสามัญ เสียงโท (รูปเอก) เสียงตรี (รูปโท)

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

นำคำที่อยู่ในฝ่ามือไปเติมในช่องว่างแต่ละนิ้วให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์ของนิ้วนั้น

เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี

เสียงจัตวา

เสียงสามัญ

ตา ต่ำ ต่ำ ต่ำ ต่ำ

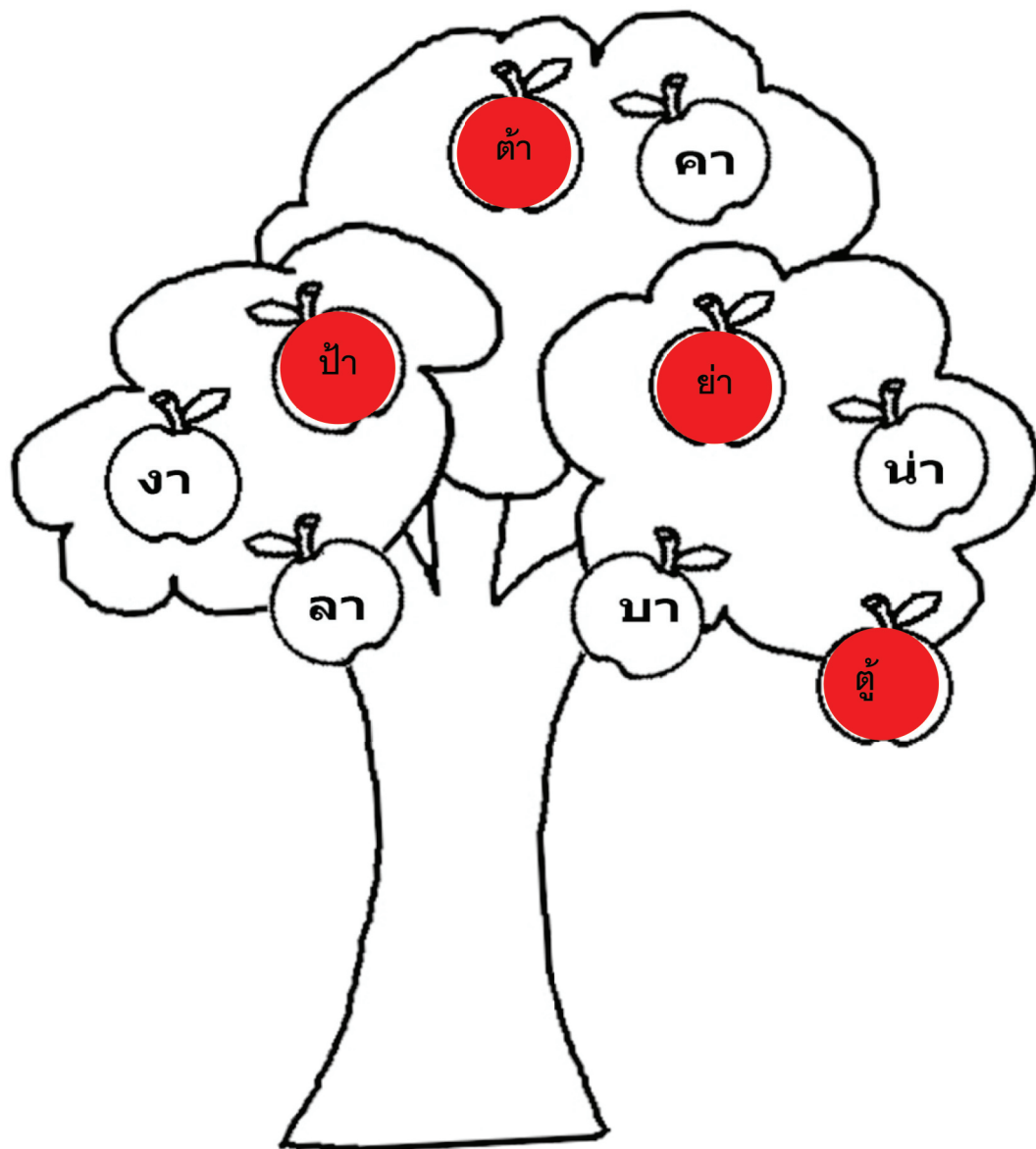
มา ผ่า ม่า ม่า ผ่า

อักษรสูง ผ่า ผ่า ผ่า

อักษรต่ำ มา ม่า ม่า

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

ระบายสีลูกแอปเปิ้ลที่มีรูปวรรณยุกต์ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ด้วยสีแดง
ให้สวยงาม

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๔ คำที่มักอ่านผิด เขียนผิด

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

จับคู่ภาพกับคำให้ถูกต้องแล้วฝึกอ่านออกเสียง

	○	○	กรรไกร
	○	○	บรรทุก
	○	○	บรรทม
	○	○	บรรทัด
	○	○	ธรรมชาติ

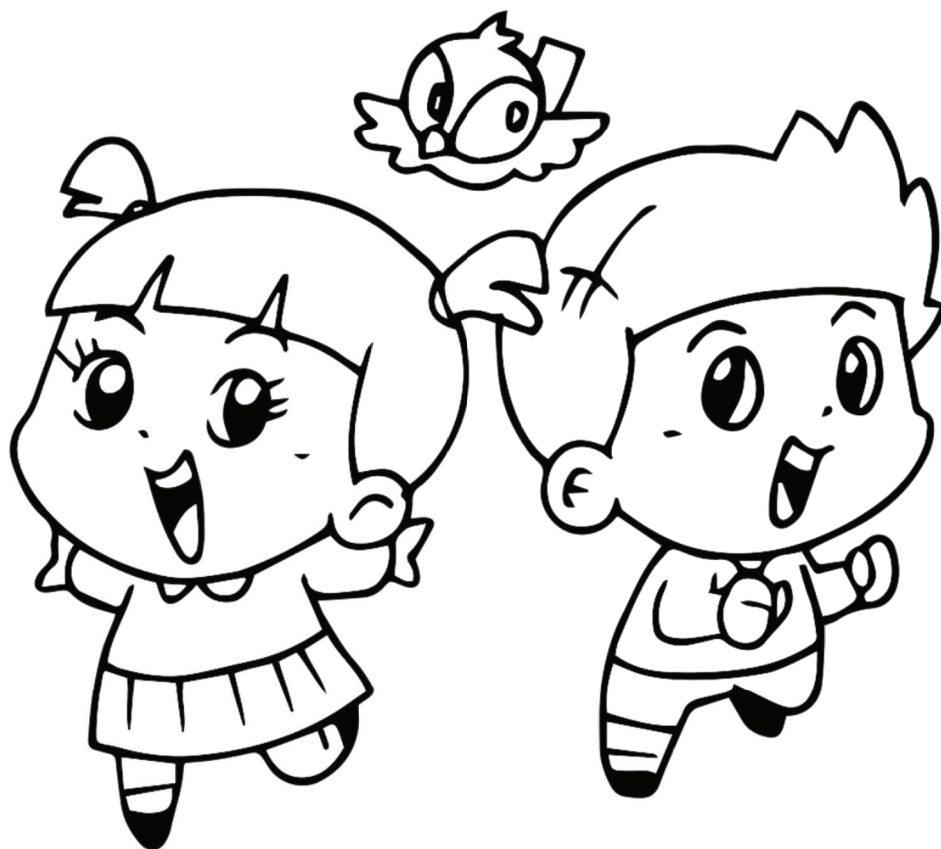
เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

วงกลมคำที่มี ร หัน (รร) แล้วฝึกอ่านออกเสียง

กรรไกร กระจ่าย จัดสรร กระจิ่ง

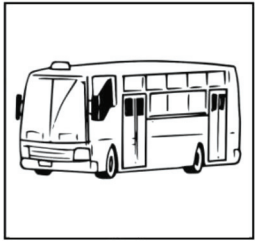
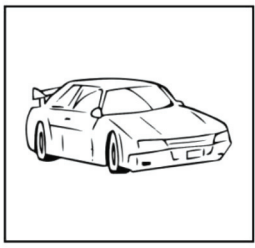
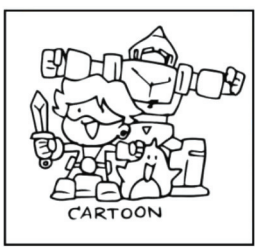
รถ เลื้อ บรรทุก หนู ส้ม จาน

กล้วย พรรษา บรรเทา เท้า

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

จับคู่ภาพกับคำให้ถูกต้องแล้วฝึกอ่านออกเสียง

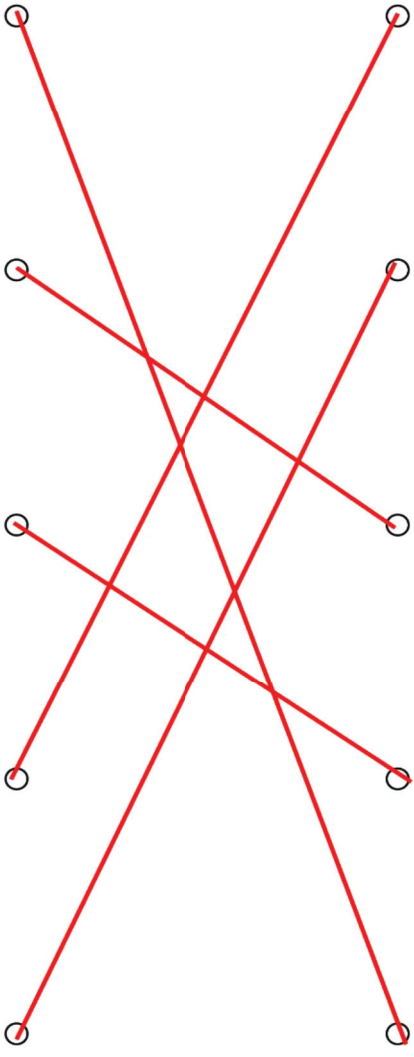
ยักษ์

สัตว์

รถยนต์

รถเมย์

การ์ตูน

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๔

ดูคำที่กำหนดให้แล้วเขียนคำอ่านให้ถูกต้อง

รถยนต์	คำอ่าน	รด - ยน
สวดมนต์	คำอ่าน	สวด - มน
รถเมล์	คำอ่าน	รด - เม
ไดโนเสาร์	คำอ่าน	ได - โน - เส่า
ดวงจันทร์	คำอ่าน	ดวง - จัน
สัตว์	คำอ่าน	สัตว์
โทรศัพท์	คำอ่าน	โท - ระ - สับ
ยักษ์	คำอ่าน	ยักษ์

แนวทางการใช้งานหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาท้องถิ่นฯ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ประโยคและข้อความ

- เรื่องที่ ๑ การเว้นวรรคตอน
- เรื่องที่ ๒ เครื่องหมายวรรคตอน
- เรื่องที่ ๓ การอ่านจับใจความ
- เรื่องที่ ๔ การอ่านตอบคำถามจากเรื่อง

เรื่องที่ ๑ การเว้นวรรคตอน

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนรู้จักการเว้นวรรคตอนในประโยคและระหว่างประโยค

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนสามารถนำเคล็ดลับการเว้นวรรคตอนไปใช้อ่านและเขียนเว้นวรรคตอนในประโยคและข้อความได้อย่างถูกต้อง

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ เล่านิทานเว้นวรรค

ครูนำเรื่องราวในนิทานสนุกๆ แล้วคัดเลือกประโยคขนาดสั้นและข้อความในเรื่องราวที่ไม่ซับซ้อนจนเกินไป นำมาเรียบเรียงใหม่โดยนำวรรคตอนออกพิมพ์ลงกระดาษ จากนั้นให้เด็กลองฟังและสังเกตการณ์เว้นวรรคตอนของครูในเบื้องต้น จากนั้นให้ครูเปรียบเทียบระหว่างประโยคที่เว้นวรรคผิดและประโยคที่เว้นวรรคถูก แล้วค่อยยกตัวอย่างประโยคอื่นที่คล้ายคลึงกัน ก่อนที่จะให้นักเรียนลงมือทำด้วยตนเองด้วยการวิเคราะห์ประโยคอื่นที่ใกล้เคียงกันต่อไป

๓.๒ เข้าแถวเว้นวรรค

ครูสามารถนำกลุ่มนักเรียน ๖-๘ คน มายืนเรียงกันให้หันหน้าเข้าหาเพื่อนที่นั่งอยู่ โดยนักเรียนกลุ่มที่ยืนนั้นจะถือป้ายคำพื้นฐานคนละคำ ยืนเรียงกันให้เรียงต่อกันเป็นประโยค ๒ ประโยคจะยืนชิดหรือยืนแยกกันก็ได้ จากนั้นครูให้เพื่อนในชั้นเรียนช่วยกันตอบคำถามว่า เพื่อนคนไหนควรยืนชิดกัน และควรแยกเพื่อนคนไหนออกจากกัน ครูจะช่วยอธิบายเหตุผล จากนั้นให้สลับกลุ่มนักเรียนต่อไปออกมา

๓.๓ เกมตัดไม้กรอก

ครูวาดภาพไม้กรอกลงกระดาษโดยในไม้กรอกนั้นมีข้อความขนาดสั้นอยู่ให้นักเรียนระบายสี จากนั้นให้นักเรียนใช้สีขีดตัดไม้กรอกให้ถูกต้องเพื่อแยกข้อความออกจากกัน ครูสามารถเปลี่ยนเป็นภาพอื่นๆ

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

การเรียนรู้วรรณคดีตอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการสิ้นสุดกระแสความของประโยคหรือการจบประโยค ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจเรื่องตำแหน่งเครื่องหมายวรรคตอน ในหัวข้อเรื่องที่ ๒ และการอ่านใจความ ในหัวข้อเรื่องที่ ๓

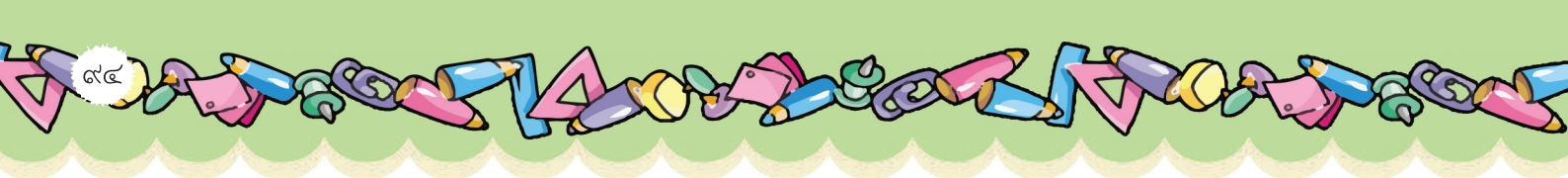
เรื่องที่ ๒ เครื่องหมายวรรคตอน

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจให้นักเรียนรู้จักลักษณะและหน้าที่ของเครื่องหมายวรรคตอนบางชนิด

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนสามารถแยกแยะหน้าที่และสามารถเขียนเครื่องหมายวรรคตอนในประโยคได้ถูกต้องทั้งลักษณะและตำแหน่งของเครื่องหมายวรรคตอนนั้น

๙๔

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ บัตรภาพเครื่องหมายวรรคตอน

ครูทำบัตรเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ แล้วให้นักเรียนพูดชื่อของ
เครื่องหมายเหล่านั้น

๓.๒ เพลง เครื่องหมายวรรคตอน

ครูชวนนักเรียนร้องเพลง เครื่องหมายวรรคตอน เพื่อเสริมสร้างความ
เข้าใจเรื่องเครื่องหมายวรรคตอน เนื้อเพลงมีดังนี้

(https://www.youtube.com/watch?v=๓lFGE๑_๓K๓A)

เครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้กัน

เพื่อให้ฉันอ่านแล้วเข้าใจ

เป็นความงามของภาษาไทย

ไม่สงสัยเพราะมีวรรคตอน

จุลภาคห้วงกลม หางงอ

คันแล้วอ้อใช้แทน และ ไง

นขลิขิต วงเล็บทำไม

อธิบายขยายข้อความ

เครื่องหมายทับ ชิดเอียงพองาม

คันข้อความแทนหรือทันใด

อัญประกาศคำพูดบอกไว้

เน้นคำให้เด่นชัดทันตา

ยัติภังค์คล้ายเครื่องหมายลบ

พบท้ายบรรทัดตอนแยกคำ

และใช้แทน ถึง จงจดจำ

เช่นชะอำ – ลพบุรี

มหัพภาคด้วยย่อจุดไว้
 ทศนิยมจุดไปทันที
 คำอุทานใช้อັศเจรีย์
 เสียงเสียงนี้ก็มีเหมือนกัน
 สัญลักษณ์ใต้คำสำคัญ
 ขีดเส้นใต้เนื้อหาเด่นดี
 ท้ายคำถามใส่ปรศนี
 จำให้ตีเครื่องหมายวรรคตอน

ขณะร้องเพลง ให้ครูชูภาพเครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ ให้ถูกต้องตามเนื้อเพลงให้นักเรียนดู ครูสามารถตัดตอนเนื้อร้องบางส่วน หรือร้องซ้ำได้ให้เหมาะกับระดับความรู้ความเข้าใจของนักเรียน

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

การเรียนรู้เครื่องหมายวรรคตอนช่วยย้ำความเข้าใจเรื่องการสิ้นสุดกระแสความหรือการจบประโยค ซึ่งช่วยเรื่องการอ่านจับใจความในเรื่องที่ ๒ นอกจากนี้ความหมายของเครื่องหมายวรรคตอนยังช่วยเพิ่มความเข้าใจ ซึ่งจะส่งผลต่อการอ่านเพื่อตอบคำถาม ในเรื่องที่ ๔

เรื่องที่ ๓ การอ่านจับใจความ

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจเรื่องการอ่านจับใจความโดยอาศัยการสังเกตความถี่ของการปรากฏซ้ำของใจความในประโยคต่างๆ ในข้อความขนาดสั้น

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนสามารถอ่านข้อความขนาดสั้นแล้วบอกหรือเขียนใจความของข้อความนั้นได้

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ เกมประโยคง่าย ใจความเดียวกัน

ครูกำหนดใจความง่ายๆ ให้นักเรียนลองแต่งประโยคให้มีใจความเดียวกันกับที่ครูกำหนดไว้

๓.๒ จับใจความจากสื่ออื่น

ครูนำเนื้อเพลงหรือเนื้อหาหนังสือนิทาน ที่เป็นข้อความสั้นๆ เข้าใจง่าย มาทำเป็นแบบฝึกให้นักเรียนจับใจความ

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

ทักษะการอ่านจับใจความที่ดีจะช่วยให้นักเรียนเห็นภาพรวมของเรื่องราวในข้อความได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ช่วยเสริมให้การอ่านตอบคำถามในเรื่องที่ ๔ และการอ่านเชิงวิเคราะห์ในเรื่องที่ ๕ ต่อไป

เรื่องที่ ๔ การอ่านตอบคำถามจากเรื่อง

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและเจตนาของคำถามต่าง ๆ

๒. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นักเรียนสามารถอ่านข้อความขนาดสั้นแล้วบอกหรือเขียนคำตอบที่ระบุไว้ในข้อความที่อ่านได้

๓. เสริมการเรียนรู้

๓.๑ อ่านนิทานแล้วตอบคำถาม

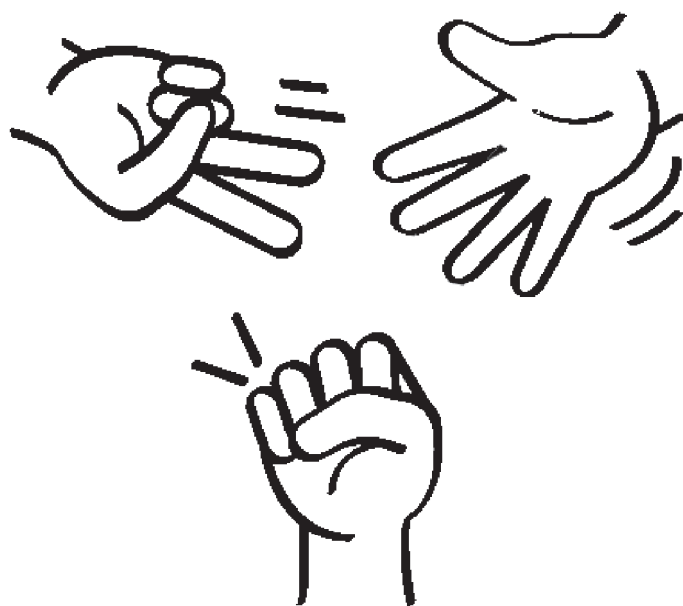
ให้ครูอ่านเรื่องราวในนิทานสั้นๆ ให้นักเรียนฟังแล้วฝึกตอบคำถามต่าง ๆ

๓.๒ เกมเป่าอึ่งฉุบถาม-ตอบ

ให้ครูเตรียมใบคำถาม โดยเขียนคำถามง่ายๆ เช่น ใครอยู่ในห้อง
เก้าอี้ สีอะไร อะไรอยู่บนโต๊ะ เป็นต้น ลงในกระดาษสีต่างๆ แล้วให้นักเรียนจับคู่
เป่าอึ่งฉุบกัน ถ้าใครชนะจะมีสิทธิ์เลือกใบคำถามมาถามเพื่อน

๔. เชื่อมโยงหัวข้อต่อไป

ความเข้าใจเรื่องคำถามและทักษะการหาคำตอบในข้อความ เป็นพื้นฐาน
สำคัญที่นักเรียนจะเชื่อมโยงไปยังการหาคำตอบที่ไม่ได้ปรากฏในเนื้อหาของ
ข้อความ

ส่วนเฉลยแบบฝึกหัด
ประจำหน่วยการเรียนรู้ที่ ๓

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๑ การเว้นวรรคตอน

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

นำคำในก้อนเมฆมาเรียงเป็นประโยคและเว้นวรรคในประโยคให้ถูกต้อง

๑.

คุณตาและคุณยายชอบ
กินน้ำหวาน

น้ำแดง

น้ำเขียว

น้ำลิ้นจี่

น้ำแดงโม

น้ำส้ม

เช่น

ตอบ คุณตาและคุณยายชอบกินน้ำหวาน เช่น น้ำแดง น้ำเขียว

น้ำลิ้นจี่ น้ำแดงโม น้ำส้ม

๒.

มะนาว

มะเขือ

แตงกวา

ผักชี

เด็ก ๆ ควรกินผัก
ที่มีประโยชน์

ตะไคร้

อย่างเช่น

ตอบ เด็ก ๆ ควรกินผักที่มีประโยชน์ อย่างเช่น ตะไคร้ มะเขือ มะนาว
แตงกวา ผักชี

๓.

แก้วน้ำ

ตู้เย็น

เตียง

มิด

เก้าอี้

พัดลม

คุณพ่อไปซื้อของ

เช่น

ตอบ คุณพ่อไปซื้อของ เช่น แก้วน้ำ ตู้เย็น เตียง มิด เก้าอี้ พัดลม

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

นำประโยคที่กำหนดให้มาเขียนใหม่โดยเว้นวรรคให้ถูกต้อง

๑) แมวของสมชายมีสีส้ม แมวของสมศรีมีสีขาว

ตอบ แมวของสมชายมีสีส้ม แมวของสมศรีมีสีขาว

๒) ตาบุญซื้อขนมยายมีชื่อข้าวเหนียว

ตอบ ตาบุญซื้อขนม ยายมีชื่อข้าวเหนียว

๓) สมคิดมีรถยนต์หนึ่งคันลุงสมหมายมีรถยนต์สองคัน

ตอบ สมคิดมีรถยนต์หนึ่งคัน ลุงสมหมายมีรถยนต์สองคัน

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

แต่งประโยคโดยต้องเขียนเว้นวรรคในประโยคและระหว่างประโยค

ตัวอย่าง

ป่าสมหญิงมีกระต่ายหลายตัว แต่ละตัวมีสีแตกต่างกัน เช่น สีเหลือง สีน้ำตาล สีขาว

๑ สมศรีมีสุนัขหลายพันธุ์ เช่น บางแก้ว หลังอาน ไชยบุรี ปอมๆ และ

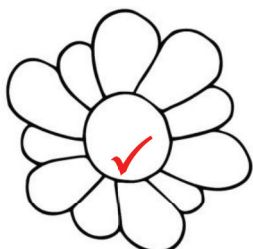
เซาๆ

๒ นิดชอบทานผลไม้ เช่น องุ่น ส้ม เซอร์รี่ สตอเบอร์รี่ และ ส้ม

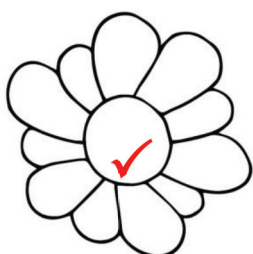

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๔

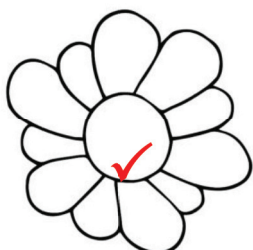
ขีดเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เว้นวรรคในประโยคได้ถูกต้อง

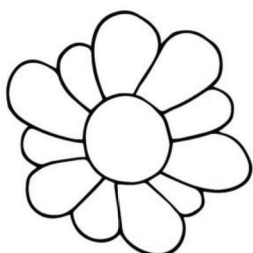
ป้ารีบกลับบ้านเพราะต้องเก็บผ้า ทำกับข้าว ล้างจาน

คุณพ่อมีรถหลายคัน เช่น รถยนต์ รถจักรยาน

คุณตามีหลานชื่อ นานา มาลี และมีนา

น้ำพาสอบกินขนม หวานมาก

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๒ เครื่องหมายวรรคตอน

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

ฝึกเขียนเครื่องหมายวรรคตอนตามเส้นประ

๑. อัศเจรีย์ อ่านว่า อัศ - สะ - เจ - รีย์

อัศเจรีย์ ! ! !

๒. ไปยาลใหญ่ อ่านว่า ไป- ยาน - ใหญ่

ไปยาลใหญ่ ๗ล๗ ๗ล๗ ๗ล๗

๓. ไม้ยมก อ่านว่า ไม้- ยะ - มก

ไม้ยมก ๗ ๗ ๗

๔. ไปยาลน้อย อ่านว่า ไป- ยาน - น้อย

ไปยาลน้อย ๗ ๗ ๗

๖. นขลิขิต อ่านว่า นะ- ขะ - ลี - ขิต

นขลิขิต () () ()

๗. ยัติภังค์ อ่านว่า ยัต-ติ-พัง

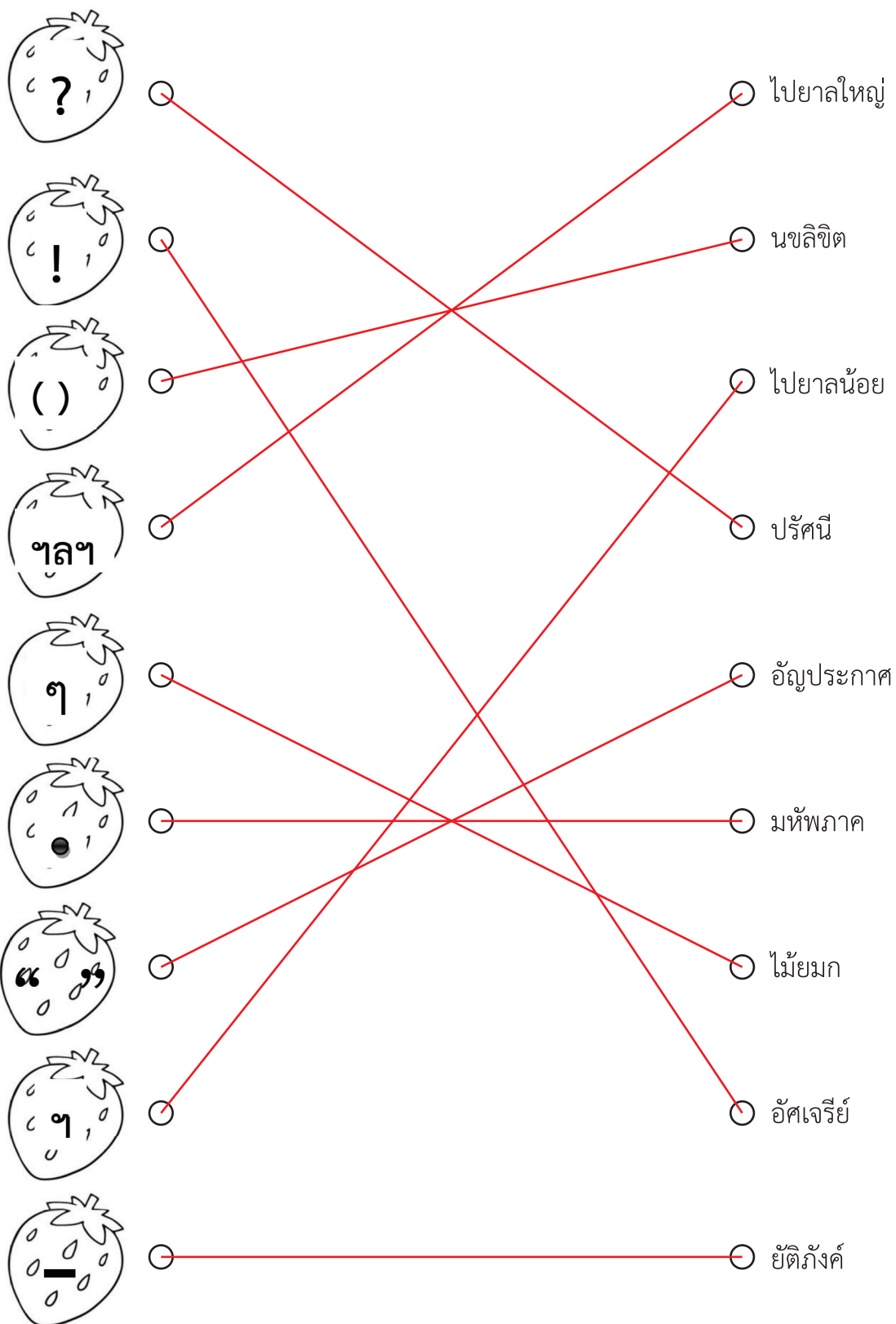
ยัติภังค์ - - -

๘. ปรัดนี้ อ่านว่า ปรัด- สะ - นี้

ปรัดนี้ ? ? ?

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

โยงเส้นจับคู่เครื่องหมายวรรคตอนกับชื่อของเครื่องหมายวรรคตอนนั้น

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

เลือกเครื่องหมายวรรคตอนที่กำหนดให้ไปเติมในคำหรือประโยค

? ! () ๓ ๓
 “ ” • , ๓ล๓

๑. กรุงเทพฯ^๓

๒. เธอขี้เซาเหมือนแมวเลย (แมวเป็นสัตว์ที่สามารถนอนได้วันละหลาย
 ชั่วโมง)

๓. โอ๊ย !

๔. คุณปู่ตั้งใจปลูกคะน้า, ผักกาด, ผักบุ้ง, มะเขือ, กะหล่ำปลี ^{๓ล๓}

๕. พี่ของฉันกำลังเรียนอยู่ชั้น ป.๔

๖. ฉันชอบกินผลไม้รสหวาน เช่น มะพร้าว, ลำไย, กล้วย

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๔

ระบายสีข้อความที่ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง

๑.	เด็กๆชอบวิ่งไล่จับผีเสื้อ	เด็ก ๆ ชอบวิ่งไล่จับผีเสื้อ
๒.	พ่อบอกว่า (ลูกเก่งที่สุด)	พ่อบอกว่า “ลูกเก่งที่สุด”
๓.	อู๊ย!	อู๊ย?
๔.	อุบลาลา	อุบลฯ
๕.	เธอทำอะไร?	เธอทำอะไร,

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๓ การอ่านจับใจความ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง

๑. มาลีชอบกินพริก เพราะมาลีชอบอาหารรสเผ็ดร้อน มาลีขอให้คุณแม่ปลูกพริกกินเอง

ใจความสำคัญ คือ

รสเผ็ด

เรื่องของมาลี

๒. เอกเป็นเด็กพูดจาไพเราะ ทุกคนต่างรักและชอบพูดคุยกับเอก เอกมีน้ำใจต่อทุกคน เอกชอบอยู่บ้านอ่านหนังสือ

ใจความสำคัญ คือ

เรื่องของเอก

บ้านของเอก

๓. นามีเพื่อนชื่อนุ่น นามีแมวชื่อลูกตาล นาชอบกินเค้ก

ใจความสำคัญ คือ

นุ่น

นา

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

๑. ป่านวลซื้อผักและผลไม้ ตอนเย็นป่านวลทำกับข้าว ป่านวลทำกับข้าว

อร่อยมาก

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ

ตอบ

ป่านวล

๒. ครอบครัวดาวมีพี่น้องทั้งหมดสามคน ดาวเป็นลูกคนแรก เต๋นเป็นลูก

คนที่สอง ดวงเป็นลูกคนที่สาม

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ

ตอบ

ครอบครัวดาว

๓. พ่อล้างรถอยู่หลังบ้าน พ่อล้างจานอยู่ในครัว พี่ทำการบ้านในห้องนอน

ทุกคนตั้งใจทำงานของตนเอง

ใจความสำคัญของเรื่อง คือ

ตอบ _____

พ่อ

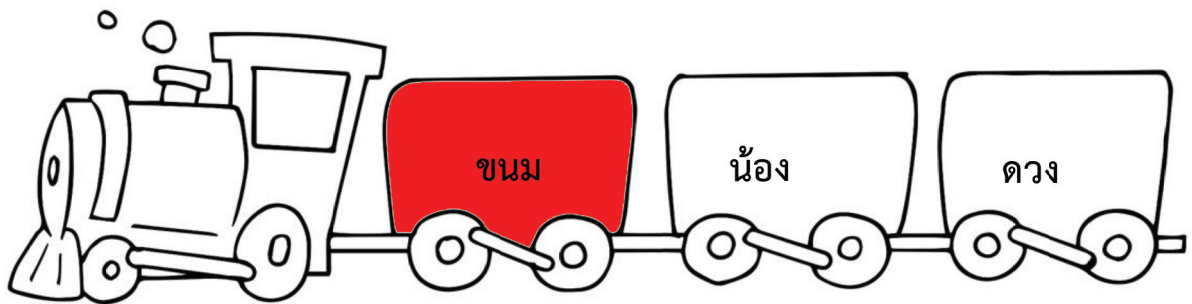
เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

ระบายสี

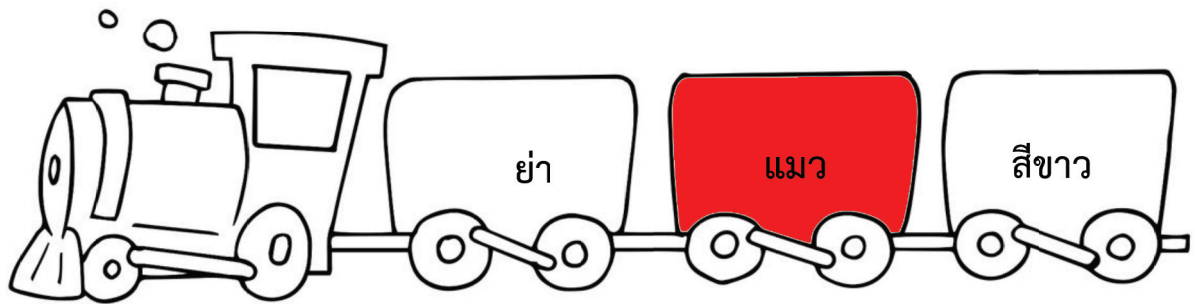

กรอบตุ้รถไฟที่มีใจความสำคัญ

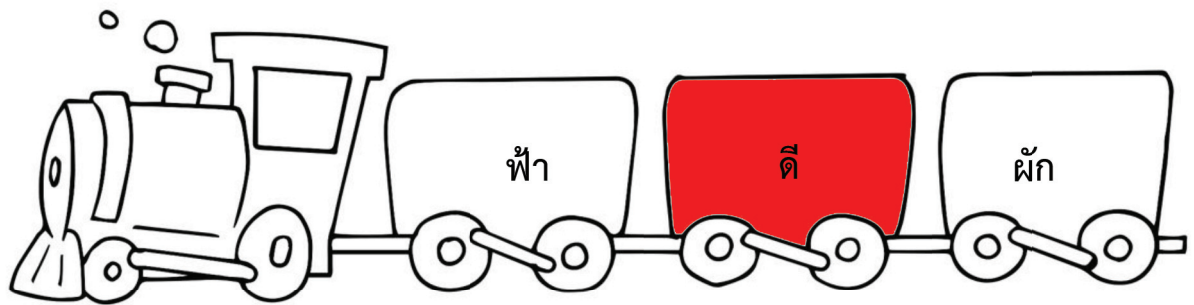
๑. ดวงซื้อขนม ดวงเอาขนมไปให้น้อง ดวงมีขนมเหลืออยู่หนึ่งถุง

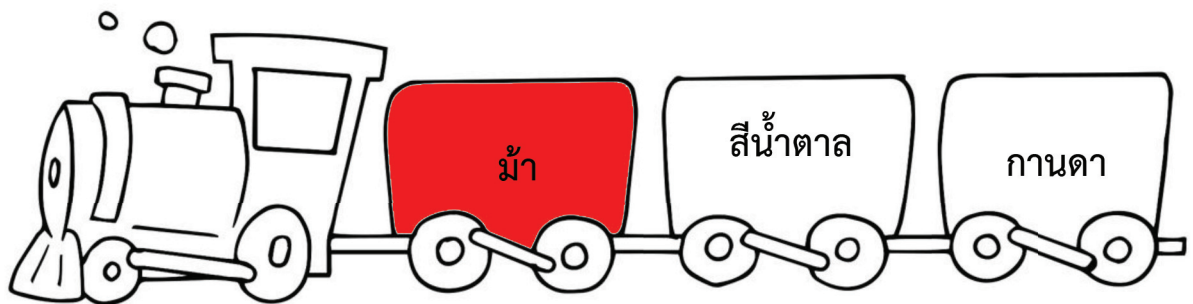
๒. ย่ารักแมว ย่ามีแมวหลายตัว แมวตัวสีขาว

๓. ดีมีน้องชื่อฟ้า ดีชอบกินผัก ดีไม่ชอบกินน้ำอัดลม

๔. กานดาเลี้ยงม้า ม้าของกานดาสีน้ำตาล กานดาร์ักม้า

เฉลยแบบฝึกหัดเรื่องที่ ๔ การอ่านตอบคำถามจากเรื่อง

๑.ทำความเข้าใจว่าคำถามต้องการคำตอบแบบใด

๑.ใคร คือ คำถามเกี่ยวกับบุคคล ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง

๒.อะไร คือ คำถามเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ

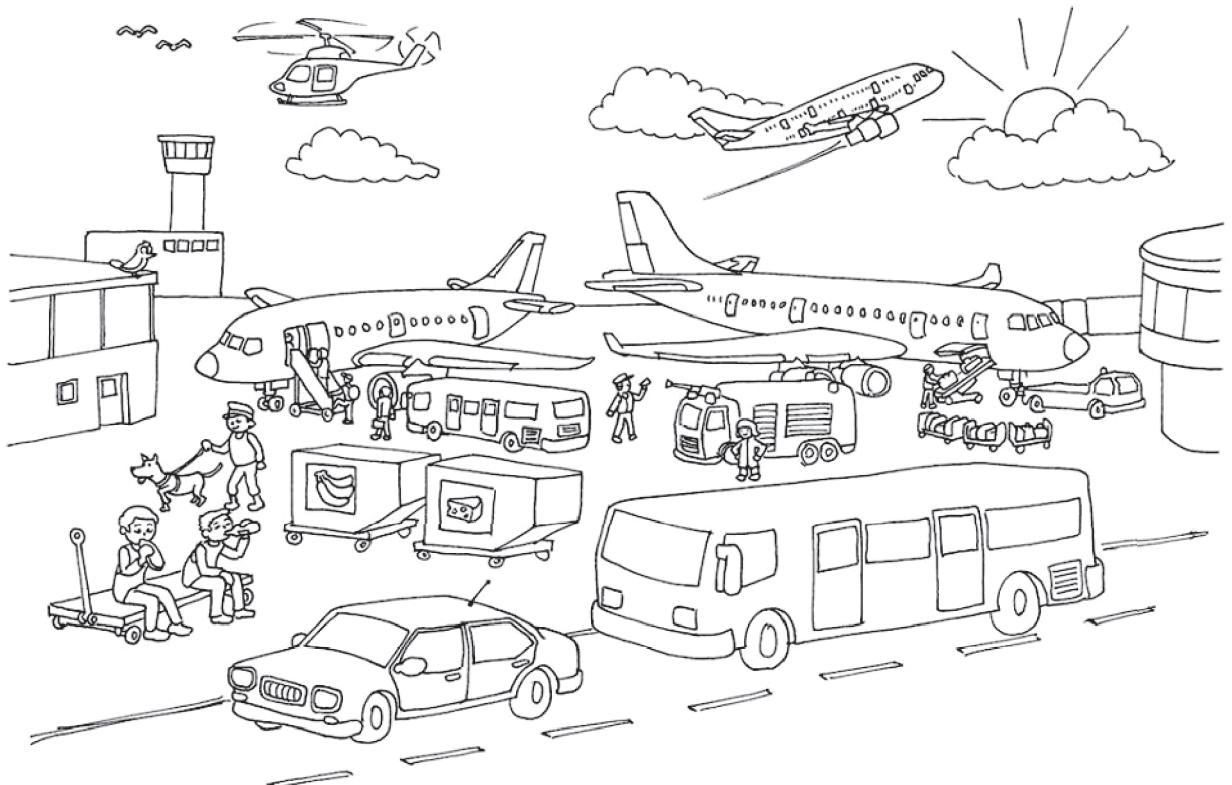
๓.ที่ไหน คือ คำถามเกี่ยวกับสถานที่

๔.เมื่อไหร่ คือ คำถามเกี่ยวกับเวลา

๕.ทำไม คือ คำถามเกี่ยวเหตุผล

๖.อย่างไร คือ คำถามเกี่ยวกับวิธีการหรือขั้นตอน

๗.เท่าไหร่ คือ คำถามเกี่ยวกับจำนวน

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๑

เขียนเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เกี่ยวข้องกับคำตอบ

๑. เขานั่งรถไฟ

เขาเดินทางไปจังหวัดกาญจนบุรี

เขาซื้อน้ำส้มและน้ำอัดลมไปให้เพื่อนสนิท

๒. ลมแรงมาก

แม่รีบไปเก็บผ้าเพราะฝนกำลังจะตก

แม่ขี่รถจักรยานยนต์ไปรับน้องสาวที่โรงเรียน

๓. แม่พาน้องไปดูยีราฟ เสือ หมีแพนด้า และกวาง

แม่พาน้องไปสวนสัตว์

แม่ไปหาหมอเพราะเจ็บคอ

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๒

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

๑. ฉันไปเรียนหนังสือที่โรงเรียน

ใคร = ฉัน

ทำอะไร = ไปเรียนหนังสือ

ที่ไหน = โรงเรียน

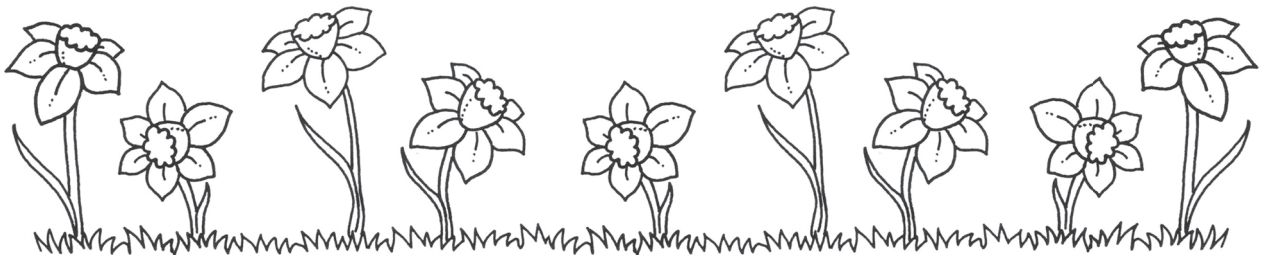

๒. ตำรวจจับผู้ร้ายเพราะขโมยของ

ใคร = ตำรวจ

ทำอะไร = จับผู้ร้าย

ทำไม = เพราะขโมยของ

๓. ชาวนาทำนาตอนฝนตก

ใคร = ชาวนา

ทำอะไร = ทำนา

ที่ไหน = ทุ่งนา

เมื่อไหร่ = ตอนฝนตก

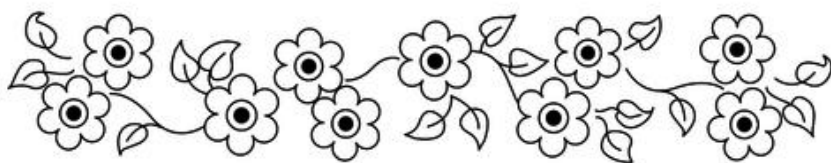
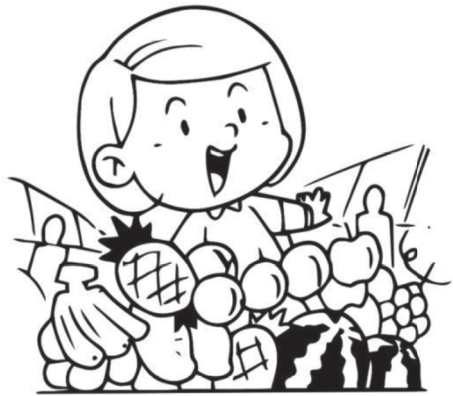

๔. แม่ค้าขายผลไม้ในตลาดสด

ใคร = แม่ค้า

ทำอะไร = ขายผลไม้

ที่ไหน = ตลาดสด

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๓

- อ่านข้อความแล้วแต่งประโยคคำถามจากคำตอบที่กำหนดให้

นกกระจอก ๒ ตัว มากินข้าวบนหลังคา คุณแม่ไถ่
นกกระจอกเพราะนกกระจอกมากินข้าวของคุณแม่

๑. คำถาม มีนกกระจอกกี่ตัว

ตอบ ๒ ตัว

๒. นกกระจอกกินข้าวที่ไหน

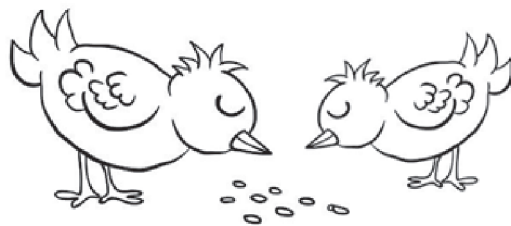
ตอบ บนหลังคา

๓. แม่ทำอะไร

ตอบ แม่ไถ่นกกระจอก

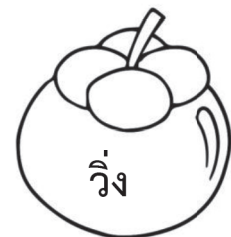
๔. ทำไมถึงไถ่นกกระจอก

ตอบ เพราะนกกระจอกมากินข้าวบนหลังคา

เฉลยแบบฝึกหัดที่ ๔

ดูภาพโยงเส้นจับคู่คำถามให้ตรงกับคำตอบให้ถูกต้อง

พระบรมราชโองบายด้านการศึกษา

ในหลวงรัชกาลที่ ๑๐

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช

สยามินทรราชิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

“...งานของครูนั้น ถือได้ว่าเป็นงานสร้างสรรค์อย่างแท้จริง เพราะเป็นการวางรากฐานความรู้ ความดี และความสามารถทุก ๆ ด้านแก่ศิษย์ เพื่อช่วยให้สามารถดำรงตนเป็นคนดี มีอาชีพเป็นหลักฐานและเป็นประโยชน์ต่อสังคม เพราะเหตุที่งานของครูเป็นงานที่หนักและเป็นงานสร้างสรรค์ที่บริสุทธิ์ ผู้เป็นครูจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจที่แน่วแน่ ด้วยความพากเพียรอดทน และด้วยความเมตตากรุณาอย่างสูง ทั้งต้อง ล้ำรวมระวังตนในเรื่องความประพฤติปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ไม่ปล่อยตัว ปล่อยใจไปตามความต้องการที่ไม่สมควรแก่ฐานะและเกียรติภูมิของครู...”

พระบรมราชโองบาทพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระราชวโรกาสให้คณะกรรมการคุรุสภา คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพและคณะกรรมการมูลนิธิช่วยครูอาวุโสในพระบรมราชูปถัมภ์นำครูอาวุโส ประจำปี ๒๕๕๙ ฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท รับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ และเงินช่วยเหลือครูอาวุโส เข้ารับพระราชทานเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ และรับพระราชทานเงินช่วยเหลือ ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑

● การศึกษาต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน ๔ ด้าน

๑. มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง
๒. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง – มีคุณธรรม
๓. มีงานทำ – มีอาชีพ
๔. เป็นพลเมืองดี

๑. มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง

๑. มีความรู้ความเข้าใจต่อชาติบ้านเมือง
๒. ยึดมั่นในศาสนา
๓. มั่นคงในสถาบันพระมหากษัตริย์
๔. มีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและชุมชนของตน

๒. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง – มีคุณธรรม

๑. รู้จักแยกแยะสิ่งที่ดี – ชอบ / ชั่ว – ดี
๒. ปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีที่ชอบ สิ่งที่ดีงาม
๓. ปฏิเสธสิ่งที่ไม่ดี สิ่งที่ไม่ดี
๔. ช่วยกันสร้างคนดีให้แก่บ้านเมือง

๓. มีงานทำ – มีอาชีพ

๑. การเลี้ยงดูลูกหลานในครอบครัว หรือ การฝึกฝนอบรม
ในสถานศึกษาต้องมุ่งให้เด็กและเยาวชนรักงาน สู้งาน
ทำงานจนงานสำเร็จ

๒. การฝึกฝนอบรมทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรต้องมี
จุดมุ่งหมายให้

ผู้เรียนทำงานเป็นและมีงานทำในที่สุด

๓. ต้องสนับสนุนผู้สำเร็จหลักสูตรมีอาชีพ มีงานทำ จน
สามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัว

๔. เป็นพลเมืองดี

๑. การเป็นพลเมืองดี เป็นหน้าที่ของทุกคน

๒. ครอบครัว - สถานศึกษาและสถานประกอบการต้อง
ส่งเสริมให้ทุกคนมีโอกาสทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี

๓. การเป็นพลเมืองดี คือ

“เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็ต้องทำ”

เช่น งานอาสาสมัคร งานบำเพ็ญประโยชน์ งานสาธารณกุศล
ให้ทำด้วยความมีน้ำใจและความเอื้ออาทร

นายเกษม วัฒนชัย ผู้บันทึก

พระบรมราโชวาทด้านการศึกษา

ในหลวงรัชกาลที่ ๙

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

บรมนาถบพิตร

๑. “ประเพณีทั้งหลายย่อมมีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของแต่ละคน เรามีประเพณีของชาติไทยเป็นสมบัติ เราควรจะยินดีอย่างยิ่งและช่วยกันส่งเสริมรักษาไว้ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๑ เมษายน ๒๕๐๓

๒. “ความเจริญของประเทศชาติ เป็นความเจริญส่วนรวม ซึ่งเกิดจาก ผลงานหรือผลของการกระทำของคนทั้งชาติ ถ้าวัดว่าทุกคนแบ่งหน้าที่กันทำ ประโยชน์ให้แก่ชาติ ตามความถนัดและความสามารถ และเกื้อกูลกันและกัน ไม่มีผู้ใดจะอยู่ได้และทำงานให้แก่ประเทศชาติได้โดยลำพังตนเอง”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๑๓

๓. “การปิดทองหลังพระนั้น เมื่อถึงคราวจำเป็นก็ต้องปิด ว่าที่จริงแล้ว คนโดยมาก ไม่ค่อยชอบปิดทองหลังพระกันนัก เพราะนึกว่าไม่มีใครเห็น แต่ถ้าทุกคนพากันปิดทองแต่ข้างหน้า ไม่มีใครปิดทองหลังพระเลย พระจะเป็นพระที่งามบริบูรณ์ไม่ได้”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๐๖

๔. “คนไม่มีความสุจริต คนไม่มีความมั่นคง ชอบแต่ makkelijk ไม่มีวันจะสร้างสรรค์ประโยชน์ส่วนรวมที่สำคัญอันใดได้ ผู้ที่มีความสุจริตและความมุ่งมั่นเท่านั้น จึงจะทำงานสำคัญยิ่งใหญ่ที่เป็นคุณประโยชน์แท้จริงได้สำเร็จ”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๒๒

๕. “การจะพัฒนาทุกสิ่งทุกอย่างให้เจริญนั้น จะต้องสร้างและเสริมขึ้นจากพื้นฐานเดิมที่มีอยู่ก่อนทั้งสิ้น ถ้าพื้นฐานไม่ดีหรือคลอนแคลนบกพร่องแล้ว ที่จะเพิ่มเติมเสริมต่อให้เจริญขึ้นไปอีกนั้น ยากนักที่จะทำได้ จึงควรจะเข้าใจให้แจ่มชัดว่า นอกจากจะมุ่งสร้างความเจริญแล้ว ยังต้องพยายามรักษาพื้นฐานให้มั่นคง ไม่บกพร่อง พร้อม ๆ กันได้”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๒๓

๖. “หลักของคุณธรรม คือการคิดด้วยจิตใจที่เป็นกลาง ก่อนจะพูดจะทำสิ่งใด จำเป็นต้องหยุดคิดเสียก่อน เพื่อรวบรวมสติให้ตั้งมั่น และให้จิตสว่างแจ่มใส ซึ่งเมื่อฝึกหัดจนคุ้นเคยชำนาญแล้ว จะกระทำได้คล่องแคล่ว ช่วยให้สามารถแสดงความรู้ ความคิด ในเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้ฟังเข้าใจได้ง่าย ได้ชัด ไม่ผิดทั้งหลักวิชาทั้งหลักคุณธรรม”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๕

๗. “ความจริงใจต่อผู้อื่นเป็นคุณธรรมสำคัญมาก สำหรับผู้ที่ต้องการความสำเร็จและความเจริญ เพราะช่วยให้สามารถขจัดปัดเป่าปัญหาได้มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอันเกิดจากความกินแหนงแคลงใจ และเอารัดเอาเปรียบกัน นอกจากนี้ ยังทำให้ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจ และความร่วมมือสนับสนุนจากทุกคนทุกฝ่าย ที่ถ้อยมั่นในเหตุผลและความดี ผู้มีความจริงใจจะทำการสิ่งใดก็มักสำเร็จได้โดยราบรื่น”

พระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕

๘. “การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นการศึกษาที่สำคัญ และควรจะดำเนินควบคู่กันไปกับการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เพราะความเจริญของบุคคลตลอดจนถึงความเจริญของประเทศและของโลกโดยส่วนรวมด้วยนั้น มีทั้งทางวัตถุและจิตใจ ความเจริญทั้งสองทางนี้ จะต้องประกอบกัน เกื้อกูลและส่งเสริมกันพร้อมมูล จึงจะเกิดความเจริญที่แท้จริงได้ ประเทศทั้งหลายจึงต่างพยายามส่งเสริมการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมนี้ พร้อมกันไปกับการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์”

พระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๕

๙. “งานทุกอย่างมีบุคคลซึ่งมีชีวิตจิตใจ มีความนึกคิดเป็นผู้กระทำ ถ้าผู้ทำมีจิตใจไม่พร้อมจะทำงานเช่น ไม่ศรัทธาในงาน ไม่สนใจผูกพันกับงาน ผลงานที่ทำก็ย่อมบกพร่อง ไม่คงที่ ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติมีศรัทธา เข้าใจซึ่งถึงประโยชน์ของงาน พร้อมใจและพอใจที่จะขวนขวายปฏิบัติงานโดยเต็มกำลังความสามารถ งานจึงจะดำเนินไปได้โดยราบรื่น และบรรลุผลตามที่มุ่งหมาย”

พระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๖

๑๐. “ความคิดนั้นสำคัญมาก ถือได้ว่าเป็นแม่บทใหญ่ของคำพูดและการกระทำทั้งปวง กล่าวคือ ถ้าคนเราคิดดี คิดถูกต้อง ทั้งตามหลักวิชาและคุณธรรม คำพูดและการกระทำก็เป็นไปในทางที่ดีที่เจริญ แต่ถ้าคิดไม่ดีไม่ถูกต้อง คำพูด และการกระทำก็อาจก่อความเสียหาย ทั้งแก่ตัวเองและส่วนรวมได้ ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่บุคคลจะพูดจะทำสิ่งใด จำเป็นต้องหยุดคิดเสียก่อนว่า **กิจที่จะทำ คำที่จะพูด ผิดหรือถูก** เป็นคุณประโยชน์หรือเป็นโทษเสียหาย เป็นสิ่งที่ควรพูดควรกระทำ หรือควรงดเว้น เมื่อคิดพิจารณาได้ดังนี้ ก็จะสามารถยับยั้งคำพูดที่สมควรหยุดยั้ง การกระทำที่ไม่ถูกต้อง พูดและทำแต่สิ่งที่จะสัมฤทธิ์ผลเป็นคุณเป็นประโยชน์ และเป็นความเจริญ”

พระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐

๑๑. “ความคิดนั้นเป็นแม่บทใหญ่ของการพูดและการกระทำ เพราะกิจที่จะทำ คำที่จะพูดทุกอย่างล้วนสำเร็จมาจากความคิด การคิดก่อนพูดและก่อนทำ จึงช่วยให้บุคคลสามารถยับยั้งคำพูดที่ไม่สมควร หยุดยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง”

พระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐

๑๒. “ผู้หนักแน่นในสัจจะ พูดอย่างไรทำอย่างนั้น จึงจะได้รับความสำเร็จพร้อมทั้งความศรัทธา เชื่อถือ และความยกย่องสรรเสริญจากคนทุกฝ่าย

การพูดแล้วทำ คือพูดจริงทำจริง จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมเกียรติคุณ
ของบุคคลให้เด่นชัด”

พระบรมราชาโฆวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๐ กรกฎาคม
๒๕๔๐

๑๓. “การรู้จักประมาณตน ได้แก่ การรู้จักและยอมรับว่าตนเองมีภูมิ
ปัญญาและความสามารถด้านไหน เพียงใด และควรจะทำงานด้านไหน อย่างไร
การรู้จักประมาณตนนี้ จะทำให้คนเรารู้จักใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ได้
ถูกต้องเหมาะสมกับงาน และได้ประโยชน์สูงสุดเต็มตามประสิทธิภาพ ทั้งยังทำให้
รู้จักขวนขวายศึกษาหาความรู้ และเพิ่มพูนประสบการณ์อยู่เสมอ เพื่อปรับปรุง
ส่งเสริมศักยภาพที่มีอยู่ในตนเองให้ยิ่งสูงขึ้น”

พระบรมราชาโฆวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในหลวงรัชกาลที่ ๙
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑๘ กรกฎาคม
๒๕๔๑

๑๔. “การศึกษาเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญยิ่งของมนุษย์ คนเราเมื่อเกิดมา
ก็ได้รับการสั่งสอนจากบิดามารดา อันเป็นความรู้เบื้องต้น เมื่อเจริญเติบโตใหญ่ขึ้น
ก็เป็นหน้าที่ของครูและอาจารย์สั่งสอนให้ได้รับวิชาความรู้สูง และอบรมจิตใจ
ให้พร้อมด้วยคุณธรรม เพื่อจะได้เป็นพลเมืองที่ดีของชาติสืบไป”

พระบรมราชาโฆวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ๑๓ ธันวาคม ๒๕๐๕

๑๕. “งานด้านการศึกษาเป็นงานสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชาตินั้น
ขึ้นอยู่กับการศึกษาของพลเมืองเป็นข้อใหญ่ ตามข้อเท็จจริงที่ทราบกันดีแล้ว
ระยะนี้บ้านเมืองของเรามีพลเมืองเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งมีสัญญาณบางอย่าง

เกิดขึ้นด้วยว่า พลเมืองของเราบางส่วนเสื่อมทรามลงไปในความประพฤติและจิตใจ ซึ่งเป็นอาการที่น่าวิตก ว่า ถ้าหากยังคงเป็นอยู่ต่อไป เราอาจเอาตัวไม่รอดปรากฏการณ์เช่นนี้ นอกจากเหตุอื่นแล้ว ต้องมีเหตุมาจากการศึกษาด้วยอย่างแน่นอน จึงพูดได้เต็มปากแล้วว่า เราจะต้องจัดงานด้านการศึกษาให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น...”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๒

๑๖. “การให้การศึกษาอีกขั้นหนึ่ง คือ การสอนและการฝึกฝนให้เรียนรู้วิทยาการที่ก้าวหน้าขึ้นไป พร้อมทั้งการฝึกฝนให้รู้จักใช้เหตุผล สติปัญญา และหาหลักการชีวิต เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์ความเจริญงอกงาม ทั้งทางกายและทางความคิด ผู้ทำงานด้านการศึกษาจึงมีความสำคัญเป็นพิเศษ และได้รับความยกย่องเป็นอย่างสูงตลอดมา ในฐานะที่เป็นผู้ให้ชีวิตจิตใจตลอดจนความเจริญทุกอย่างแก่อนุชน...”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

๑๗. “การให้ศึกษานั้น กล่าวโดยจุดประสงค์ที่แท้จริง คือ การสร้างสรรค์ความรู้ ความคิด พร้อมทั้งคุณสมบัติและจิตใจที่สมบูรณ์ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล เพื่อช่วยให้เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคงและราบรื่น ทั้งสามารถบำเพ็ญประโยชน์สุขเพื่อตน เพื่อส่วนรวมได้ตามควรแก่อัตภาพ ผู้ทำหน้าที่ด้านการศึกษาทุกฝ่ายทุกระดับ ควรจะได้มุ่งทำงานเพื่อวัตถุประสงค์นี้ยิ่งกว่าสิ่งใด...”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

๑๘. “การให้การศึกษาที่ดีนั้น เป็นงานที่ละเอียดลึกซึ้งมาก จำเป็นต้องใช้ความรอบรู้อันกว้างขวาง ใช้ความสุ่มรอบคอบ ประกอบด้วยความตั้งใจและความเพียรพยายามอย่างแรงกล้า จึงจะทำได้สำเร็จ...”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

๑๙. “การให้ศึกษานั้น คือ การแนะนำส่งเสริมบุคคล ให้มีความเจริญอกงามในการเรียนรู้ การคิดอ่าน การกระทำตามอัธยาของตนโดยมีจุดมุ่งหมาย ในที่สุดให้สามารถนำเอาคุณสมบัติทั้งปวงที่มีในตัวออกมาใช้ ให้เป็นประโยชน์แก่อกุลตนแก่อกุลผู้อื่นได้ โดยสอดคล้องไม่ขัดแย้งเบียดเบียนกัน เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันเป็นสังคมเป็นประเทศได้...”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

๒๐. “การให้การศึกษาถือว่าเป็นการให้สิ่งสำคัญที่สุด เพราะเป็นการหล่อหลอมวางรูปแบบให้แก่อนุชน ทั้งทางความรู้ความสามารถ ทั้งทางจิตวิญญาณ ผู้มีหน้าที่ให้การศึกษาทุกตำแหน่งหน้าที่ จึงมีความรับผิดชอบอย่างยิ่งต่อชาติบ้านเมือง ในการสร้างพลเมืองที่ดี...”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๒๐

๒๑. “การศึกษาหาความรู้จึงสำคัญตรงที่ว่า ต้องศึกษาเพื่อให้เกิด “ความฉลาดรู้” คือ รู้แล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ โดยไม่เป็นพิษเป็นโทษ การศึกษาเพื่อความฉลาดรู้มีข้อปฏิบัติที่น่าจะยึดเป็นหลักอย่างน้อยสองประการ ประการแรกเมื่อจะศึกษาสิ่งใดเรื่องใดให้รู้จริง ควรจะศึกษาให้ตลอดครบถ้วนทุกแง่มุม ไม่ใช่เรียนรู้แต่เพียงบางส่วนบางตอน หรือฟังเลื่องเฉพาะแต่

เพียงบางแง่บางมุม อีกประการหนึ่งซึ่งจะต้องปฏิบัติประกอบพร้อมกันไปด้วยเสมอ คือต้องพิจารณาศึกษาเรื่องนั้น ๆ ด้วยความคิดจิตใจที่ตั้งมั่นเป็นปกติ และเที่ยงตรงเป็นกลาง”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๓

๒๒. “การศึกษานั้น ไม่ว่าจะศึกษาเพื่อตนหรือจะให้แก่อื่น สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้ตรงตามวัตถุประสงค์ จึงจะได้ผลเป็นคุณเป็นประโยชน์ มิฉะนั้นจะต้องมีการผิดพลาดเสียหายเกิดขึ้น ทำให้เสียเวลาและเสียประโยชน์ไปเปล่า ๆ วัตถุประสงค์ของการศึกษานั้นคืออย่างไร กล่าวโดยความคิดรวบยอดก็คือการทำให้บุคคลมีปัจจัยหรือมีอุปกรณ์สำหรับชีวิตอย่างครบถ้วน เพียงพอ ทั้งในส่วนวิชาความรู้ ส่วนความคิดวินิจฉัย ส่วนจิตใจและคุณธรรมความประพฤติ ส่วนความขยันอดทน และความสามารถในอันที่จะนำความรู้ความคิดไปใช้ปฏิบัติงานของตนเองให้ได้จริง ๆ เพื่อสามารถดำรงชีพอยู่ได้ด้วยความสุขความเจริญมั่นคง และสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่สังคมและบ้านเมืองได้ตามควรแก่ฐานะด้วย”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๓

๒๓. “วัตถุประสงค์สำคัญของการให้การศึกษานั้น คือ การฝึกฝนอบรมให้บุคคลมีปัจจัยหรืออุปกรณ์สำหรับชีวิต อย่างครบครันเพียงพอ ทั้งในส่วนวิชาความรู้ ส่วนความคิดวินิจฉัย ส่วนจิตใจและความประพฤติ ส่วนความขยันอดทน และความสามารถ ในอันที่จะนำความรู้ความคิดไปใช้ปฏิบัติงานด้วยตนเอง เพื่อประโยชน์แห่งการสร้างความสุขความเจริญและความมั่นคงในชีวิต”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๒๓

๒๔. “การศึกษาด้านวิชาการ ได้แก่ การชวนขยายเปิดตาเปิดใจที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ ทั้งโดยทางกว้างและทางลึก รู้แล้วก็นำมาคิดพิจารณาให้ได้ประเด็น ให้เห็นส่วนที่เป็นเหตุส่วนที่เป็นผล ให้เห็นลำดับความเกาะเกี่ยวต่อเนื่องของเหตุและผลนั้นตลอดจนถึงผลสรุป ให้เข้าใจโดยแจ่มแจ้งแน่ชัด เพื่อให้กำหนดจดจำ ทั้งโดยหลักทฤษฎี ทั้งโดยเนื้อความที่เป็นมา แล้วนำไปสั่งสอนหรือนำไปเทียบเคียงใช้ในการงาน ในการแก้ปัญหาชีวิตต่อไป”

พระบรมราชาโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๓

๒๕. “การศึกษาที่มุ่งทำเพื่อส่งเสริมบุคคลให้มีความรู้ความสามารถ สร้างหลักฐานความมั่นคงในชีวิต และทำประโยชน์แก่ส่วนรวมได้นั้น ต้องจัดอบรมให้ได้พร้อมทั้งด้านวิชาการ ด้านการลงมือปฏิบัติ ด้านความคิดวิจจัยและความประพฤติปฏิบัติ”

พระบรมราชาโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๒๓

๒๖. “การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วน ล้วนพอเหมาะกันทุกๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด”

พระบรมราชาโชวาทพระราชทานแก่คณะครูและนักเรียน ที่ได้รับพระราชทานรางวัล ๒๕๒๔

๒๗. “ความรู้ นั้นสำคัญยิ่งใหญ่ เพราะเป็นปัจจัยให้เกิดความฉลาดสามารถและความเจริญก้าวหน้า มนุษย์จึงใฝ่ศึกษากันอย่างไม่รู้จบสิ้น... การศึกษาหาความรู้จึงสำคัญตรงที่ว่า ต้องศึกษาเพื่อให้เกิด “ความฉลาดรู้” คือรู้

แล้วสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ โดยไม่เป็นพิษเป็นโทษ การศึกษาเพื่อความฉลาดรู้มีข้อปฏิบัติที่น่าจะยึดเป็นหลักอย่างน้อยสองประการ ประการแรก เมื่อจะศึกษาสิ่งใดเรื่องใดให้รู้จริง ควรศึกษาให้ตลอด ครบถ้วนทุกแง่มุม ไม่ใช่เรียนรู้แต่เพียงบางส่วนบางตอน ...อีกประการหนึ่งซึ่งจะต้องปฏิบัติประกอบพร้อมกันไปด้วยเสมอ คือต้องพิจารณาศึกษาเรื่องนั้น ๆ ด้วยความคิดจิตใจที่ตั้งมั่นเป็นปกติ และเที่ยงตรงเป็นกลาง ไม่ยอมให้รู้เห็นและเข้าใจตามอำนาจความเหนียวแน่นของอคติ”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๔

๒๘. “ลักษณะของการศึกษาหรือการเรียนรู้นั้นมีอยู่สามลักษณะ ได้แก่ เรียนรู้ตามความรู้ ความคิด ของผู้อื่นอย่างหนึ่ง เรียนรู้ด้วยการขบคิดพิจารณา ของตนเองให้เห็นเหตุผลอย่างหนึ่งกับเรียนรู้จากการปฏิบัติฝึกฝนจนประจักษ์ผล และเกิดความคล่องแคล่วชำนาญอีกอย่างหนึ่ง การเรียนรู้ทั้งสามลักษณะนี้ จำเป็นจะต้องกระทำไปด้วยกัน ให้สอดคล้องและอุดหนุนส่งเสริมกัน จึงจะช่วยให้เกิดความรู้จริง พร้อมทั้งความสามารถที่จะนำมาใช้ทำการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพได้ กล่าวคือ การเรียนรู้ทุกอย่างนั้น จะต้องเรียนตามความรู้ของผู้มาก่อนเป็นเบื้องต้น เมื่อรู้แล้วจึงนำมาพิจารณาให้เห็นแจ่มชัดละเอียดลงไปอีกชั้นหนึ่ง ให้ถึงเนื้อหาสาระ อันจะอ้างอิงอาศัยเป็นหลักฐานได้ มิให้เป็นการเรียนรู้ อย่างเลื่อนลอย แต่เมื่อถึงขั้นที่สองนี้แล้ว ก็ยังถือว่าเป็นการได้ให้ผล แน่นอนจริง ๆ ไม่ได้ ยังจำเป็นต้องนำความรู้นั้นมาปฏิบัติฝึกฝนอีกให้เกิดผล ประจักษ์แจ้ง และเกิดความคล่องแคล่ว ชำนิชำนาญขึ้นพร้อมกันไปด้วย จึงจะนำไปใช้ปฏิบัติให้สำเร็จผลได้ไม่ขัดข้อง”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๔

๒๙. “การศึกษาเพิ่มเติมที่แต่ละคนพึงกระทำนั้น กล่าวได้ว่ามีอยู่สองทาง ทางหนึ่งคือศึกษาค้นคว้าจากตำรับตำรา และวิเคราะห์วิจัยตามระบบและวิธีการ ที่ปฏิบัติกันในมหาวิทยาลัย อีกทางหนึ่งคือ สดับตรับฟัง สังเกต จดจำ จากการกระทำคำพูดของบุคคล รวมทั้งเรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ประสบผ่าน แม้แต่อุปสรรคความผิด พลาดของตนเอง ก็อาจนำมาคิดพิจารณาให้เป็นบทเรียน ที่ทำให้เกิดความรู้ ความคิด ความฉลาด ได้ทั้งสิ้น”

พระบรมราชโองการในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๕

๓๐. พระบรมราชโองการด้านความเป็นครู “ในฐานะที่ต้องออกไปทำหน้าที่ เป็นครูของผู้อื่น ท่านจำจะต้องสร้างสมรรถนะต่าง ๆ ให้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น และรู้จักวางตัวให้สมกับเป็นผู้มีหน้าที่สั่งสอนและอบรมเยาวชน ควรจะตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถและช่วยกันขจัดปัญหาเยาวชนให้หมดสิ้นไป โดยเร็ว และส่งเสริมให้เยาวชนเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์และความประพฤติดี เพื่อเป็นกำลังในการที่จะสร้างประเทศชาติต่อไป”

พระบรมราชโองการในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒๙ ธันวาคม ๒๕๐๒

๓๑. “ผู้ที่เป็นครูอาจารย์นั้น ใช่ว่าจะมีแต่ความรู้ในทางวิชาการ และทางการสอนเท่านั้นก็หาไม่ จะต้องรู้จักอบรมเด็กทั้งในด้านศีลธรรมจรรยา และวัฒนธรรม รวมทั้งให้มีความสำนึกรับผิดชอบในหน้าที่ และในฐานะที่จะเป็นพลเมืองที่ดีของชาติต่อไปข้างหน้า การให้ความรู้หรือที่เรียกว่าการสอนนั้นต่างกับการอบรม การสอน คือ การให้ความรู้แก่ผู้เรียน ส่วนการอบรม เป็นการฝึกจิตใจของผู้เรียนให้ซึมซาบจนติดเป็นนิสัย”

พระบรมราชโองการในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๓

๓๒. “เมื่อเจริญเติบโตขึ้น ก็เป็นหน้าที่ของครูอาจารย์สั่งสอนให้ได้รับวิชาความรู้สูงและอบรมจิตใจให้ถึงพร้อมด้วยคุณธรรม เพื่อจะได้เป็นพลเมืองดีของชาติสืบต่อไป งานของครูจึงเป็นงานที่สำคัญยิ่ง ท่านทั้งหลายซึ่งจะออกไปทำหน้าที่ครู จะต้องตั้งมั่นอยู่ในหลักศีลธรรมและพยายามถ่ายทอดวิชาความรู้แก่เด็กให้ดีที่สุดที่จะทำได้ นอกจากนี้จงวางตัวให้สมกับที่เป็นครู ให้นักเรียนมีความเคารพนับถือ และเป็นທີ່เลื่อมใสไว้วางใจจากผู้ปกครองของนักเรียนด้วย”

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๑๓ ธันวาคม ๒๕๐๕

๓๓. “เพราะครูที่ดีควรต้องมีความรู้ดีด้วยเสมอ ท่านทั้งหลายได้รับปริญญาทางการศึกษาแล้วในวันนี้ ต่อไปจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ เพราะท่านจะออกไปเป็นผู้ให้การศึกษา อบรมแก่เยาวชน ผู้จะเติบโตขึ้นมาเป็นเจ้าของปกครองประเทศในอนาคตและการศึกษาอบรมขั้นพื้นฐานของเยาวชนในปัจจุบันมีความจำเป็นเพื่ออนาคตของชาติมาก เพราะฉะนั้นเมื่อท่านเห็นความสำคัญของการเป็นครู และเมื่อท่านได้เลือกหน้าที่ของท่านเช่นนี้แล้ว ท่านต้องพยายามทำหน้าที่ให้สมบูรณ์ด้วยความตั้งใจจริง โดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเป็นที่ตั้ง”

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ๒ ธันวาคม ๒๕๐๗

๓๔. “ประเทศชาติของเราจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชน แต่ละคนเป็นสำคัญ ผลการศึกษาอบรมในวันนี้จะเป็นเครื่องกำหนดของชาติในวันข้างหน้า ท่านทั้งหลายจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้น เมื่อท่านออกไปเป็นครู ท่านต้องพยายามทำหน้าที่ของท่านให้สำเร็จโดยสมบูรณ์”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ๒ ธันวาคม ๒๕๐๘

๓๕. “การสอนให้นักเรียนมีความรู้ดีเป็นสิ่งสำคัญมาก แต่มีสิ่งสำคัญ
ยิ่งกว่านั้นอีก คือ จะต้องฝึกหัดให้นักเรียนรู้จักคิดพิจารณา นำวิชาความรู้
นั้นไปใช้ในทางที่ถูกต้องเหมาะสมแก่งานได้ด้วย การศึกษาที่ให้ทั้งวิชาการและวิธีใช้วิชา
โดยถูกต้องเช่นนี้ จึงจะเป็นการศึกษาที่ดี”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๙

๓๖. “โดยเราเคารพยกย่องครูมาก สงเคราะห์ครูเข้าในบุพการีรองจาก
บิดามารดา ไม่ว่าผู้ใดแม้มียศศักดิ์อำนาจเพียงใด ก็ยังยำเกรงเชื่อฟังครู ไม่ลบหลู่
ไม่ลืมหูลืมใจ เพราะเรารู้ว่าครูเป็นผู้ปลูกฝังทั้งความรู้และความดี ให้แก่เรา เป็นผู้
ที่ปั้นเราให้เป็นคนดีมีประโยชน์”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๑

๓๗. “ในที่นี้ผู้เป็นครูก็มี ที่จะเป็นครูก็ต้องนึกถึงความรับผิดชอบ
เหมือนกัน เพราะว่าถ้าเป็นครูแล้วลูกศิษย์จะต้องนับถือได้ ต้องวางตัวให้
เหมาะสมกับที่เป็นครู ไม่ใช่วางตัวอย่างหนึ่งแล้วมาสอนอีกอย่างหนึ่ง ลูกศิษย์เขา
เอาอย่าง ครูต้องสาธิตให้นักเรียนเห็นว่าในชีวิตนี้เราควรจะทำอะไร ถ้าเราสาธิต
ให้นักเรียนวางตัวให้ดี มีศีลธรรม ก็เชื่อว่าเด็กนักเรียนจะเชื่อฟังและเชื่อตาม
เพราะเขาเห็นว่าเหมาะสมดี เขาก็เลื่อมใส เขาก็มีหวังว่าจะเป็นเด็กที่ดี แล้วจะ
เป็นนักเรียนเป็นนักศึกษา เป็นครูต่อไปก็อาจเป็นไปได้ เป็นคนที่ดี ทำงานหน้าที่ของ
พลเมืองดีต่อไป”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๒

๓๘. “เป็นหน้าที่...ผู้เป็นครูเป็นอาจารย์เป็นผู้บริหารการศึกษา ที่จะต้อง
ช่วยเหลือด้วยหลักวิชาและความสามารถ ทุกคนได้เรียนวิชาการแนะนำมาแล้ว
ควรจะได้นำหลักการมาปฏิบัติเพื่อให้เยาวชนได้รับประโยชน์อันแท้จริง
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแนะนำทางความประพฤติและจิตใจซึ่งสำคัญมาก
ขอให้เพียรพยายามปลูกฝังความรู้ความคิดที่ปราศจากโทษ ให้แก่เขาโดยเสมอหน้า
แนะนำอบรมด้วยเหตุผลและด้วยความจริงใจ ประกอบด้วยความเมตตาปราณี
สงเคราะห์อนุเคราะห์และนำพาไปสู่ทางที่ถูกที่เจริญ เยาวชนก็จะเกิดมีความมั่นใจ
และมีกำลังใจที่จะทำความดี”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา พิษณุโลก ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๕

๓๙. “งานครูนั่นจัดเป็นงานสำคัญเพราะเท่ากับเป็นการสร้างคนให้เป็น
คนโดยสมบูรณ์ เยาวชนในปัจจุบันเป็นเยาวชนที่อุดมไปด้วยพลังกายพลังใจ
และพลังอยากรู้อยากเห็นอยากเปลี่ยนแปลง หากเขาได้รับการอบรมหล่อหลอม
ที่ถูกทาง เขาเหล่านั้นจะเป็นกำลังสำคัญของบ้านเมือง ส่งเสริมให้ประเทศชาติ
รุ่งเรืองและมั่นคงยิ่ง”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

๔๐. “อาชีพครูเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องมาแต่โบราณว่า เป็นอาชีพ
ที่มีเกียรติ จึงควรจะได้พิจารณากันว่า เกียรตินั้นคืออะไร ปราชญ์ผู้หนึ่งกล่าวไว้ว่า
ทุกคนควรเป็นคนที่มีเกียรติ เพราะคนที่มีเกียรตินั้น คือ คนที่ไม่ตกเป็น
เครื่องมือของผู้ใด ทั้งเป็นผู้ขยัน และสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน

ทำตนให้เป็นที่เชื่อถือ เป็นคนกล้าและอาจหาญต่อการปฏิบัติดีปฏิบัติชอบในที่
ทั้งปวง”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

๔๑. “ชีวิตควรเป็นชีวิตที่สะอาดบริสุทธิ์ เป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นได้
สามารถปลูกฝังเยาวชนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรม อันเหมาะสมแก่การเป็น
พลเมืองดีของชาติ ด้วยความรู้และคุณธรรมซึ่งท่านทั้งหลายได้เพียรสั่งสมไว้
ครูจึงจะสมเป็นปูชนียบุคคลได้ตามคติที่เชื่อกันมาแต่โบราณ หากครูหันเหไปตาม
โลกธรรมเสียแล้ว ความเป็นปูชนียบุคคลก็ย่อมเป็นที่เคลือบแคลงสงสัย ผู้ถือ
อาชีพครูจึงพึงปฏิบัติงานของตนด้วยความรู้อันมีคุณธรรมเป็นเครื่องกำกับ จึงจะ
สมกับการเป็นปูชนียบุคคล”

พระบรมราชาวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา มหาสารคาม ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๖

๔๒. “เพราะทุกท่านส่วนใหญ่จะออกไปทำหน้าที่ครูบาอาจารย์ เป็นแม่พิมพ์
ของชาติ จึงต้องเป็นแม่พิมพ์ที่ดี ให้กุลบุตรกุลธิดา ซึ่งเป็นศิษย์ของท่าน
เจริญรอยไปตามไปในทางที่ดีงาม จะต้องสำนึกอยู่ตลอดเวลาว่าเราเป็นครู
จะต้องปลูกฝังศิษย์ทั้งด้านความรู้ ความประพฤติ และหลักอันดีงาม ไม่ใช่
เพียงด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น เราสอนด้านไหนก็ย่อมจะเน้นหนักในด้านนั้นเป็น
ธรรมดา จะต้องสอดแทรกด้านอื่น ๆ ตามโอกาสและความเหมาะสม”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา มหาสารคาม ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๗

๔๓. “ครูมีหน้าที่ที่จะต้องสั่งสอนแนะนำศิษย์ และศิษย์มีหน้าที่ที่
จะต้องเรียนรู้จากครู การที่ให้ศิษย์เรียนรู้จากครู หาได้ทำให้ศิษย์ขาดความริเริ่ม
หรือขาดอิสระภาพไปได้ประการใดไม่”

พระบรมราชโองการในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตวิทยาลัยวิชา
การศึกษา ประสานมิตร ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๙

๔๔. “ในการสั่งสอนศิษย์นั้น มีความจำเป็นอย่างหนึ่งซึ่งสำคัญมากด้วย
ที่จะต้องพยายามหาทางใช้หลักวิชาและวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะช่วย
ให้นักเรียนสามารถคิด เข้าใจ และเห็นจริงด้วยตนเองในเนื้อหาสาระ ตลอดจนกฎ
และหลักเกณฑ์ที่ได้เรียนรู้แล้วใช้ได้เอง โดยมองเห็นและทราบถึงประโยชน์ของ
การใช้หรือการทำตามบทเรียนนั้น ๆ อย่างแน่ใจ ด้วยการให้การศึกษแก่ศิษย์
โดยหลักการนี้ จะทำให้ได้ประโยชน์ถึงสองชั้น อย่างหนึ่งคือทำให้ครูได้ฝึกฝน
ตนเองให้ชำนาญในการใช้ทั้งหลักวิชาครูทั้งหลักวิชาสามัญ อีกอย่างหนึ่ง
จะทำให้ศิษย์เล่าเรียนวิชาการได้อย่างถูกต้อง ได้ประโยชน์ตรงกับความมุ่งหมาย
ของการให้การศึกษ”

พระบรมราชโองการในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๐

๔๕. “หน้าที่ของผู้จัดและผู้ให้การศึกษานั้น กล่าวอย่างสั้นที่สุดก็คือการ
"ให้คนได้เรียนดี" เพื่อที่จะสามารถทำการงานสร้างตัวและดำรงตัวให้เป็นหลัก
เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมได้ การให้เรียนดีนั้นจะทำอย่างไร ข้อแรกจะต้องสอนให้
มีวิชาการที่ดี ที่ถูกต้อง และแน่นแฟ้นให้มีความสามารถและมีหลักการใน
การปฏิบัติ ข้อสอง ต้องฝึกหัดอบรมในจิตใจและความประพฤติปฏิบัติ ให้รู้เหตุรู้ผล
และความผิดชอบชั่วดี เพื่อมิให้ความรู้ไปใช้ทางเบียดเบียนกันและกัน ข้อที่สาม
ต้องให้มีความกำลั่งและสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางกายและทางใจ ผู้ที่ได้รับการศึกษา
ครบถ้วนเหมาะสมกันทุกด้านดังนี้ เชื่อได้ว่าจะเป็นผู้เข้มแข็งสามารถเต็มที่ใน
การปฏิบัติ ทั้งทางกายและทางความคิดจิตใจ จะกระทำหน้าที่การงานใดก็จะ
มุ่งหวังผลประโยชน์ที่แท้จริงของหน้าที่การงานนั้นเป็นใหญ่ ไม่หลงทาง ทั้งจะ
สามารถปฏิบัติบริหารอย่างมีประสิทธิภาพให้บรรลุผลอันสมบูรณ์ได้ด้วย”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๑

๔๖. “ในการให้การศึกษาแก่ผู้อื่นโดยเฉพาะแก่เยาวชน การให้การศึกษาที่
กล่าวสั้น ๆ โดยความหมายรวบยอด คือการช่วยให้บุคคลค้นพบวิธีดำเนินชีวิต
ที่ถูกต้องเหมาะสม ไปสู่ความเจริญและความสุขตามอัธยาศัย ตามนัยนี้ผู้สอน
มีหน้าที่ต้องหาความรู้ และวิธีดำเนินชีวิตมาให้ศิษย์ได้รู้ได้ทราบ เพื่อให้สามารถ
เรียนรู้ต่อไป และดำเนินชีวิตต่อไปได้ด้วยดี จนบรรลุจุดหมาย ความรู้กับวิธีการนั้น
มีอยู่แล้วครบถ้วนพร้อมมูล ผู้ใดมีอุปาย หรือมีกระบวนการคิดการปฏิบัติ
อันแยบคาย ย่อมแสวงหาและหยิบยกมาใช้ได้ โดยถูกต้องพอเหมาะพอดี
ตามต้องการ”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๒

๔๗. “การศึกษานอกระบบหรือการศึกษาภายหลังสำเร็จจากมหาวิทยาลัย
จึงมีความสำคัญยิ่งยวด ในการสร้างเสริมผู้ผ่านการศึกษาในระบบมาแล้ว
ให้มีปัญญาและความสามารถที่จะปรับตนให้เข้ากับสภาวะแท้จริงของชีวิต
พร้อมทั้งดำรงตนให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและเจริญมั่นคงได้”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัย
ขอนแก่น วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๖

๔๘. “ความรู้ที่จะศึกษามีอยู่สามส่วน คือ ความรู้วิชาการ ความรู้ปฏิบัติการ
และความคิดอ่านตามเหตุผลความเป็นจริงซึ่งแต่ละคนควรเรียนรู้ให้ครบ
เพื่อสามารถนำไปใช้ประกอบกิจการงาน และแก้ปัญหาที่บังเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัย
มหิดล วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๕

๔๙. “การศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยคือการศึกษาค้นคว้า เพื่อสร้างเสริมและสะสมความรู้ ความชัดเจน ในด้านวิชาการอย่างสูง และด้านการใช้ความคิด วิจัยรณญาณ ตามเหตุผลหลักวิชาความถูกต้อง ผู้มีปัญหาซึ่งได้ผ่านการศึกษาระดับนี้ จัดว่าเป็นบุคคลที่ทรงคุณค่า ผู้จะเป็นกำลังสร้างสรรค์ความเจริญมั่นคงทุกด้าน ของประเทศอย่างสำคัญต่อไป เหตุนี้ บัณฑิตทั้งหลายจึงมีหน้าที่รับผิดชอบเกิดขึ้น ที่จะต้องนำความรู้ ความคิด และความสามารถชัดเจนของตน ออกปฏิบัติงาน เพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวมและบ้านเมือง ”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัยมหิดล วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๓

๕๐. “การศึกษาค้นคว้าที่สำคัญและจำเป็นอย่างแรก คือการศึกษาทางแนวคิด อันได้แก่การฝึกฝนค้นคว้าวิชาเฉพาะของแต่ละคน ให้เชี่ยวชาญชำนาญแตกฉานลึกซึ้ง และพัฒนาก้าวหน้าพร้อมกันนั้น ในฐานะนักปฏิบัติ ซึ่งจะต้องทำงานและแก้ปัญหาต่างๆ ร่วมกับผู้อื่นฝ่ายอื่นอยู่เป็นประจำ ทุกคนจำเป็นต้องศึกษาทางแนวกว้างควบคู่กันไปด้วย การศึกษาตามแนวกว้างนี้ หมายถึง การศึกษาให้รู้ให้ทราบ ถึงวิทยาการสาขาอื่นๆ ตลอดจน ความรู้รอบตัวเกี่ยวกับสถานะและวิวัฒนาการของบ้านเมืองและสังคมในทุกแง่มุม เพื่อช่วยให้มองเห็นให้เข้าใจปัญหาต่างๆ อย่างชัดเจนถุกถ้วน และสามารถนำวิชาการด้านของตน ประสานเข้ากับวิชาด้านอื่นๆ ได้โดยสอดคล้องถูกต้อง และเหมาะสม”

พระบรมราชาวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๓

๕๑. “การศึกษาหาความรู้จึงสำคัญตรงที่ว่า ต้องศึกษาเพื่อให้เกิดความฉลาดรู้ คือรู้แล้วสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงๆ โดยไม่เป็นพิษเป็นโทษ การศึกษาเพื่อความฉลาดรู้ มีข้อปฏิบัติที่น่ายึดเป็นหลักอย่างน้อยสองประการ

ประการแรก เมื่อจะศึกษาสิ่งใดให้รู้จริง ควรจะให้ศึกษาให้ตลอด ครบถ้วนทุกแง่ทุกมุม ไม่ใช่เรียนรู้แต่เพียงบางส่วนบางตอน หรือเพ่งเล็งเฉพาะบางแง่บางมุม อีกประการหนึ่ง ซึ่งจะต้องปฏิบัติประกอบพร้อมกันไปด้วยเสมอ คือต้องพิจารณาศึกษาเรื่องนั้นๆ ด้วยความคิดจิตใจที่ตั้งมั่นเป็นปรกติ และเที่ยงตรงเป็นกลาง ไม่ยอมให้รู้เห็นและเข้าใจ ตามอำนาจความเห็นยวนำของอคติ ไม่ว่าจะป็นอคติฝ่ายชอบหรือฝ่ายชังมิฉะนั้น ความรู้ที่เกิดขึ้นจะไม่เป็นความรู้แท้ หากแต่เป็นความรู้ที่ถูกอำพรางไว้ หรือที่คลาดเคลื่อนวิปริตไปต่างๆ จะนำไปใช้ประโยชน์จริงๆ โดยปราศจากโทษไม่ได้”

พระบรมราชาโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๔

๕๒. “ลักษณะของการศึกษาหรือการเรียนรู้ นั้น มีอยู่สามลักษณะ ได้แก่ เรียนรู้ตามความรู้ ความคิด ของผู้อื่นอย่างหนึ่ง เรียนรู้ด้วยการขบคิดพิจารณาของตนเองให้เห็นเหตุผลอย่างหนึ่ง กับเรียนรู้จากการปฏิบัติฝึกฝนจนประจักษ์ผล และเกิดความคล่องแคล่วชำนาญอีกอย่างหนึ่ง”

พระบรมราชาโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๔

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

“...ข้าพเจ้าได้ไปพระราชทานปริญญาบัตรแก่ บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ ต่อเนื่องมาเป็นเวลากว่า ๓๐ ปีแล้ว ทำให้รู้สึกมีความสุขและผูกพันกับมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหลายอย่างมากไปทุกครั้งก็มีความสุข อยากให้ทุกคนมีกำลังใจที่จะทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏของเรา เป็นประโยชน์กับประชาชน เป็นประโยชน์ต่อภูมิภาค และท้องถิ่นจริงๆ จังๆ ในเรื่องการดำรงชีวิต ในเรื่องความรู้ทั่วไปและข้อสำคัญคือผลิตคนดี ผลิตคนดีที่เห็นประโยชน์แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และสังคม คิดว่ามหาวิทยาลัย ราชภัฏเป็นสถาบันที่ เป็นประโยชน์และเป็นกลไกที่พัฒนาประเทศ ได้อย่างยิ่ง ถ้าหากตั้งใจ ร่วมกัน และศุภกันมากๆ จะเป็นสถาบันหลักที่พัฒนาประเทศและประชาชนได้อย่างมาก...”

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช

สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

รัชกาลที่ ๑๐

๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

มหาวิทยาลัยราชภัฏน้อมนำพระราโชบายด้านการศึกษาในการเป็นสถาบันศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดทำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ขึ้นมา ต่อมาได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ ๒๐ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยการมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง ๓๘ แห่ง

เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น อยู่บนฐานความรู้ ความเข้าใจร่วมกัน ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ (ทปอ.มรภ.) จึงจัดทำคู่มือ เพื่อให้การดำเนินการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตรงตามเจตนารมณ์ของแผนยุทธศาสตร์บนพื้นฐานศักยภาพและบริบทของแต่ละมหาวิทยาลัยนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. การพัฒนาท้องถิ่น
๒. การผลิตและพัฒนาครู
๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษา
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการ

๑. การพัฒนาท้องถิ่น

สร้างสรรค์คุณภาพท้องถิ่นและสังคมอย่างยั่งยืน

ขับเคลื่อนคุณภาพการวิจัยการเรียนการสอนและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

อนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์

๑. สร้างและพัฒนาความร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัดในการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ และดำเนินโครงการตามพันธกิจและศักยภาพของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณ และคุณภาพ รวมถึงกำหนดเวลา (Timeline) ในการดำเนินการทุกชั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรม (ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว) ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดตัว

๒. บูรณาการความร่วมมือในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม) ในการดำเนินโครงการพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีนัยสำคัญ

๓. บูรณาการการจัดการเรียนการสอน การวิจัยของนักศึกษา และอาจารย์กับการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

๑.๑ มีฐานข้อมูลของพื้นที่บริการ (ศักยภาพชุมชน สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของชุมชน) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ประเมินและวางแผนงานพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๑.๒ จำนวนหมู่บ้าน โรงเรียน ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินโครงการอันเป็นผลจากการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่

๑.๓ ร้อยละสะสมของจำนวนหมู่บ้านที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าดำเนินโครงการพัฒนา เปรียบเทียบกับจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่บริการ (การกระจายตัวเชิงพื้นที่)

๑.๔ จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และจำนวนโครงการฯ สละสม (แยกประเภทตามเป้าหมาย)

๑.๕ จำนวนภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่บริการ

๑.๖ อัตราส่วนโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแกนนำ เปรียบเทียบกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมดของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๑.๗ จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการน้อมนำ พระราโชบายด้านการศึกษา เพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ทั้ง ๔ ประการสู่การปฏิบัติในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๑.๘ อัตราการอ่านออกเขียนได้ของประชากร โดยเฉพาะประชากรในวัยประถมศึกษา ในพื้นที่บริการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

- ๑.๙ ร้อยละของหมู่บ้านที่มีดัชนีชี้วัดความสุขมวลรวมชุมชนเพิ่มขึ้น
- ๑.๑๐ อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ครัวเรือนในพื้นที่การพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- ๑.๑๑ มีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างคุณค่า และจิตสำนึก รักษ์ท้องถิ่น
- ๑.๑๒ จำนวนวิสาหกิจชุมชน/ผู้ประกอบการใหม่ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ประสบความสำเร็จ จากการสนับสนุนองค์ความรู้จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- ๑.๑๓ อัตราการอพยพของประชากรวัยทำงานในท้องถิ่นลดลง

โครงการหลัก

๑. โครงการจัดทำฐานข้อมูล (Big Data) ของพื้นที่บริการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจ ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นตามบทบาทและศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
๒. โครงการติดต่ออวูธทางปัญญา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (บ่ม เพาะประชาชนให้พร้อมด้วยคุณลักษณะ ๔ ประการ)
๓. โครงการส่งเสริมสุขภาวะชุมชน เพื่อสร้างความสุขมวลรวมชุมชน

๒. การผลิตและพัฒนาครู

พัฒนาคุณภาพการผลิตและพัฒนาครูที่ได้มาตรฐานวิชาชีพ และมีจิตวิญญาณความเป็นครูสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์ หลักสูตรศึกษาศาสตร์และกระบวนการผลิตให้มีสมรรถนะเป็นเลิศ เป็นที่ยอมรับด้วย School Integrated Learning และสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
๒. พัฒนาสมรรถนะครูของครูให้มีความเป็นมืออาชีพ

๓. บ่มเพาะนักศึกษาครุศาสตร์ นักศึกษาศึกษาศาสตรบัณฑิตให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ พร้อมด้วยจิตวิญญาณความเป็นครูและคุณลักษณะ ๔ ประการ คือ

- ๑) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง
- ๒) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง
- ๓) มีงานทำ มีอาชีพ
- ๔) เป็นพลเมืองดีมีระเบียบวินัย

๔. จัดทำแผนการดำเนินงานตามข้อ ๑ - ๓ โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงขั้นตอนและระยะเวลา (Timeline) ในการปฏิบัติงาน ทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม

ตัวชี้วัด

๒.๑ มีการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตรและกระบวนการผลิตครูเพื่อให้บัณฑิตครู ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีอัตลักษณ์สมรรถนะและคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ พร้อมด้วย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาและคุณลักษณะครูศตวรรษที่ ๒๑

๒.๒ ร้อยละของครูที่มีประสบการณ์สอนในโรงเรียนต่อปีการศึกษา

๒.๓ ร้อยละของบัณฑิตครูที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏที่สอบบรรจุผ่านเกณฑ์ของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ภายในเวลา ๑ ปี

๒.๔ มี Platform เพื่อสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบัณฑิตครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่เข้าสู่วิชาชีพ

๒.๕ ผลคะแนน O-NET หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาสมรรถนะ ครูประจำการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๒.๖ สัดส่วนบัณฑิตครูที่ได้รับการบรรจุเข้าทำงานในภูมิภาค

๒.๗ ผลงานการวิจัยสาขาวิชาชีพครูที่ได้รับตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ หรือนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการผลิตและพัฒนาครูเพิ่มขึ้น

โครงการหลัก

๑. โครงการผลิตครูเป็นเลิศเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในระบบปิด
๒. โครงการสนับสนุน DLTV เพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนครูให้กับโรงเรียนขนาดเล็ก
๓. โครงการจัดทำคลังข้อสอบวัดแววความเป็นครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
๔. โครงการจัดทำ Platform เครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างบัณฑิตครูจากมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เข้าสู่วิชาชีพ
๕. โครงการพัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์ฝึกปฏิบัติการและการวิจัยเป็นต้นแบบให้กับโรงเรียนในท้องถิ่น

๓. ยกระดับคุณภาพการศึกษา

คุณภาพการศึกษา

คุณภาพอาจารย์

คุณภาพบัณฑิต

การจัดการเรียนการสอนสำหรับศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ทันสมัยและพัฒนาหลักสูตรใหม่ในรูปแบบสหวิทยาการ ที่ตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่นและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ
๒. พัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นผู้มืออาชีพ
๓. พัฒนาห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การเรียนรู้อุปกรณ์สนับสนุนการผลิตบัณฑิต
๔. ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้บูรณาการกับการทำงานและเสริมสร้างทักษะและจิตสำนึกในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ผลิตบัณฑิตได้ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ทั้งด้านสมรรถนะวิชาชีพทักษะบัณฑิต ศตวรรษที่ ๒๑ และคุณลักษณะ ๔ ประการคือ
 - (๑) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง
 - (๒) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง เข้มแข็ง

(๓) มีอาชีพ มีงานทำ

(๔) มีความเป็นพลเมืองดีมีระเบียบวินัย

๖. จัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในลักษณะการ Reprofile อย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงระยะเวลาและขั้นตอน การดำเนินการ (Timeline) ในการปฏิบัติ อย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด

๓.๑ จำนวนหลักสูตรที่ถูกปรับปรุงให้ทันสมัยและหลักสูตรใหม่ในรูปแบบ สหวิทยาการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสอดคล้องกับการพัฒนา ประเทศ

๓.๒ ผลงานของนักศึกษา อาจารย์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรือได้รับ รางวัล ในระดับชาติและนานาชาติ

๓.๓ ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับ สาขาที่สำเร็จการศึกษา

๓.๔ ระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี ตามมาตรฐาน CEFR หรือมาตรฐานอื่นๆ ที่เทียบเท่า

๓.๕ อัตราการได้งานทำ ทำงานตรงสาขา ประกอบอาชีพอิสระทั้งตาม ภูมิภาคและนอกภูมิภาคของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายในระยะเวลา ๑ ปี

๓.๖ ผลการประเมินสมรรถนะของบัณฑิตโดยสถานประกอบการผู้ใช้ บัณฑิต

๓.๗ อัตราการศึกษาต่อในพื้นที่ของประชากรวัยอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น

โครงการหลัก

๑. โครงการบูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมราชภัฏ เพื่อการพัฒนาเชิง พื้นที่

๒. โครงการพัฒนาความร่วมมือกับเครือข่าย สถานประกอบการและ
องค์กรวิชาชีพ เพื่อจัดการเรียนรู้

๓. โครงการบ่มเพาะให้บัณฑิต มีทักษะ เป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่
ภายใต้บริบท ของการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการ

เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการพื้นที่ความรับผิดชอบ

ระบบฐานข้อมูล การใช้ทรัพยากรร่วมกัน

การพัฒนาเครือข่ายในพื้นที่และการสร้างธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมบุคลากรที่เป็นคนดีและคนเก่งให้พัฒนาและแสดงออกถึง
ความรู้ ความสามารถและศักยภาพในการพัฒนามหาวิทยาลัยและท้องถิ่นอย่าง
เต็มที่

๒. เพิ่มบทบาทการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญกับ
การบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาท้องถิ่น และการสร้างผลประโยชน์
จากทรัพย์สินทางปัญญา

๓. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายในและต่างประเทศเพื่อ
เสริมสร้างประสิทธิผลตามวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๔. ปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะฐานข้อมูลงบประมาณ
และบุคลากรให้ทันสมัย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๔.๑ จำนวนอาจารย์และนักศึกษา ศิษย์เก่า ที่ได้รับรางวัลใน
ระดับชาติ นานาชาติ

๔.๒ อัตราส่วนจำนวนผลงานวิจัยและองค์ความรู้ต่างๆ ที่เป็นทรัพย์สิน
ทางปัญญาต่อจำนวนผลงาน ดังกล่าวที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม

๔.๓ ผลการสำรวจการรับรู้ข่าวสาร (นโยบาย แผนพัฒนาต่างๆ ที่สำคัญ
ระดับชาติ ระดับจังหวัด ระดับองค์กร) ของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

๔.๔ จำนวนฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการและการตัดสินใจตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๔.๕ ระดับผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการบริหารงานภาครัฐ

๔.๖ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายในและต่างประเทศ

๔.๗ ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔.๘ ฐานข้อมูลศิษย์เก่าและกิจกรรมสัมพันธ์เพื่อขยายเครือข่ายและปรับปรุงฐานข้อมูลศิษย์เก่า

๔.๙ ผลสำรวจความคิดเห็น ความพึงพอใจของประชาชน และผู้รับบริการที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ

โครงการหลัก

๑. โครงการส่งเสริมและสนับสนุน บุคลากรสู่ความเป็นเลิศ
๒. โครงการ "ราชภัฏโพล์"
๓. โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ
๔. โครงการเครือข่ายสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
๕. โครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและความสะอาด สภาพแวดล้อมและการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย

เอกสารอ้างอิง

Wertheimer, M., ๑๙๔๗, Gestalt Theory, A Source Book of Gestalt Psychology (Ellis, W.D., Trans.), Paul, K. and Co., Ltd. (Original work published ๑๙๓๘), London

สนับสนุนโดย โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น
โดยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นพี่เลี้ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

รายชื่อคณะกรรมการ

จัดทำหนังสือโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น
โดยมีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นพี่เลี้ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ :
ลดปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ของเด็กไทย
ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และทักษะชีวิต

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรชัย มุ่งไธสง
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ประธานที่ปรึกษา
๒. รองศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ ต้วงนคร
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ที่ปรึกษา
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัส กลิ่นหนู
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ที่ปรึกษา
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ คล้ายสุวรรณ
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ที่ปรึกษา
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยิ่งศักดิ์ เพชรนิล
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ที่ปรึกษา
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฏิพันธ์ อุทยานุกุล
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
ประธานกรรมการ
๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วารภรณ์ ศรีนาราช
รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
กรรมการ
๘. อาจารย์มณี จำปาแพง
รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
กรรมการ
๙. อาจารย์ ดร.น่านฟ้า จันทะพรหม
รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
กรรมการ
๑๐. อาจารย์ ดร.อภิญา จิตมโนวรรณ
อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์
กรรมการ
๑๑. อาจารย์ ดร.เบญจมาภรณ์ สุริยวงศ์
อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์
กรรมการ
๑๒. อาจารย์ ดร.สุกัญญา ขลิบเงิน
อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์
กรรมการ
๑๓. อาจารย์อรทัย ชันโท
อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์
กรรมการ
๑๔. อาจารย์บุษราคัม ยอดชะลูด
อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์
กรรมการและเลขานุการ

